

1

1

गौंकायनमः श्रीरामः प्रारतां समस्तजगतां रामं विना काज
 रामेताप्रातिहन्पतेकविमलं रामायकार्यनमः रामान्नश्यति फाल्गुनी भुजगो रामस्य सर्ववशे रामे
 माः रविरिष्यता भवतु मे रामस्य मेधाप्रपः १ चित्रकूटाक्षपंराममिन्दिरानन्दमभिरम् वनेचप
 रामानन्दमंतामभयप्रदम् २ अथविष्णुमतेसाद्यायसांसालोकासाधिकाः तमादिदेवंश्रीरा
 विशुद्धपरमंभजे ३ अथउचुः भगवन्सर्वमाख्यातवत्तुष्टंविदुषात्वया संसारेऽस्मिन्नरता
 पातनाक्ष्यप्रकीर्तिताः ४ एतत्संसारपस्यदेदकः केनसः स्मृतः ब्रह्मैवेदोक्तमार्गश्चनरप
 यथोदितम् ५ अर्धमनिरतानां चयातनाक्ष्यप्रकीर्तिताः धोरेकावपुगेप्राप्ते सर्वधर्मवि

श्रीराम

त्रयो०

२

२

११ श्रीशंकर उवाच यस्याः पाश्चिमतो नदः प्रवहति ब्रह्मात्मजो धर्धरः सानि
प्यं न जहाति यत्र सरयुः पुराया नदी सर्वदा १२ विद्यायत्र न तादृक्ता विदुषां सुता स्यात्तच्च
विष्णोर्हृद्रेः सा यो ध्याविमला पुरी पुनिवरा स्याद्दः सदा नंददा १३ नमामि परमात्मानं रा
मं राजीवलोचनम् अतसीकुसुमस्य मंदावराणां नमश्च्युतम् १४ अरुदेवित्ववत्स्येत्
मयो ध्यानगरे शुभम् सर्वतीर्थाधिष्ठं पुराणं श्रुत्वा पापानि गोभवेत् १५ चरितं रघुनाथ
स्य शतकोटिप्रवित्तरम् एकेकमक्षरं पुंसां महापातनाशनम् १६ रामराजेति रामेति

श्री सासदामेधऽजोध्याविष्णुप्रियापुरी॥ आद्यासाजीयतेवेदेः पुरीसां मुक्तिदायिकां ६ सं
 स्थानकी दृशंतस्यास्तस्यां केचनमही भुजः॥ कानितीर्थानि पुराणानि माहात्म्यते बुद्धिदशाम्
 ७ अयोध्यासेवनान्नशां फलं स्याद्दृढकीदृशम्॥ इत्यतिश्चक्रयं याता कानद्या केचन संग
 माः ८ तत्रस्थानेन किंपुरांपदानेन च महामते तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामित्यतः शिवपुरा
 णि ९ एतत्सर्वं क्रमेणैव ब्रूतिसर्वं पथार्थतः अयोध्यायामहापुण्यामाहात्म्यं वक्तु
 मर्हसि १० एते वै मुनयः सर्वे नानादेशनिवासिनः कथाश्रावणभोगपुर्याः सर्वयज्ञं फ

श्रीमन्

अध्या

३

३

तः शीघ्रं कथय मे वत्स तवागमनकालं २२ मनुहवाच श्रुत्वा र्थे जापितो हं वेतवाज्ञा
प्रतिपादिता श्रुत्वा दौघसते स्म तिष्ठानं देहि मे नो हम् २३ इति तस्य वचः श्रुत्वा ब्रह्मलोक
पितामहः जगाम विश्रुत्वा लोकं च मनुना सह पार्षति २४ वेदं कृत्वा निःशयं यत्र विकृतं सुतनिर्म
तम् चतुरस्रं चतुर्दीर्घं रत्नप्रकारं नोदयाम् २५ सर्वदेधनमस्सुतं जगाम मनुना सह यत्र
वेदमणिः प्रोक्ता ललनायुषस्ततः २६ जायन्ति सामगामित्यं ग्रन्थं धर्वाप्सरस्तथा सर्वचतु
र्भुजाः प्रोक्ता मणिः कुण्डलशोभिताः २७ चंडप्रचंडौ प्राग्द्वारे यामे भद्रसुभद्रकौ जयविजयो

मः

ये जपन्ति च सर्वदा भुक्तिश्च मुक्तिश्च जायते चात्र पार्वति १७ अथ वा दोस्तु त्वमुत्पन्ना
 त्रेलोके च विजते नगरीनिर्मिता पूर्वमीश्वदेरात्मना १८ तामुत्पत्तिं प्रवक्ष्या
 मिच्छात्संचनलोहने स्याद्यं भवो मनूनाम व्रत्सराः प्रथमः सुतः १९ प्रजानां पाल
 कोराजासत्यलोकां जगाम ह व्रत्सरां च जनकस्य विनयावतः स्थितः २० कृतां जलिपु
 ठाभूत्वा विनयानतः कंधरः तं दृष्ट्वा राजसार्द्रं विनयेन विराजितम् २१ ततः प्रहस्यो
 वाचे दंष्ट्राम्लो कपितामहः व्रत्सरा च किमर्थं मागते वत्स किं कार्यं वद मे ग

आगतो मर्त्यलोके च विश्वकर्मा समन्वितो ३४ वशिष्ठं प्रेषया मा सपत्न्या तत्र जगद्गर्भः
 स चाहम्मा यत्र दृष्ट्वा त्रयोध्या तत्र निर्मि ३५ आगतोऽपि सार्द्धं वशिष्ठो मुनि सत्तमः
 विश्वकर्मा माह यपुरी यो निर्मिता शुभा ३६ ईतं विष्णोरादेशाच्च निर्मिता सामन्तापुरी अ
 यो ध्या रचिता तेन सर्व देव नमस्कृता ३७ त्रयोध्या नगरी रम्याराम मण्डप शोभिता अने
 करत्न स कीर्ति ज्वलन्ती समप्रभा ३८ आवासे ह तमे युक्तं दिव्य प्राकारं तोरणा सुवर्ण
 दुर्गसंयुक्तं शिरोऽप्य ताम्रप्रकोष्ठयः ३९ पश्चिक्वामात्रकुटा चतुर्भुजं स्वर्णविराजिता प्राकारेण

वाह्यां सोमेधा न विधातरो २८ तन्मध्ये तु महापीठं नाना रत्नोपशोभितम् तस्योप
 शिमताराजं सर्वलोकापितामहम् २९ वासुदेव जगन्नाथं प्रत्यक्षोऽपितामहः उवा
 च प्रांजलिः प्राज्ञो वाचमधुरयातदा ३० प्रत्यक्षो वाच देवाधिदेव देवेश भक्तानुग्रहका
 रक नगरं यस्य तं देहि मन्वर्षे देव सन्तम ३१ ईति तस्य वचः श्रुत्वा वासुजनार्दनः वे
 कुंठमध्ये यत्प्रोक्तमयो ध्यानगरं शुभम् ३२ अनेकाश्चर्यसंपुक्तं सर्वसंपत्तिदं शुभम् इ
 त्वाचमनुजानां तेषां तस्मै राचा नुमोदीत ३३ अथो नृजापितो प्रसूयमानः स्या पंभुवश्च सः

त्रसुविभक्तचतुःपथाः ४६ अनेकभूमिप्रासादावतुभासुविक्रया पद्मोत्पलशुभाभा
 विर्वावीभिरुपशोभिता ४७ देवतापूजनेर्दिव्यैर्वेदधोवैश्चशोभिता वीरावेरासुदं
 जानिषादेरुत्कृष्टैर्युता ४८ शालैः तालैर्नारिकेलैः पल्लवामलकैस्तथा तपैर्याम्रकपि
 त्याद्यैरशोकहृशोभिता ४९ आश्रमैर्विधिवैर्युक्तासर्वतुफलापादपैः सावतीजातिकुशा व
 णाटलान्तागचंपकैः ५० करवीरैः करिणिकारैः केतकीभिरध्वंशकृता निवजंवीरवदधीमातु
 सिंगमराफलेः ५१ लसधुननगंधाद्यैर्नागरैरुपशोभिता देवतुल्यैर्भापुक्तेरुपपुत्रै

वनाद्यालपप्रित्वास्तनोराणा ४० अनेकग्रहसंयुक्तरचिताविश्वकर्माणा स्वशीरोपायस्यैः
 ऋगैः संकुलासर्वतोऽहैः ४१ नीलस्फटिकवेदूर्ध्वमुक्तामरकतनोरतोः तदाहर्म्यस्य
 लीरम्यसर्वदेवनमस्तुता ४२ सभाचत्वारपथाभिः सर्वतोभयनेर्पुता अयोध्यापरमा
 मेध्यापुरीदुःकृतिदुर्ध्वभा ४३ कस्यसेवाचमोभावायसांसाक्षात्कारस्वयम् सत्यतीरमा
 साधदिव्यापरमशोभना ४४ अमरावतीति सा प्रायः श्रितावतु तपोधनेः स्वस्वस्थपथा
 स्वाविभूत्याचविराजिता ४५ प्रकाशादप्रतोलीभितोरतोः क्षांचनेशुभैः सुरपवेधैः सर्व

प्र० यो० गङ्गाधिता ५८ गङ्गाचसरयुचैव ब्रह्मद्रवर्षतिर्यते तस्मादिनेपुरायतमेन चो देव
 नमस्फुते ५९ एतयोः स्नानमन्त्रेण ब्रह्महत्या व्यपोहति अहोपुरायतमाभूमिरयोया
 प्रकीर्तिता ६० अहो धन्यतमा बुद्धिस्तव जाता सुलोचने श्रूयते मतिमानस्या मनोदत्ता
 चपावीति ६१ अकारो वासुदेवस्योक्तो रत्नप्रजापतिः उकारो हृद्रूपस्तु ताड्याय निमुनी
 स्वराः ६२ सर्वोपपातकैर्युक्तै ब्रह्महत्यादिपातकैः नयो ध्या सर्वतो यस्मात्तमयो ध्यातते
 विदुः ६३ विष्णोराधापुरीचैर्युक्तिनस्यति प्रिये विष्णोः सुदर्शने चक्रे स्थिता पुरायां कुरा

स्वसंयुक्ता ५२ सुरभिश्चवरत्विभिर्देवस्त्रीभिरिवाव्यक्ता श्रेष्ठे सत्कविभिर्युक्तावह
 स्यतिसमोद्विजेः ५३ वरिणाञ्जलिस्तथापौरेकस्यव्यक्तेरिवाव्यक्ता अश्वेत्तद्योगास्त्रवाः
 प्रत्येकंतिभिर्दिग्जैरिव ५४ ईति नानाविभावैरयोध्येद्रपुरातना यस्यायसामहीपाधाः
 सूर्यवंशसमुद्भवाः ५५ ई ईयाङ्गप्रमुखाः सर्वे प्रजापालनक्षपराः यस्याः तीरेपुण्यतोया
 कुञ्जभृङ्गविरुजमा ५६ सरयुनामन्तठनीमानसाग्रभवोत्तमाः पश्चि^{ने}र्त्ततोपुष्पाः पूर्वीर्या
 दिशि सर्वदा ५७ पुण्यव्यधिकनीसाचधर्धोत्तमसंजनाः मुनीश्वरास्त्रिततपैजाः गर्तिज

श्रीगणेशाय नमः
१० यो
७

पार्वत्युवाच किं फलं गमने तत्र किं फलं दर्शने कृते कानितीर्थानि तत्रैव श्रोतुं देवश्च वदस्व
मे १ कस्मिन्नासेति शोकस्य कस्मिन् सर्वशान्तये कर्तव्यं कश्चिन्नानि कथयस्व महामते २
इत्युवाच शृणु पार्वति यत्नेन परं सुखं सनातनम् वन्द्यं कस्यचिदाख्यातं तद्वदामि सु
विस्तारम् ३ यदा मतिं च कुरुते अथोत्था गमनं प्रति तदा नरकनिर्मुक्ता गायन्ति पितरो दिवि
४ यावत्पदमिरामस्य मार्गे गच्छन्ति मानुषः पदे पदे सुखमेव स पश्यत्यन्मते फलम् ५ या
त्रा निर्गच्छमानस्य यः प्रेरयचायतन् सातुपायां निवृत्तो वै धनमेवां कुरुते फलम् ६ अथोत्था

सदा ६४ केन वरायितुं शक्यो महिमानस्य सुवृद्धिना यत्र साक्षात्संविष्टो देवो व
 सति सादरः ६५ सततधाराभारभ्य योजनं पूर्वतो दिशि पश्चिमे च तथा देवि योजनं स
 मतो वधिः ६६ दक्षिणोत्तरभजे तु सरयूसा वधिः एतत्क्षेत्रस्य संस्थानं तरे तरे गृहस्थ
 तम् ६७ मात्स्याकृतिरियं भद्रे पुरी विष्णो हृदी रिता पश्चिमे ^{मे} स्थ मूर्ध्ना तु गोप्रतापश्रिता प्रिये
 ६८ पूर्वतः पुच्छभागे हि दक्षिणोत्तरमध्यमः एतत्क्षेत्रस्य संस्थानं मया सुंदरि वीरितम्
 ६९ इति श्री अयोध्याखण्डे गौरीशंकरसम्वादे पुरीवर्ती नानाप्रथमोऽध्यायः १ ॥

मिश्रकृतः नरके मज्जते मूढः प्रवृत्तमात्रं तुरीये रवे १३ मार्गस्थिस्थैर्धन्यं प्रयच्छति कर्म
 ८ प्रयासं न स ह्यस्य फलमाप्नोति मानवः १४ यात्रार्थं जह्नुमानस्य पदभ्यं जंक्रते
 ० अथ वदन्त्या यत्पादो सर्वा न कामानवाप्नुयात् १५ कथां शृणोति यो विस्मोर्जितं वा
 मिश्रकृतिः अन्नं ददाति मनुजस्तस्मा धन्यतरो नरि १६ अयोध्यायां दृश्यमाना या ह
 मां नृपतिं वाहनं तेषां नित्यं ज्येष्ठं ते धरति जतः १७ पंचतुराकृतं पापं तथा मार्गकृतं
 च नरः कोटपतंगस्य निहतापयिगता १८ पराजितं पराजितं नियमस्य तेन च नृपः

गङ्गा नानस्य यो ददाति प्रातिप्रियम् पुत्रपौत्रसमापु कृत्वा क्रीडते नन्दने वने ७ तथैव मनुज
 वाणी क्रीडते चेन्नरयां तरे अर्धनिश्रांत देहस्य वाहनं यः प्रयच्छति ८ तं स पुत्रविमाने
 ईश्वरलोभं स गच्छति यात्रायां गम्यमानस्य मध्यान्हे सुस्तिपासितः ९ अन्नं ददाति येन
 पृथुवर्धमाने फलम् गयायाः क्षेत्रे नयत्युत्तमं फलमते माववो भुवि १० प्रयागे वपने नैव य
 सुतं यः फलमते भुवि अन्नं दानेन तत्सर्वं पितृणां तृप्तिमवाप्नोति ११ उपानेतो च यो ददात्यु
 ध्यापयि गच्छतम् रामप्रसादात्सुखो गजेन्द्रेण गच्छति १२ विश्वमाचरते यस्तु अथो ध्याप

श्रीश्रीरामः

अ० अ० ध्या

१

२

३

४

५

६

७

अस्यामपीतकोमोयवात्सलम् २५ दंडवत्प्रणामेभ्यस्त्याग्यसंपुक्तमायै
पापंभोमानेयोवनेतथा २६ तत्सर्वं नास्यप्राप्तिः अयोध्यादर्शनेकते
त्संपुन्यसंख्यानविद्यते २७ दर्शनाश्रमदेवस्य पापं सर्वं क्षयं प्रजेत पुनः
सरयुतीर्थं नुतनम् २८ यस्य दर्शनमात्रेण सर्वपापे प्रसूयते इति तोषः छयुक्तः
विनाशजनम् २९ सर्वकामप्रदं नृणां प्रणामेत्सरयुज्जलम् पार्वत्युवाच तीर्थविधिं च
मित्रयोक्तं क्वचित्सिद्धये स्नाने दाने नरोपाति विमुक्तौ मेधसे ऋषेर् ३० संहरत्तु वाच
विधिं न विदितं राहु व्यापयथा तथमहं तं कथयिष्यामि ३१ तदेतन्मते

तत्सर्वनासयायाति अयोध्यादर्शनेकते १८ अयोध्यादर्शनेयस्तु करोति मनुजेया
 सप्तजन्मकृतं पापं नश्यते नात्र संशयः २० पठन्नामसहस्रं तु तत्र राजमयापि वा जन्ते
 मोक्षतां चापि पयिज हन शनैः शनैः २१ पठते मनुजे नित्यं मयोध्यामननं प्राप्तिं गाम्भीर्यं
 नो भजवतः प्रादुर्भावकथाशुभाः २२ अथवा पठते नित्यं रामनामसहस्रं पठेन्न वयं
 तं तु मुच्यते महतो भयात् २३ अयोध्याया दृश्यमानायां दंडवत्प्रसातः स्वर्गं लोके
 ष्वात्मायाति विमोक्ष्य सन्निधिम् २४ सर्वविघ्नविनाशं च रामं राजीवलोके तेन

अ० ध्या योऽभिद्रेक्ष्य विधिः शक्त्या प्राप्नुं च सुंदरि तुल्यो यज्ञफलैः पुण्यैस्तन्निबोधिते स्वर्गं अर्च्य रांप
 रमं गुह्यं देवानामपि दुर्लभम् ४० तीर्थानि गमनं चेव यज्ञैरपि विधिष्यते अनुपौष्य त्रिरात्रं
 च तीर्थान्यनभिगम्य च ४१ अदत्तांशं च नंगाश्च करिद्रो नाम जायते अग्निहोत्रादिभिः
 शैरिहो विपुलफलैः ४२ सततं पूज्यमानो तितीर्थं गमनेन वै नृलोके देवलोके च ती
 र्थत्रेयोऽयं विष्णुतमः ४३ अयोध्या नाम विख्यातं सर्वदेवनमस्कृतम् दशभोटि सहस्र
 शिदशभोटि शतानि च ४४ एतानि सर्वतीर्थानि त्रिसंधं निवशंति हि आदिपावसथो
 रुद्राः साध्याश्चैव मरुद्गणाः ४५ गंधर्वाप्सरसश्चैव नित्यं संनिरतास्तथा यत्र देवास्तपस्तपः

कर्त्रिपावैश्याः शुद्रावा इतरेजनाः नविधौनिं व्रजत्येतेस्मानातीर्याशुभार्चिनः ५४ चे
त्रेमासिचसंप्राप्तेनवनीदिनमाश्रितः योभिगच्छतिवैभद्रेअयोध्यां सरयूप्रति ५५ फलंत
त्राद्यं देविभवतीत्यनुष्णुमुन सायंप्रातः स्मरेद्यत्तु अयोध्यां चकृतां जलिः ५६ उपस्थ
ष्ठानितीर्थानिअयोध्यायास्यभामिनि ५७ विस्मोः पादतयनिश्रां गुलावतीमध्ये चक्रांचीपुरी
नाभोद्वारावतीपठंतिरुदयेमायापुरीयोजिनः जीवाभूजमुदाहरंतिमपुरां नशाअथारा
शिं मेतद्रूपं पदं वदंतिमुनयोऽयोध्यापुरीमस्तनम् ५८ जन्मप्रभृतिं त्यापंति त्रयोवापुर्व
स्यच अयोध्यास्नाननात्रेण सर्वमेव प्रसास्यति ५९ यथापुराणा सर्वेषामादिष्यमधितुद

देवाश्च सर्वयस्तथा ४६ दिव्यभाजो महादेवि पुन्येन महता न्विताः अन्यदेवो स्थितो यतु
 अर्चो धामनसा स्मरेत् ४७ नश्यन्ति सर्वपापानि नाक एष्टे च पुज्यते तस्मिन्तीर्थे च देवेषा
 नित्यमेव पितामहा ४८ उवाच परमप्रीतो देवदानवसंयुताः अयोध्यायामहादेवि देवाः श
 क्रपुरोगमाः ४९ सिद्धिं सन्निभसंप्राप्ताः पुन्येन महता न्विताः तत्राभिषेकं यः कुर्यात्पितृदेवा
 र्थनेरतः ५० अस्य मेधादशगुणं प्रवर्द्धितमनीषिताः अप्यं भोजयेच्चिप्रां सरयूतीरमाश्रि
 तः ५१ तेनासौ कर्मणा देवि प्रेत्य चेत्तु च मोदते फलैर्नशाकमूलाभ्यां येन वैवर्तितं स्वयम् ५२
 तदेव दद्यात्प्राणांश्चैव न सूपकः तेनैव प्राप्नुयात्प्राज्ञो ह्यनेध फलैर्न वरः ५३ ब्रह्मरता

श्रीराम

अ ० ध्या

१२

12

न तन्निवासी जगन्नाथ सत्यसत्यं वदाम्यहम् ६८ यस्याप्रभावं मनुष्ये वेदा देवाः शिवोऽप्य
हम् नरिपुङ्गव समर्पोऽस्मि विष्णुश्च स गुराः पुमान् ६९ ॐ इति श्री अयोध्याखण्डे गौरीशं
कृष्णवादे अयोध्यामाहात्म्ये कथनं नाम द्वितीयोऽध्यायः २ ॐ श्रीपार्वत्युवाच
देवदेव महादेव भक्तानुग्रहकारक धूर्तकांत सरस्वत्याश्च त्वत्पतिं मनसां प्रतप्तं एते ये मुनयः
सर्वे नानादेशानिवाशिनः उत्तमं तत्कथां श्रोतुं त्वतः सरयू संभवान् ३ अंश उवाच सर
स्वत्या त्वमनुवेनेव त्वामुत्पत्तिमुवाच ह तामतं कथयिष्यामि योऽनुतां पुरवांसिभिः ४ एकदश
मचन्द्रास्तुवाच सिसुकोत्तुमी सखिभिर्भ्रातृभिः सां पदुर्गद्वारे सगच्छति ५ यथा क्रोधः संख्या

मा

१२

नः तथैव क्षेत्रतीर्थाणां मयोध्यादिश्च उच्यते ६० प्राप्य द्वादशरात्रिणां अयोध्यां नियतः
शुचिः कर्तुं सती नवाप्नोति सर्वशोभं स गच्छति ६१ ये तु वर्षातं पूर्णमग्निहोत्रमुपासा-
ते अयोध्यां च स ते रात्रिं फलं लोटे गुराण्मृतम् ६२ अयोध्यादुःकरा गंतुं मयोध्यादुःकरं
तप अयोध्यादुःकरं दानं वा स कथं वस्तुदुःकरः ६३ उपोष्याद्वादशरात्रं तु नियतो नियतः
शानः प्रदक्षिणां कृता येन जन्मदीपस्य सकृत् ६४ असन्नेधमवाप्नोति सर्वभक्षणसमन्वि-
तः तत्राप्येषा तु रजनीं फलात्मा मानवो भवेत् ६५ नदुर्गतिमवाप्नोति सिद्धिं प्राप्नोति मुक्त-
मम् अयोध्यादर्शं देवि दिव्यदेहमवाप्नुयात् ६६ अयोध्यां च परं ब्रह्म सत्यं स गुराः पुनः

लोभिरैमां मुदाम ज्येष्ठमासस्य पूर्णायां राजादशरथो नदीम् १३ रामनिर्गमनात्पूर्वस्य
 रथस्नानुभागतः रघुनाथसखीन्प्राह ध्याति जनको मम १४ तत्र सर्वे ध्यामो ब्रजि
 ध्यामो जमाचिरात् १५ वैत्रधरा उचुः स्नानार्थं तु गतो राजा स्वधुना सरयूं नदीम् श्री
 मद्भिः स्यान्नगं जयं निरुद्धे वर्तते मनः १६ इति वाक्यान्तुतेषां वैरामः श्रुत्वा च बोधवन्
 हासं कृत्वा मुहुश्चोचैर्गच्छगच्छेति चाब्रवीत् १७ ताडयामास तं पद्भ्यां यस्य स्कन्धे चतस्रि
 वाज्रं अधातुं सोऽपि वेगेन बालैस्तान्निमग्नवध्वाः १८ सरयूं प्रति ते सर्वे वात्सल्यं प्रतस्थि
 रे मार्गं तत्र नरा नार्यो हृष्टाः सर्वे मुदं ययुः १९ राजापि सरयून्निरेकत्वा संध्याजग

१३ कश्चिन्नस्य संधेरुत्तेहवे तथाभरतशत्रुघ्नौ लक्ष्मणाश्च निजान्तर्यामिन ६ चामरैर्वीज्य
 नामश्च तथावाद्यैः समं नतः अर्धैः कं पमानैश्च मुखेन पत्रियोभिन्ना ७ यंत्रैर्मंत्रैस्त
 पामात्रा रक्षिता प्रभुश्चरः अंगे अंगे तथा दिव्यं भूषणं विदधत्प्रभुः ८ दिव्यं गंधादिवि
 पांजो राजराजेश्वरात्मजः सखा संधगन्तो रामो भ्रातृभिर्दोदिनिर्धये ९ शिरसाधारये
 रामः स्वर्णसूत्रस्य पादिकाम् कंचुक् च महादिव्यं स्वर्णसूत्रेण १० दक्षैश्च विनिर्ग
 त्य रामो राजीवलोचनः तथा भरतशत्रुघ्नौ लक्ष्मणाश्च महामतिः ११ तथा वधैरां वाक्ताः ते
 जीडांच कुर्मन्तो रमान् प्रातः सोमागरास्तत्र रामं दृष्ट्वा मुदं येयुः १२ वाक्पदं चापु रंधश्च

श्रीराम

मध्या

१४

रकुलधाम जागदसरयूराजासर्वेषां चैव श्रुताम् २९ राजोवाच नमस्ते सरयुं देवि व
श्रित्तनयं मे दुभाम व्रत्तादिसकलैर्देवैर्ऋषिभिर्नारदादिभिः ३० तदेवं स्येवित्ता देवित
त्यासु कृतिभिर्नरेः मानसाश्च समायाते जगतां पापहात्रिणि २८ स्मरतां पश्यतां देवि पाप
नास्ते महीयसि ये पीयन्ति जलं देवित्यदीयं गतमत्सराः ३० तेन मातुलान्नेयानं करिष्यंति स
दाचक्रः मनुप्रभृतिभिर्मान्ये मानितासि सदाशमे ३१ त्वन्तीरमररोने वतन्नादटने च येत्य
जंति तनुदेविते कर्था न संशयः ३२ त्वं तु वेत्तु भवादेवि हरे नारायणस्य हि महिमा तव देवैश्च जी
यते च नुहुं मुहुः ३३ तत्र काममहाक्तिर्हितवने मानुषस्य च त्वन्तीरे सर्वतीर्थानि वशात्

दिङ्म गंतुं चक्रे मनसा वद्विषाद्यादिभिरन्वितः २० चारु-आगत्य वेगेन रासागमन
 मबुवन क्षणं तस्यै तदा राजा रामागमनं हर्षितः २१ वात्सल्यं सर्वे लमा जग्मुः सतरोष
 सहस्रशः चतुरासां चतुरांगिनु चत्वारोश्चतुरैस्सह २२ बालके ते पुमास्तु भूपतेर्निध
 ण्ययुः प्रोत्तीर्ण्य च वस्यमानं स्कंधेभ्यो बालकास्तथा २३ नृपत्यनिजटेन स्वराजोऽभ्येपितु
 शविशतं २४ येऽप्रतीव विल्लीरो स्वरी सूत्रेण रंजिते २५ निवेशय बालकान्सर्वान् रामप्रा
 तन्योत्तमः दंडवत्क्रीयतां वत्सवाशिष्योऽनुपुनः पुनः २६ नरे सस्यवचः श्रुत्वा वात्सल्यं सर्वं
 नंदीप्रति साष्टांगं प्रणतिं चक्रुः प्रेम्णा रामादयोऽर्भगाः २७ पुनर्निवेश्य तानग्रे कृत्वा चक्र

भूपतिं जगदेवा तुष्टं तुराजनवचोमन इमेचवायकाईत्याः सर्वेषां मंडगो लभे ४२ व
 सुतिममकुलोहिपश्यता ज्ञानचक्षुषा त्वया कृतमिदं यत्तु साष्टकं च पठेन्नम ४३ द्रष्टु
 दशरथो राजा विस्मयं परमं गतः पप्रुह तां प्ररात्पदे कंदोत्पन्ना सरिद्वरे ४४ वशिष्ठेन
 स्नानं स्तीतामनोर्वैवस्यतांतरे वशीष्टिं तिसमाध्याता पुत्रामेत्थुदरे धृता ४५ क्षयतामिति
 मेव ह्यं स्वमुखेनैव तेन हि शंकर इवाच ॥ उवाच सरयू र्भूयं वाचा जंभीरया नदी ४६ अ
 यतां राजा सार्द्धं स्वपतिं क्षयया भित्ते ४७ सृष्टादौ तु वेदाधस्ताच्चैव ज्ञानाभयना भित्तः उत्प
 न्नो विष्णुना प्रस्ताप सार्धयेति मान् ४८ तदा धाता तपः कर्तुं मुनयः चक्रे निजासने दिवा
 अज्ञानं त्यक्तवन्ति र्थानां च लोभा मोहिना नयः ४९ हेतुं हर्षिता जगदनादिभिर्जगद्भिर्गान् उठ

यत्तु पुगे ३५ नमो नमो देवि पुनरेव नमो नमः देवादिष्टे महां भागे प्रतातं रक्षयं धना
 त् ३५ इमेवाद्यास्त्वदीयस्य वर्तते शरणां तव एते रक्षाश्च यो व्याश्च तटे देवितदात्म
 नः ३६ नद्यच्छ्रं विधायाप पुत्राणां मुदयाय च स्वर्गाय हं च विप्रेभ्यः पुत्रहंतो रदापयेत्
 ३७ राज्ञः तव संसमाश्रयं सरयुश्चामहपि रती दर्शनाः पंकुनाराणां मानजगाम तदं पुनः
 ३८ सर्वजेषु दवानां सा भूषणा निमनोहरा आगत्य निकटे तस्यैवाद्यानां सन्मुखे सरि
 त् ३९ जगत्तु चरतो तस्याः बालैः सह नृश्वरः आशिवः सरयुं हृत्पाशमं केन्यवेरायेत्
 ४० मुक्तामालां तुरागस्य ददौ कंठे स्वयं मुदा वृत्ता चकार रामस्तु प्रेम्णा सा सरयुं नदी ४१

वरं दत्ताजगामयः ५६ प्रसापितज्जलं ज्ञात्वा प्रसन्नमिदं शुभम् मनसाक्ष्ययामासमान
 संसारवच ५७ जले तु सरससिन्धुना संवक्रैश्च यमजः जलस्य दुर्हितो ज्ञात्वा माताम्प
 रमभ्युत्तम ५८ स्वयं तु जगतां सर्वे संवदन्वपि तामहा एवं वदत गते काश्चिदयः मन्वंतराणि च
 ५९ सप्तमे वैष्णवे देवोऽयोध्यायां श्वभवं मनः तस्य पुत्रस्तुराजा सोदि द्वाकुस्तव पूर्वजः
 ६० अभवत् पृथिवीपालस्तेनाज्ञाप्ता मुनिस्तथान् वशिष्ठो मानसं गत्वा नद्यर्थं भुजकेशिनं
 ६१ पश्यन्मानसेन्यस्तं ध्रुवरात्रस्योनिना नदीरूपेण साहं वै सरसस्तु विनिर्गता ६२ व
 शिष्ठो प्रययावजे पश्चादहं तु तस्य वै विभने च सन्मयन्नाविष्णुं कुक्षौ विभर्म्यतम् ६३ ये ध्याय

५ ना

आर्चोसहस्रं च कुंभकेन व्यंविस्थितः ४८ ध्यायन् भगवतो रूपं शोचिन्मनस्य सुंदरम् निदेशो
वर्तमानं तं विज्ञाय क्रमं प्रापतिः ५० आरुह्य गह्वरे गाश्वयक्षोक्षासनं नृत्तमन् ततदा प्रा
दृशं दृष्ट्वा त्मभक्तिपरायणम् ५१ कृपया संपरीक्षतु नेत्रां जलमुमोच ह यस्य र्शोपाशिता
पद्मेन पद्मेनाभौ हियं जम् ५२ र्शोनात्यन्ताभस्य सुखं प्राप्य पितामहः सुशीतेनेव स
र्शोरातत्यजे कुंभकं विधिम् ५३ इन्मील्य नयने यस्य ध्रुवनाथं पितामहः प्रराम्य दंडवत्
धात्वा स्य प्रभावश्च माधुरिम् ५४ पतितं विस्मृनेत्राश्च जलं जग्याह पाशिताना क्रमं दधौ तदा
प्रेम्ना स्यापयात्मा स विश्वच ५५ चतुर्भिर्वदनैः प्रसातुं कृत्वा वज्रगता पतिम् तोत्रेण च प्रसन्नाभम्

समवाप्नोति सरयूदर्शने कृते ७० प्रयागे यो न रोगत्वा नाधा दशकं वशौत् तत्फलं सम
 वाप्नोति सरयूदर्शने कृते ७१ गया श्राद्धं च यः कुर्यात्पुण्यं तमदर्शनम् तत्फलं दधिकंप्रो
 त्तं क्लौदशरथे पुरिम् ७२ मथुरायां कल्पमेकं वसते मानवो यदि तत्फलं समवाप्नोति सर
 यूदर्शने कृते ७३ यागतिर्योगयुक्तानां वाराणस्यां तनुसंजमे सागतिः ज्ञानेनात्रे रासरथा
 हरिवासरे ७४ पुष्करे तु नरो याति कार्तिभ्यां कृतिभ्यां दिने तत्फलं समवाप्नोति सरयूदर्श
 ने कृते ७५ कल्पकोटि सरसशि श्रवन्ती वा समुत्तमम् तत्फलं समवाप्नोति क्लौदशरथे
 पुरिम् निमित्तं निमित्तवाक्वा प्राणिनां रामचिंतनम् यत्र कुत्र स्थितो जीवो त्वयो ध्यामनसा स्मरे

तिस्रोदाशमं भक्तकुलिनः तेषां भुक्तिश्च मुक्तिश्च भविष्यति न शंकाः ६४ रामं विदि
 परं ब्रह्म सचिदानन्दमद्वयम् भक्तानां रक्षणार्थं यदुच्छान्तं च वधाय वै ६५ जातस्तव गुरुं
 राजन्तपसा तोषितस्तव शंकर उवाच विश्वात्पथात्मनो जन्मनोऽन्तरधानं च संगता
 अजोध्यावाशिनः सर्वे विष्णुं यत्नेभिरेव दम् ६६ धन्यो दशरथो राजा धन्ये वत्सरयूनदीम
 रिति श्रुत्वा च धर्मात्मा धर्मिणां शिरोमणिः ६७ ततो दशरथो राजा विशाख्यात्मनो गुह्यम्
 आजगाम गुरुं ध्यायन् भाग्यं ह्यचमत्कृतः ६८ वशिष्ठे न समानीता वाशिष्ठी परिकीर्तिता रा
 मायै च समायाता रामा गङ्गा प्रकीर्तिता ६९ मन्वंतरस्य तत्सत्तु काशीयासेन यत्कृतम् तत्फलं

एतद्देव प्रीतिं तम् ४ स्वर्गद्वारसमंतीर्थेन भूत भविष्यति सत्यं सत्यं पुनः सत्यं नो सत्यं नम भाषितम्
 ५ स्वर्गद्वारसमंतीर्थेनास्ति ब्रह्मांडगोखले दिव्या न्यपि च भो मानितीर्थेनिस कला न्यपि ६
 प्रातरागत्य तिष्ठति तत्र संसृत्य पार्वति तस्मादत्र प्रकृतेर्व्यं प्रातस्मानं विशेषतः ७ सर्वतीर्थे व
 गाहस्य फल प्राप्तिं न भिक्षया त्यजति प्राणिनां प्राणां स्वर्गद्वारे तु ये नराः ८ स्याति परमस्थानं
 विशुद्धो नात्र शंसयः बुद्धिद्वारमिदं यस्या त्वर्गप्राप्तिं कुरुते नराः ९ स्वर्गार्चनमिति ध्यातं तस्मा
 तीर्थेन भूतं तम् स्वर्गद्वारसुदुःप्राप्य देवे रपि न शंसयः १० यथा जायते तत्र तत्र तदा प्रीतिमान
 वः स्वर्गद्वारे परासिद्धिः स्वर्गद्वारे परागतिः ११ जपं दत्तं तु तं पूर्वतपसा पूर्यते च येन ध्यानमध

ध्या मा

त नतस्थपुनरावृत्तिः कल्याणरक्षतैरपि जलहृपेराप्रसेवसरयूमे कदासदा ७८
 नैवात्रकर्मरोगोभोगो रामहृपोभवोनरः पशुपक्षिमृगाश्चैव ये चान्ये पापयोनयः ७८ तेषां
 मुक्तादिवंशान्तिममवाक्यं नशंसयः ८१ ॐ इति श्री अज्योत्थाखंडे ज्योतीशंकरशंवादे सर
 यस्मिन्निष्पन्नं नाम तृतीयोऽध्यायः ३ ॐ शंकर उवाच प्रथमं तत्र त्रीर्थं तु कथयामि व
 रानने स्वर्गद्वारं तत्र सन्नं प्रथमं सरयूतटे १ मुक्तिद्वारं मंदरोयं स्वर्गप्राप्तिद्वारं नृलाम् स्वर्गद्व
 रस्य माहात्म्यं विस्तारं च कुमीश्वरः २ नहि कश्चित्ततो वच्मि संक्षेपात् सुव्रते सरस्वधारामा
 रम्य पूर्वतः सरयूजले ३ षड्विंशतिभिर्गोक्षंधगुणैर्वट्शतानि च स्वर्गद्वारस्य विस्तारं पुरा

माचरेत् १८ कुर्वन्ति न स नयेतु स्वर्गद्वारे जितेन्द्रियः प्रयाति परमस्थानं ये च मातोपवासिनः
 २० अन्नदानरतो ये च रत्नदानभूमिदानराः गोवत्सु दक्षविप्रेभ्यः ते याति भवनं हरेः २१ यत्र
 स्थित्वा महात्मानो मुनयः पितरस्तथा स्वर्गयाति ते सर्वे स्वर्गद्वारं ततः स्वर्गम् २२ चतुर्दशभिः
 नुं कृत्वा देवदेवो हविस्वयम् अत्रैव रमते नित्यं भ्रातृभिः सह राधवः २३ वृत्तलोकां पश्यत्ययः
 चतुरवक्रसनातनः अत्रैव रमते नित्यं देवैः सह पितृभिरः २४ मेरुमंदिरतुल्योऽपि राशिपायस्य
 कर्मदाः स्वर्गद्वारं तन्नासाधपापं धृजति संक्षयम् २५ यागतिर्याजतपसा यागतिर्यज्ञयाशि
 नां स्वर्गद्वारे मृतानां तु सा विहता शुभा २६ संधि देवा सुरगणैर्जपहोमपरायणैः यागतिः

अति १

पनं सर्वं भवति चाक्षयम् १२ जन्मांतरसहस्रेणा यत्पापं पूर्वसंचितम् स्वर्गद्वारप्रविच्छेदस्य
 तत्सं प्रजतिक्षयम् १३ आत्मणा क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा ये वरा शंकरा लम्पलेक्षश्च ये चा
 न्ये संकीर्णापापयोनयः १४ कौटपिपीलिकाश्चैव ये चान्ते मृजपुक्षिराः कालेन निधनं प्रा
 ष्ण स्वर्गद्वारेऽप्युप्राप्ये १५ कौमोदकीकरा सर्वे पद्माक्षगह्वज्जाः शुभाविष्णुपुरीदि
 व्यं प्रयांति भवनं नराः १६ अकामो वासकामो वाऽपि तीर्थगतापि वा स्वर्गद्वारे त्यजन्प्राणा
 न्बिष्णुलोके महीयते १७ मनपो देवता सर्वे साक्षायक्षामहङ्गराः यज्ञोपवीतमात्रेणा विभाजं
 चक्रिरेभुवः १८ मर्ध्यान्तेऽत्र प्रकुर्वन्ति सानिध्या देवता गराः तस्मादत्र प्रकुर्वन्ति मर्ध्यान्ते हरान्

श्रीरामः
अज्ञोः

२०

२०

पा

यात्रचन्द्रोद्यतीर्थचकारसः ३५ क्रमेणविधिपूर्वेरानानाक्ष्वर्षसमन्वितः समारथत
तोविष्णुतपसादुश्चरेत्तवे ३६ तपसासमासाद्यस्वाभिधानपुरःसरम् हविंसंस्थापयामास
त्रेनुचन्द्रहरिस्मृतः ३७ अजोध्यायांसप्तहजरोवर्ततेपुण्यवर्धनाः उपहरिश्चक्रहरिस्त
थाविष्णुहरिप्रिये ३८ धर्महरिर्विष्णुहरिस्तथापुण्यहरिशुभाः एतेषांदर्शनादेवपुण्य
व्यधिप्रजायते ३९ तस्माच्चन्द्रहरेः पूजाकर्तव्याचविचक्षरैः विजपूजाचन्द्रपूजाहरिपूजा
विधानतः ४० वासुदेवप्रसादेनतस्यानंजातमभुजम् तदिगुप्ततमंस्थानंवासुदेवस्यसुव्रते
४१ सर्वेषांनेवभूतानांहेतुर्नोक्तस्त्यसर्वदा अस्मिन्निष्ठाःसदाविप्रागोविन्दभक्तमाश्रिताः

नाग

२०

अन्यामानोपि यो विद्येव शो विधुशान्तेरपि ४

मोक्षोक्तमैश्वर्यस्यार्जुनद्वारे निवेद्यते २७ स्वर्गद्वारे मृतः कश्चिन्नस्तु नैव पश्यति श्रेयवान्मुक्तित्वा
तु सर्वेषां तिपरां गतिं २८ भूलोके चांतरिक्षे च द्विवितीर्यानि यान्यपि अतीतानि तिष्ठन्ति क
त्तर्थास्ते द्विजातयः २९ विष्णुभक्तिपमा साद्य परमं ते तु सुनिश्चिता न ते वा पुनराकृतिः कस्य
३० श्रेष्ठि शान्तेरपि स्वर्गाति परमस्थानं पत्रगत्वानशोचते ३१ स्वर्गद्वारे विपुत्सु स्याति परमाग
तिम् उत्तरं दक्षिणं चापि अयम् विप्रश्चयेत् ३२ सर्वेषां शुभक्रावः स्वर्गद्वारे मृताश्च ये स्व
र्गद्वारे नरास्नात्वा हस्त्या चन्द्रहरिं विभुम् ३३ वपनं तत्र कुर्वन्ति प्रतीतत्र विचक्षणा अजोध्यानि
क्षयं विष्णुं ज्ञात्वा सीतासु हस्त्युक्ता ३४ आगत्य तीर्थं नरात्मसाक्षात्कर्तुं सुधाविधिः आगत्य

रामः
प्रजोऽध्या

२१

२१

नते २

इति श्री अजोऽध्याखंडे ओति शंकरसंवादे स्वर्गद्वारमाहमाकथनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥
पार्वत्युवाच कदा प्रभृति देवेश स्वर्गद्वारे विराजते तन्मे कथय मे शीघ्रं प्रतिष्ठावैकृता १
शंकर उवाच शृणु प्रिये नमाध्यानं यदा प्रभृति मे स्थितः वैकुण्ठं भवने याते राम चन्द्र परा
त्मनि २ पुत्रकुशकुशावतारं जयं दत्त्वा महामतिः अजोऽध्यायां तदा देवास्तीर्था नि निवशंति
हि ३ तदा योऽध्यास्य यंगत्वा स्वर्गं रात्रे कुशावतिम् एकं श्रीचक्रं शोराजाय त्रसृष्ट्या पवेत्समि
४ दृष्ट्वा योऽध्यासुवाचापकृतं त्यागमनंतं तव देवी बामा नुबीवात्वं किन्नरी वा शिशोभने ५ र
घूरां च कुक्षे याता परस्त्री सुभजकति हेतुना केन भो देवि त्यागतासि ममाश्रयम् ६ अजो

मात

२१

४२ तानाखिंजधरानित्यंयि सुलोकाभिकांक्षिताः अभ्यस्यति परं यो गं भुक्तात्मानो जिते
 द्विधाः ४३ यथा धर्ममिति तपो न तथान्यत्र कुत्रचित् दानं व्रतं तथा तेन सर्वं न क्षयतां व्र
 जेत ४४ सर्वकामफलावाप्तिर्जायते प्रारिणानां सदा तस्मादत्र प्रवर्तय्य दानानि विविधानि
 च ४५ अन्नदानं भूमिदानं गजदानं गवाक्षया अश्वदानं रथानां च क्षिप्रिजायास्तथैव च
 ४६ दानादिभ्यो विप्रपूजादं यत्पुण्यं विप्रैर्व्रतैः ज्येष्ठे मासि ते पक्षे पंचदश्यां विप्रैर्व्रतैः ४७ त
 स्य सावत्सरीयात्रा देवैश्च अतरेष्मताः सर्ववा देवलोकास्तथ यत्पुण्यं जायते नृणां ४८ तत्स
 र्वं जायते पुराय प्रारिणानां न स्य दर्शनात् तस्मादेतन्महास्यानं पुराणादिषु जीयते ४९

मनुमतेनेव परं ब्राह्मणं साकृतं तेनेन महतां तार्कमाजगामात्मनापुरितं १४ वासयामा
 तनगरं यथा योजयामासतिः एकदशविंशतिं विजहार तत्पुत्रजनेः १५ द्वात्रिंशतिं सिद्ध
 माभोसो विजहार नदीजले कुमुदो नाम नागस्तु सरस्वती वसते सदा १६ कुमुदती नाम भगि
 नी तस्य नागस्य सुंदरी मोहिता रूपमा लोचय जहार करं करं राम १७ कुशो नैव विजानीते
 क्रीडां नाशक्तमानसः कृता विहारं तु जलाद्वहिर्निगत्य भूमि यः १८ नदं दृशी तमो हस्ते तं वै
 विजयं कृतम् अगसेन पुरा दत्तं रामाय परमात्मने १९ रामचंद्रस्तु पुत्राय दत्त्वा त्वं पद
 मन्वगात् पुत्री च तस्य लोभाय भूवराय नराजराट् २० जगत्ते विनिर्वांती दशमं गिनं नरे

ध्योवाच तव पिता महाशक्तिः ताने पुरवातिनः स्वपदं गंतुं कामेन स्वर्गं प्राप्ताश्च क्रोडिषाः
 ७ समग्रसक्तोत्पद्यिभो सूर्यवंशविभूषणाः अवस्थामीदृशीं प्राप्तां नागरेः परिवर्जिताः
 ८ भग्नानामेक्ष्य नासर्वीक्षा अपि प्रभृतां विराता अतः सूर्ययथासंध्या वार्युना मे धनं ९
 ईदृशीं न कृतं भो च तव पूर्वमहात्मनिः तव पित्रा यथावत् समपि वासं कुलेष्वत्यम् १० ध्योवा ५
 च एवं वेदसि भो देवनासिषा पित्रुर्मम तव वासः द्रुतः सर्वं कंसं तान कंसजना ११ अजो
 ध्योवाच यदि वासः द्रुतः सर्वजनः स्वर्गं न पोंसयः यदि स्वर्गं वत्स तव राजन्निवर्तते १२
 नपि वासं कुलं ध्येति खंतर्धनं जगाम सा व्यतीता जानिषायां तु मंत्रिणां तदप्युक्तं १३ मंत्रिणा

श्रीराम०

मंत्रयो०

२३

२३

स्वर्गद्वारे सदा तिष्ठ न जेस्वरप्रथमा गमाः इत्युक्ता पूजयामास पूजोपकरणैः समाप्त २२ ॐ न
मोषिवायेति यजायसः प्रत्युवाच जना राजा कुशाग्रपुङ्गवे चोराः स्वर्गद्वारे नरः स्नात्वा दद्यात्
जेस्वरं शिष्यम् ३० पूजयित्वा च विधिवत् सर्वान् कामानवाप्नुयात् स्वर्गद्वारे नरः स्नात्वा पूजयित्वा
जः ३१ संपूर्णं तस्य यात्रा स्वाहमथा र्कफलप्रदा शंकर उवाच इत्युवाच कुशो राजा प्रविवेस
जहं स्वधम् ३२ मासः पूज्य विधिवत् नाना गोपित जहं जतः तदा प्रभृति भो देवि स्वर्गद्वारे व
शान्तरम् ३३ तस्माद्भुङ्क्ते हरे स्थाना कजे शिस्थितः देवो धर्महरिर्नाम ब्रह्मलोक एव नाशनः
३४ पुरा सा मागतो धर्मस्मिन् विद्यात्रा चिन्तयिष्या आगत्य च चरो र्योत्रा तत्रादरेता सः ३५

ध्या मात

२३

रात्रिं त्रितमं तंदृष्ट्वा सरयोरंगगापादपद्ममुपाजता २१ ध्रुवं ति-
 त्वा त्रि-त्रा-हीति मम दोषानिव-
 र्धते कुमुदेनामनागस्तु भगिन्या तस्य तद्वत्तम २२ तद्वत्वा जगत्ते-
 वारांगरुडंतद्वधा यवे-
 सर्वराजस्तु तंदृष्ट्वा भगिन्या सहपार्वती २३ पपात चरतो-
 यांते कंकरां च समर्पयेत् इमस्य
 मम दोषा त्वं भगिन्या यत्कृतं न्यप २४ मांकर उवाच कुमुदे-
 मम भक्तो हि नागराजः प्रिये म-
 न तस्य कष्टं समा लोका प्रत्यक्षं मम भवं प्रिये २५ मां दृष्ट्वा-
 कुमारा जस्तु जगत् चरतो मम उवा-
 च प्रांजलिर्भूत्या ममागमनकारणम् २६ तदा ह म-
 बुवंराजं भक्तैरक्षार्थमागतः कुमुदतीचा-
 स्य भगिनी पत्न्यर्थं प्रतिगृह्यताम् २७ वरं कृत्वा-
 माराज मां च नागमहावक्ष्यम् कुमा उवाच

श्रीरामः

प्रयोगः

२४

२१

३

२५

४३ धर्मोदाय नमः श्रीं धिवासाय शोषपर्वकशाधिने नमः शंकरस्य छद्विधपादा
 याविस्मवे ४३ भक्तार्तिनिधूपादाय नमो योगप्रिययते शुभांगाय सुनेत्राय मधिराय नमो
 नमः ४४ नमो रविं ड दुपादाय पद्मनाभाय ते नमः नमः क्षिराधिकक्षेत्रस्य सुमात्राय यदा
 क्षितौ ४५ नमो योगनिद्राय योगज्ञेर्भावितात्मने तादृशसनाय देवाय गोविन्दाय नमो न
 मः ४६ सुकेशाय सुनाशाय सुनवाय यसादरः ह्यक्रितो सुवत्साय सुवर्ताय श्रीधरा
 य नमो नमः ४७ सुधाहवे नमः सुभ्यं चाह जंधाय ते नमः सुमखाय सुदिव्याय सुविद्यायुज
 दाभते ४८ केशवाय नमः शान्ताय धामनाय नमो नमः धर्मप्रियाय देवाय नमः ते पीतयासवे

मार्गः

२४

इष्टमाहात्म्यमनुसंधानं वा पांसावित्तयः विधापुस्तुभायुर्दमिदमाहमुदावित्तः ३६
 अहो रम्यमिदं तीर्थं महो माहात्म्यमुत्तमम् अयोध्यासदृशी प्राचिदृश्यते नापरापुरी ३७
 यानस्य शान्तिवसुधां विसृज्य चक्रे स्थितानि शम्भुः पश्यत्यास्थितो गिरः साक्षात्कृत्य नेयमुपनीय
 ते ३८ अहो तीर्थानि सर्वोपायि त्वं लोकप्रदानि वै अहो विश्वरहो तीर्थं महायोध्याम
 हापुरी ३९ अहो माहात्म्यमनुसंधानं धर्ममिदं स्थितम् इत्युक्तं तत्र बहो न नर्तयिष्ये ददुः
 क्षा ४० धर्मो माहात्म्यमाप्नोति अयोध्यां विसेवतः तत्रैषानर्तनाशक्तं धर्मं दृष्ट्वा कृपावित्ति
 तः ४१ आविवर्धय भूवभगवान्यो तवासाहसिष्ययम् तं प्रताप्याय धर्मोऽपि तुष्टावहनिमादरा

अथ
अथोपा
२५

२५

सः देवधर्महरिपश्येः सर्वपापैः प्रमुच्यते ५२ अत्र दानं तथा तोम्रजपो द्यात्मराभोजनम्
सर्वमक्षयं तां यांति विष्णुलोके निवासकृत् ५३ अज्ञाना ज्ञानतो वापि यत्किंचिदुक्तं न
वेत् प्रायश्चित्तं विधातव्यं न तपरेता प्रयत्नतः ५४ प्रायश्चित्तेन विधिना पापं तस्य प्रसा
द्यति तस्मादत्र प्रवर्तय्य प्रायश्चित्तं विधानतः ५५ प्रसादात्तस्य तो वापि राजा देव्यं न श्र
हेत्ताया नित्यं निव्यतिः स्यात्तस्य पुंड्रवशात्मनः ५६ ते तथात्र विधातव्यं प्रायश्चित्तं विधान
तः अत्र साक्षात्स्वयं देवो विष्णुवत्पतिसादरः ५७ तस्य सावत्सरीयां चार्कं तथा तु वि
धानतः विष्णुलोके भवति नरो यात्रा विधानतः ५८ स्वर्गद्वारे भवः स्यात्वा दशुधर्म

नारायण
२५

मे

४६ शंकर उवाच ईदृशस्तु नो जगन्नाथो धर्मो राश्रीपतिर्मृदा उवाच स हवींशः प्रीतो
धर्ममुदारधीः ५० तुच्छो हं भवतो धर्मस्तोत्रेणानेन सुव्रत धरं वरय धर्मज्ञयस्ते स्वात्मनसः
प्रिय ५१ तोत्रेणानेन यस्तोति मानवो नाम तं दत्तः सर्वकामानवाप्नोति पूजितः श्रीयुतः
सदा ५२ धर्मो वाच यदि तुच्छो सिंदेव देव देव जगत्पते त्वामहं स्या यया मास निजना
म्ना जगद्गुरो ५३ श्रीभगवानुवाच एवमनुभवत्यत्र नाम्ना धर्मरि विभुः स्मरता
देवयस्य स्यात्सर्वकिल्बिषसंक्षयः शंकर उवाच एवमुक्तस्ततो धर्मो देव देव न सादरम्
स्या यया मास विधिवत् नाम्ना धर्मरि विभुः ५४ सरयुस्तपि लेलात्वा मुच्यते हतमानः

श्रीरामच
प्रार्थना
२६

नात् तस्मिन्सभाज्जहेरमेसर्वदेवनमस्कृते ६ राज्यकार्यचक्रहतेभ्रातृभिः सह राधवः
७ इन्द्रकजधमोभ्यापिपुनः सव्यासिताया ७ यकारन्यायंधर्मात्मावशिष्टादिभिर
न्यितः तत्र पूजाप्रकर्तव्या राधवासासरात्मनिः ८ जायतेपुरायव्यक्षितराधवेमस्य
पूजनात् सभायादक्षितोभागेतीर्थेचातिमनोहरम् ९ नाम्नालोकेतिविख्यातं
तथावनकुंडम् यत्रस्नानेनदानेनगर्भवासक्षयोभवेत् १० सर्वदासमचन्द्रतुतत्रा
गत्यवरानने दंतथावनकुंभद्वेकुरुतेभ्रातृभिः सहः ११ कौटिल्योप्रातराः क्षिप्रदेक्षता
त्रसमागतः स्नानं कृत्वा गृहे चात्यध्यानतत्परमानसः १२ वायुनाप्रेरितं तस्य विजस्यते माताम्य

त्रिंशत्सु सर्वपापविमोक्षाया विमुक्त्यो देवशोत्सवा ६३ ॐ इति श्री अयोध्यासं
 डेओरीशंकरसंवादे पंचमोऽध्यायः ॥ शंकर उवाच तस्मादक्षितादिज्जाते सर्वपा
 र्थपर्यन्ति अयोध्यापरिमितित्याता अभूर्नगरनंदिनि १ केशनात्रातुवितारचतुरादिकु
 प्रमाणात्तः तन्मध्ये च सभाभूषणारामचक्रस्य शोभने २ अनेकाश्चर्यपुक्तानां नद्यातुवि
 चित्रिता कुवेरस्य च शक्रस्य पद्मस्य वदरास्य वा ३ यादृशीरामचक्रस्य सभाकापिन विष
 ते मेरुमंदरतुल्योऽपि राशिः पापस्य क्षमताः ४ तत्क्षणां नाशनापातिसमागृहविजोना
 न् जन्मांतस्सहस्रेषु यथाप्यस्य पाजितम् ५ तत्सर्वनाशनापातिसमागृहविजोना

धनगर्वेण भो देव नियमव्रथजितः २० स्नानदानादिरहितो वेश्याजनरतः सदा २१
 कृतुष्वशिवं देजलदत्तमजानतः २१ तेन पुन्यप्रभावेन मृतः गतवान् तम् चर्ममे
 साधुसंगेन भो सख्यायां समागता २२ जलस्थाय प्रभावेन दंतधावनकुंडके दिव्यवपु
 र्मनोहरा श्रीलक्ष्म्यतव प्रसादतः २३ आशुय च महावाते त्वत्प्रसादादहं प्रभो जलामि
 शास्यतस्यानंतवदुःखादिव व्रथजितम् २४ नयजशौभेन जरानमृत्युः कालविभ्रमः त
 स्यादेव गच्छामि त्वत्प्रसादाद्ब्रधुतम् २५ इत्युक्ता तं परिक्रम्य विमानं वंदमाह्वरं अने
 न रत्नरचितं सर्वदेवैश्च वदितम् २६ गतोऽसौ शास्यतं स्थानं रामपादप्रसादतः पुनरा

महाराज

नव३

मृगाजिनम दंतधावनकुंडलं जलोनिपातितं शुभे १३ जलस्यास्य प्रभावे तु दिव्य रूप
मपद्यत् विमानं माहूढा स्यरेभिः समन्वितः १४ चैतरेवी ज्ञानानस्य वैजयं त्यावि
भूषितः दीज्यलोका विमानस्य विस्मयं प्राप्नुवस्तथा १५ तदा रामः स्वयं राजन् ज्ञापय
त्सर्वज्ञानं पप्रक्ष दिव्य रूपं तं सुरं परमधामिभम् १६ कस्त्ये दिव्यवपुः प्राप्ताः कस्मा
त्संमृगतां गतः कथं सुरास्त्री साततः किंचिद्विषयित्तद्वद १७ राम एव च नृकुलदेवः प्रो
वाच राघवम् तवाज्ञानं न सर्वत्र वासाभ्यंतरचारिणः १८ तथापि पुच्छते तुभ्यं कथयामि
यथा तथम् अतः पुरा भवे राम वैशेष्यैरधुनो भव १९ आचारं प्रति कृतं तु वेदस्य रघुनंदन

श्रीराम
प्रयोग

२८

तिर

अथ भस्मसंस्कारेण पनसोपि विराजते ३४ उत्तरे द्वारदेवोत्तराजते च विभीषणाः वि
भीषणास्य मतिं वी सरभानामरेत्तसी ३५ पूर्वे विभीषणास्यासद्वौष्टिपूजिता रक्ष
सांधर्मशीलानां भस्मसांडुष्टये तस्याम् ३६ करोति सरमनि तं शो सखायां प्रहर्षितः ततो
विष्णोराशो देवाः पूर्वीभागे च तिष्ठति ३७ यस्य दर्शनं ते नृणां विधुल्लेखो न जायते तस्मा
त्पूर्वदिशा भागे वीरः पिंडारको वली ३८ शोशला रक्षोदक्षो दुष्टताडनतत्पराः ततः पूर्व
भा दिशांते वीरस्य सुसंयितः ३९ स्थानं मतगजेन्द्रस्य पर्वतं नियतात्मनः तदग्रे सरसि स्नात्वा
पूजां कुर्याद्विचक्षराः ४० पूर्णसिद्धिं नवाप्नोति यामवाप्य न शोचते अथोत्पारक्षको वीरः माताम्

२८

५८ हिरण्यं तं शोकमोहविवर्जितम् २७ यैः जम्बूद्वीपव्याप्तुयात्रासां वात्सरी भवेत् स
 भायाः पश्चिमभागे रामदुर्गस्तु विद्यते २८ पार्वत्युवाच भगवन् राम चन्द्रस्य पूर्वात् सर्वे
 समागताः बानरा राजसाम्भवतेषां स्थानानि मे वद २९ बानर उवाच राजद्वारे तु
 मान्वे वायुपुत्रस्तु तिष्ठति तथापि तिष्ठति सुग्रीवो दक्षिरो चतुर्भुजः ३० सुग्रीवस्य समी
 पे तुल्यगदोपविराजते दुर्गस्य दक्षिरो द्वारे नन्दनीलो प्रसिद्धो ३१ सुवेतो बानरश्चेष्टो न
 वरत्नस्य पूर्वतः नवराजो दुर्गरे तु गवाक्षो नाम बानरः ३२ दुर्गस्य पश्चिमो द्वारो दधिवक्रस्तु
 सर्वतो दुर्गस्य रेति नाम्ना तस्मिन् द्वारे व्यवस्थितः ३३ ततः प्रातः काले विवीरतादग्नेः गन्धमादनः

श्रीरामः
अथोष्ण
२४

२७

उमितिख्यातं सर्वभामार्थदन्तुतां अंजनीनंदनो यत्र धांक्षितार्थो प्रदायकः ४८ मंगले
मंगले देवि यात्राया त्रिमासिकी तस्मिन्कुंडे नरत्नात्वा पूजयेद्वा पुनं दनम् ५० तस्य
दर्शनमात्रेण भस्मस्य सर्वसिद्धिदम् अंजनीनंदनं वीरं जानकीशोकनाशनम् ५१ श्री
शान्तं तारं वंदे लंकाभयंकरम् इति मंत्रं समुच्चार्य प्रणामे दंडवत्सुधीः ५२ धूपं दीपं च
मैवेष्टुं दत्वा चैव विधानतः ततः प्रविश्य दुर्गे तु पूजयेद्भक्तमंडलम् ५३ ॐ इति श्री
योगेश्वरमहाराजोष्ठो गौरीशंकरसंवादे षष्ठोऽध्यायः ६ ॐ श्रीगणेशाय नमः अथोष्णमंगलं
म्ये रत्नमंडपमध्यगे ध्यायेत्कल्पतरौ च्छेदं रत्नसिंहासनं शुभम् १ महामरकतप्रख्यं नानार

माता
२४

सर्वकामार्थसिद्धिदः ४१ नवरात्रिषु पंचम्यायात्रा सावत्सरी भवेत् गंधपुष्पादिधूपैश्च नै
 वेद्यैश्च विधानतः ४२ पूजनीयप्रपत्नेन सर्वकामार्थसिद्धिदः यं यं काममिहेहे तं तं काम
 मथाप्नुयात् ४३ मंगले मंगले यात्रा तस्य स्यात्प्रतिमासि की ततः पूर्वदिशा भागे द्विविदेऽपि वि
 राजते ४४ ईशानकोलाकैमेन्द्रो बुद्धिमानवतिष्ठति ततो दक्षिणोऽभागे ज्ञानविराजे दि
 ४५ तस्मादक्षिणतो वीरः केशरी चापिराजते दुर्गमिषोऽसदात्येते रक्षां कुर्वन्ति सर्वतः
 ४६ राजद्वारे तु मानक्षयवायुपुत्रो मातावक्षः महावीर इति ख्यात सर्वलोके पुपूजितः ४७ त
 स्मापूजापूकर्तव्या नरे नीशिभिरेव च स्नानं च नुमतस्यापि पूर्वस्यां हि दिवा वर्तते ४८ हनुमत्कं

श्रीराम

प्रयोग

वि३

३०

३०

काशंकुडभाभ्यां विराजितम् ८ हारभेयूरकटभैरंगुलीपुष्पभूषणैः श्रीवत्सकोत्तुभाभ्यां
 चयैजयंत्याभूषितम् ९ हरिचमनलिप्यांगंकुसूरीतिलकांचितम् वरदाभवताभ्यां
 जराजंजनोदयम् ११ यामांकेलुस्थितादेवितपत्रकांचनतन्निभाम् पद्माक्षिपद्मवदना
 नीलकुंचितम् १२ सिंहस्रग्धस्वरूपांचक्रुंठीसुलोचनम् हरिचमनलिप्यां
 जीकतूरीतिलकांचितम् १३ तल्लगादित्यसजायां तोटकद्वयमंडितम् आरुठयोयना
 नित्यां यो नो न तपयोधरात् १४ वक्षिणे लक्ष्मणार्थापेक्षुल्लङ्घनं वक्ष्मणं पार्श्वे भरतं
 त्रुष्टो वा लब्धजनपाशिलो १५ अग्रतश्चतुर्भुजं तं वक्ष्ये जीविषुदंतया संजीवं जीम्वतं

नागस्य

३०

तैश्चमंडितम् सिंहासनं चित्रहारं भात्यात्तामिच्छन्नाशनम् २ तस्योपवित्तमासीनं रघु
 राजं मनोहरम् ध्यायेत्तमश्च पञ्चाक्षं जानकी सहितं तं विष्णुम् ३ यस्तु नागुत्तमं प्रहृष्टं भासिते
 रत्नमंडपे तन्मध्यस्थं वदं स्य स्यात्पायां परमात्मने ४ नानारत्नमण्डपे दिव्ये सोवर्णे शुभ
 नोहरे तस्मिन्वाद्याक्षं संक्रासि पञ्चनेष्टदले शुभे ५ वीरात्मने सत्तासीने वांशां भोजितसी
 तथा सुस्निग्धभाद्वलस्यामं कोटिबैल्यानरुप्रभम् ६ पुष्पानं पद्मनयनं कंबुजीवं महाहज्जम्
 विशालाक्षं सुसंरक्तं हस्तापादतल्लक्ष्मम् ७ वंधुनं पुष्पसंशोभिर्ज्योत्स्नं यद्वपुःशोभितम् प्रसीध
 न्नानं तस्मिन्मध्यं भूयुगंधनाशिकम् ८ करभो हस्तमानीलं कुंतलं सितं सुंदरम् तद्गतादित्यसं

३१

ख

३)

धेनुं महा राजरावणा नो क्रमो युतः भगमादिभिः पराभूरक्षमः शरणागतम् २४ रामाय राम
 भद्राय राम चन्द्राय वेधसे रघुनाथाय नाथाय शीतायाः पतये नमः २५ संप्राप्य नगरं दिव्यं
 मभिर्भक्तैस्तु सीतया राजेश्वराधि राजा सीतायाः पतये नमः २६ ब्रह्मादिदेवदेवाय ब्रह्मराय
 महात्मने जानकीप्राणनाथाय रामभद्राय ते नमः २७ यथाविभीषणासुग्रीवौ रक्षितौ श
 रणागतौ तथा मादेव देवेशापादौ ते प्रसातौ म्यहम् २८ एवं तु तं विधायाथ दत्वा च महतिं
 अग्र्यम् प्रसाप्य दंडवभूमौ सर्वान् कामान्नवापुयात् २९ पुत्रार्थं पुत्रमाप्नोति धनार्थं धन
 मापुयात् मोक्षार्थं मोक्षमाप्नोति तत्किं यदिह नाप्यते ३० तस्मादुत्तरं दिग्भाजे स्थानं चैव म

मारात्म

३१

चसुषेताचाविभीषणम् १६ नीलनलचंजदं च स्रवमंदिशपूजयेत् वशिष्ठवामदेवं च ज
 गालितपकाश्वपम् १७ मार्कंडेयं च मोक्षुल्यंतथा पर्वतमारदो धृष्टियवंतं विजयं सुराक्षर
 वृवर्धनम् १८ अशोकंधर्मपादं च सुमंतं चाष्टमं त्रिणाः इन्द्राग्निनलोकपाशाक्ष्यदेवान्सर्वेभ्य
 वस्यताम् १९ विमानस्याचसर्वत्र आशोतविचक्षराः एवं ध्यात्वा नरोधीमान् मंत्रैरात्मानेन
 पूजयेत् २० श्रीरामायणमोक्षेयत्तारकं ब्रह्मनामकम् नाम्ना विष्णोः सहस्राणां तुल्यस्वम्
 ततनुः २१ अनंतभगवन्मज्जानेन सप्तमं जताः तस्य आंबतामात्रेता सर्वस्वदिवंगता
 २२ धूपं क्षीपं च नेयेद्यं पुष्पचंदनं तथा मंत्रैरात्मानेन वैकुण्ठं तत्त्वात्तोत्रं नूदीरयेत् २३ रा

श्रीरामः
अथार्था

३२

न ४

३२

ततः षट्त्तमं धनुषं च शतादूर्ध्वं स्थानं वै शोभशस्थलान् ३१ विष्णुश्चरात्सहस्राष्टावुन्म
ताच धनुषात्तमं मध्ये तुराजं भवनं प्रत्नरागि निर्मितं स्थलान् ३२ जन्मस्थानं निदं प्रोक्तं मो
क्षादिफलदायकम् पदद्वयं च मनस्यस्य गर्भवासं कथो भवेत् ३३ विनाशनेन तत्पत्न्या वि
नाशनीये विनाशनेः भवनीदिवसे प्राप्ते धृतधारी च मर्त्यः ४० स्नानं ज्ञानं प्रभावे रासुच्यते
जन्मबंधनात् क्षयिन्नागो सहस्रेण यो ददाति दिने दिने ४१ तत्फलं समवाप्नोति जन्मभू
मे प्रदर्शनात् जन्मान्तरं सहस्रेषु यथाप्यस्य पार्जितम् ४२ सर्वनाशाय युति जन्मभूमे
प्रदर्शनात् सातापुत्री गुरुणां च भक्तिमुहं हता नृणां ४३ तत्फलं समवाप्नोति जन्मभूमे

नोत्तरम् सीतायाभवनेदिव्यं नाम्ना कनकनंदपं ३१ यत्र वै जानकी देवी सरसीभिः पविता
 रिता तत्र गत्वा नरो धीमान् नृजं चैव तु कारयेत् ३२ धूपं दीपं च नैवेद्यं तत्रैरानेन कार
 येत् गंधद्वारां दुराधर्कानि त्यापुच्छं करिष्यताम् ३३ इत्येवं सर्वभूतानां ताम्रितं वक्ष्ये अत्रि
 यम् संपूज्य विधिबद्धत्वा दानानि च मुक्तमतिः ३४ स्तुतिः प्रसन्नचित्तेन कर्तव्या च विचक्षणेन
 वंदे विदेहजनपापदुष्टरीकं कैशोरक्षोरभस्मा रतयोगिचित्तम् ३५ तं तु त्रितापसनिधां
 न मुनितं सत्यैव्यं सन्मोक्षालिपिपीतपरागपुञ्जम् ३६ एवं संपूज्य विधिबद्धं भूतिं धृजेन
 ३७ विद्येश्वरात् पूर्वभागे वक्षिष्याद्योतरे तथा ३८ लोमशात् पश्चिमे भागे जन्मस्थानं तु

श्रीरामः

प्रयोगः

33

स्वतर्वादितातत्रतत्रह ५१ चिन्तामणिनस्तिनां च यत्तद्भाराणां कथं यत्तद् प्रतानानामपि सर्व
खातथावैभवमीव्रतम् ५२ येन वृत्तिवृत्तं देवि नवमी नृत्तिदायिनी महोत्सवं तथा पूजो ते
पियाति परं गतिम् ५३ देवानां कार्यसिद्धिं यत्तानां रक्षणा यच्च वर्धयिष्यातु यानां सर्वतीर्थाः
स्वयं हरिः ५४ येनैवमस्मिन् नवम्यां तु आनो रानः स्वयं हरिः पुनर्वस्य ह्यसं पृक्ता सातिथिः सर्वका
मदा ५५ श्रीरामनवमी प्रोक्ता ओष्ठि सूर्यशताधिका येन शक्रा तु नवमी पुनर्वसु युता य
दि ५६ तस्मिन् दिने महापुन्ये राम उद्दिश्य भक्तिं यत्किंचिन्क्रियते तेन भक्तभक्तद्वयपकारकम्
५७ उपोष्यां जागरां राममुद्दिश्य तर्पणम् तस्मिन् दिने तु कृतं धर्मं तस्य प्राप्तिमभीष्टुभिः ५८

माता

33

प्रदर्शनात् गुह्येवापराणां च तीर्थैवेवावता तानां ४४ सत्यव्रतपराणां च आश्रमाणां
 च पराङ्मुख्यं तत्फलं समवाप्नोति जन्मभूमेः प्रदर्शनात् ४५ राजसूयसहस्राणि प्रति व
 र्षाग्निहोत्रेन तत्फलं समवाप्नोति जन्मभूमेः प्रदर्शनात् ४६ पार्वत्युवाच भगवन् योगि
 नां श्रेष्ठं नवम्यास्त्वं फलं वद धृतस्य हरसो वापि श्रोविद्विस्तत्र धार्यते ४७ पापानां प्रलयं
 कस्य चकार नवमी धृतम् ४८ शंकर उवाच ततो ह कथयिष्यामि पृष्टास्मि यद्यतस्त्वया य
 स्याति जन्मदमस्य पूर्णस्य परमत्तनः ४९ येन सा सिद्धिर्नैपदेन नवम्यां च पुनर्वसौ ततो न
 ध्यात्वा समये शौचं ध्यात्वा सुपूर्वे सुतम् ५० ततो देवाः स गन्धर्वैश्चिरात्ता गुह्यज्ञाः दिव्यतूर्यात्पुत्रा

श्रीरामे
अयोध्या
३४

३५

ॐ तदवाप्नोति श्रीरामनवमीनाम् ६६ कुर्याद्रामनवम्यां यः प्रियवासमतं द्रितः मातुर्जर्भ
मवाप्नोति नैव रासो भवेत्स्य यम् ६७ नवमीचाळसीयुक्तावर्ज्या विष्णुपरायणैः उपोषतां
नवम्यां तु दशम्यां मेव पारणाम् ६८ इति श्री अयोध्याखण्डे जौरीशंकरसंवादे सप्तमो
उध्यायः ९ शंकर उवाच जन्मस्थानं नरा प्राप्य कुर्याद्रामस्य पूजनम् सोवर्णीयं ज
तं वा पिशाचये प्रधुन नृजम् १ मातुरं संपराममिह नीलनरिणं प्रभम् क्रौञ्चं जं विशाखां च वि
धुदंतीं वरं वृत्तम् २ भानुकोटिप्रतीक्षायां कीरीठेन विविजितम् रत्नाग्रेवैष्येयूररत्नकुण्डल
शोभितम् ३ रत्नकांचनमंजीरं कटिसूत्रैरलंकृतम् श्रीवत्सकोत्सुभोरवकं मन्त्रोत्तारो यथा

माताम्
३४

राम वपरे प्रसन्नदिनं रामतो बध्नम् उपोषतां जागरतां तस्मात्कुर्यात्विशेषतः ५८ य
 त्पुराणनवम्यां तु भुङ्क्ते सोऽहोदिमूढधीः कुंभीपाद्रेषु धोरेषु पच्यंते नात्र शोषयः ५९ यत्पुराण
 नवम्यां वै नियतं तर्पयेत्पितृन् तैस्सर्वे तत्पूजादेवयान्तिविश्लोः पदम् ६० यत्पुराणनवम्यां
 तु दद्यात्तानुसारतः यत्किंचिदपि तत्सर्वं महादानमसंभवेत् ६१ धन्योऽश्वमेधप्रतपरादा
 मनामपरायणः त्रिपिधन्याचनवमीयस्याजातोऽहनिः स्वयम् ६२ येन वनीकृतपरा महेता
 वरताश्च ये गतिं भजन्ती पाति चाक्षपं सुरसेवितम् ६३ पुराणनवम्यां तु कुर्याद्रामव्रतं य
 दि तु सा पुद्गलद्वानादिफलं प्राप्नोति मानवः ६४ तर्पयते कुतश्चैत्रे महादानैः कृतैः कृतैः तत्त

श्रीरामः

अथोष्ण

६

३५

३५

दिदेवस्यैव येन दशाननवधा थी यधर्मसंस्थापनाय च १२ दानवानाविनाशाय देत्यानां नि
 धनाय च पत्रिआणा यसाधूनां जातो रामः स्वयं त्रिः १३ गृहणाधीनया दत्तं भूतमिः सतते
 नध प्रतिपदिशेयेराअर्थयेद्रधुनननम् १४ पुरारोः सौत्रणैश्च वेदपाठयरोन च नृपे
 जीतेश्च वाद्येश्च रात्रिद्विषं विपित्थ च १५ प्रातः स्नात्वा च स्नावित्रिं जस्थासंध्यामुपोषयेत् व
 उक्षरेण मंत्रेण देवैः मनसा स्मरेत् १६ देवदेव प्रराम्याथ पूर्वतत्पूजयेत्सुधीः नयम्पाप
 जनंतुभ्यं श्रीरामस्तुता हतम् १७ मातात्म्यं कथापिष्यामि सेतिहासं पुरातनम् मेतुकातरदे
 वे च वभूवपंचपायनः १८ एवमुक्ते लोकारोऽप्यंकेधि ब्रह्मण्यते तंतुकारो द्वितीस्तु नाम्नाशं

मातात्म्य

३५

दि२

मितम् ४ सौवर्गेराजतेपात्रेवहोचैत्यस्येत् अस्माभेविष्यपीठेवास्थापयद्रधुनकनम
 ५ वस्त्रद्वयसमायुक्तं व्यासविभूषितम् अस्त्रशक्तिसमायुक्तं देवेशं पूजयत् क्रमात् ६ प्र
 तावंपूर्वमुच्चार्य नमः शब्दं ततो भवेत् भगवत्सदमाभाष्य वासुदेवाय ईत्यादि ७ इति मंत्रेण
 तन्मध्ये कुर्यात् पुष्पांजलिं पुनः एवं संपूजयत् पीठे देवमावाह्य पूजयेत् ८ अर्धीदिधूपदीपां
 तानुपचारान्विधाय च ततो नुज्ञाय देवेशापरिवारां च पूजयेत् ९ प्रथमं षडसुकोटो व
 ह्दद्यादिनिषेद्धं क्रमात् मूल्यमंत्रेण कर्तव्यं उपचारश्च षोडशाः १० ईन्द्रादिलोकेण आश्विन
 शिखादिमुनीन्पि सर्वदिग्गवां मंत्रेण पूजयेद्भक्तिं संयुतः ११ अशोककुशनेर्पुष्पमर्धा

प्रतिप
अथोर्ध्वा

३६

३६

मैथौराणां मारणां तु यत् ज्ञानिनां तु मते नैव तस्माद्वासा विमोचितो २० देहा भेदेन यो दंडः कर्त
यो विदुस्त्वनरे वपुः प्रविष्टा देशानि र्यापनं तथा २१ एव हि सर्व दुष्टानां वधो ना न्यो हि देहिनः
ते लकारास्तु वीरो न ह्यकुंभकारजः २८ धीवरोपि महापापी पंचानामेव न वने वभूव पापि
नां देवाद्धिमानां परतापिनां ३० ज्ञानमागत्य पंचैते चैव कुर्वन्ति नित्यशः सुखित्वा द्रव्यवदु
खं पभायन्ति वनं पुनः ३१ ज्ञानांतरं पुनर्जन्त्या तत्र चोर्वचक्रिरे तस्मिन्नेव च पतन्नाः कुठिता
श्चैव पापिभिः ३२ सुखित्वा तत्र बहु संवेश्या भागे पशयताः सच पानरताश्चैव मांसाहताः प
जीविनः ३३ गोविप्रसुताः साधूनां सदा निंदा पशयताः एवं ते पापिनो राज्ञः स्वदेशाश्च निराका

माता

३६

अरिनिस्तुतः १८ तृतीयस्तु नरो नाम्ना लंठो साधुदा हतः चतुर्थो धीधरो दुष्टो नाम्ना
 लोके च जंतुः २० पंचमः कुंभकारस्तु धर्महेतु एवामगात् पंचजामेतुपंचां नामैकस्य स्थि
 रत्नभूत् २१ तैलकारस्तु गोदोखो वभूयतैलपीडने इति दोषचरैर्हीत्वा राज्यामवृहिः कृतः
 २२ तंतुकारस्तु भाषायां नुजस्यैव संग्रहत् नटस्य पयिनां स्वर्वात्सदाश्नुठति कानने २३
 धनुर्वा राधरः पापी तंतुकार गृहे स्थितः नृपतिस्तौ गृहीत्वा च वष्टिघातान्नकारयेत् २४ धी
 यरः कुंभकारश्च सदा चौर्यपरायणो राजलोके गृहीतो च कदाचिद्योर्वधनीति २५ वर्धनिति
 नृपस्याजे पापी नो परितापिनो विमलात्मेति राजपि देहभंगतया करोत् २६ एव राजापरोप

श्रीराम

अयोध्या

39

37

योऽथा क्व गता ते तु नरा लुप्यन्ति न प्रिये चो र्यस्या वसर ते युना भव त्या पक्रमेतां ४२ एवम
 भ्याः ५ अयोध्यायाः पूर्य वा रेखमा ययुः अयोध्याया तु ये विधू मूर्ति मंतस्त ते सदा ४३ धाम क्रोध
 स्वलोभश्च दंभस्तंभोश्च मत्सरः निद्रा तं द्रातथा लस्यं पैशून्यमिति ते दश ४४ हते दंडं
 हीत्या तु मूर्ति मंतो विदुः पुनः मध्यमा नाक्ष्यता न्दृष्टुं दया युक्तौ ब्रवीन्मुनिः ४५ अशितो ना
 म मेधावी निषेधा यथा गताम् भविष्यति महापरायं युष्माकं पापतारो ४६ इति श्रुत्वा
 तु नैवा श्यं नो विधूते च चक्रिरे तस्मिन् नरसरे चोत अशितवा श्यम धुवनं ४७ भगवन्नेति
 विष्वासे ये स्माकं रोधने रता संशयं द्विधिनो ध्रुवतुभं विप्र नमो नमः ४८ अशित उवाच

माताम्

39

ता ३४ राजानिराकृताः सर्वेदुरितास्तेनदाभवन् देशादेशांतरं गत्वा न पुनः शर्मस्तेभिरे
 ३५ किं कुर्येयं कज्जामि जल्यन्तश्च मुहुर्मुहुः भ्रमन्त एव सर्वे वां नानादेशे च पापराः ३६
 यकुरेनासिते सर्वे लोके नानाविधानि च पापेन दुरिताः सर्वे मुहुः प्रीतिं च स्तेभिरे ३७ म
 धुमासे महापुन्येन वत्स्य रामजन्मनि स्नानार्थं जनाः सर्वे येन्द्रप्रस्थास्त्रिभिरे ३८ तेषां स
 जसुते वां वेचो रारां मतिं लुपताम् एवं विचार्यते चौराः क्षरिष्यामो न चौर्यताम् ३९ एषा
 प्यपि केः पथं चत्वा त्मानं तु युवंनः चौरा उचुः वयं वै पात्रिताः सर्वे माहृक्षांतरधासिनः ४०
 तीर्थयात्रां क्षरिष्यामो भवेतां संगमे वयम् तेषां मितिरिवाह्यं प्रिचिन्ना भुवश्च ते जना ४१ अ

श्री रामः

अथोष्ण

३८

धैरेतेस्तथा न्येनिर्मुक्तो आपतेक्षरात् मधुना सोऽस्मि ते पक्षे नवम्पारान्न जन्मनि ५६ स
माजतानराः सर्वे देवगंधर्वदानवाः जन्मस्थानं हि पश्यन्ति स्नात्वा श्रीसरयू जले ५७ भ
यन्दि क्रीयतां यात्रायाणि नीशतेतवे अग्रे गच्छन्तु पश्यन्तु स्वाक्षयं परमाद्भुतम् ५८ शं
भरुवाच इत्युक्ता तर्धे यो जीनाम्ना शितो नरा मुनिः नगरं विविशुः ते च पंच च यो राक्षस
तर्धिताः ५९ इति श्री अथोष्णखंडे गौरीशंभरसंवादे अष्टमोऽध्यायः २ ॥
शंभरुवाच अथोष्ण तु सदा मूर्तिं ददुषोऽयमश्नतेः परं चरधरा देवी सखीभिः परिवा
रिता १ दिव्यमात्म्यां च सा कंठे विभ्रती सुमनोहरा शायचक्रधरा देवी दिव्यचंद्रनभूषिता

३९

माता

३८

समाज्ञाश्च भवन्तेति येषामाजमस्थितं तदेविधा अथो ध्यायां वाधतेति न तद्विधानं ४८ न
पानिवादिताः सर्वे त्यक्त्वा पुष्पान् नृजंताः विधिपूर्वमथो ध्यायां यात्रा कुरु सत्तमः ५० तीर्थया
त्राप्रभावेन पापराशि विनश्यति चोरा उच्यः केन वै विधिना भ्रतृ तीर्थयात्रां चरेमिति ५१
येन पापवयं सर्वे वृजिष्यामोऽमारा वान्तम् अशित उवाच यस्य हतो च पादौ च मनश्चैव
सुसंयुतः ५२ विद्यातपश्च कीर्तिश्च सतीर्थफलमस्तुते पापं न कुरुते यस्तु वाङ्मने भिज्जिते
म्रियः ५३ यथाशक्यं च दानेन सतीर्थफलमस्तुते स्वर्गद्वारं समासाद्य वयनं कारयेत्ब्रूती
५४ स्नात्वा ब्रूजेत् रामस्य जन्म स्थानं विशेषतः जातया व्रततया गृहस्त्री जन्म तया ५५ दो

अयोध्या
३८

३९

तपश्चक्रं च न वर्जिताः नेत्रहीनास्तथा केचि सुध्वाः क्षातास्तथापरे १० भयंकरास्तथा चान्ये
क्राव्यनक्षत्रतथापरे नानावेषधराक्ष्यान्नेपायानां पापविग्रहाः ११ उद्यता युध्वादेर्दंडाः स
त्यायासन्मुखंगता अयोध्यापिमहावीर्या यथानाम्ना तया गुराः १२ ताडिताः सत्यपास
र्वजदयाभीभवे गया पद्मायनपरासर्वे पुरस्तस्यानतस्थिरे १३ तस्युर्वतिश्च सत्यायाः स
मेत्यास्यस्य ऋक्षे हृदंते भैरवं नादं येन लोभाविस्मिरे १४ सूर्याची क्षातिना चौराश्च
जंघारं समापयुः पस्मिन्निने गताश्चौरानवमी मधुमासिकी १५ स्नात्वा च सरयूदिव्यां ज
न्मस्थानंतु ते गता व्रतिनो रामचंद्रस्य जन्मभूमेः प्रदर्शनात् १६ पापमुक्तास्तदा सर्वे च

नालात्
३८

२ रामप्रियापुरीचावाविबुधैः सेविता च सा बशिष्ठवामदेवाद्यैर्मुनिष्यैर्हवादिना
 ३ ईश्वरीविमलादृष्टा चोरे स्वनगनंदीनि यथापावेपुरीदृष्टा तथा नान्यैश्च पानिभिः ४ अ
 शितस्य मुनेः संजाततथा तस्य वरे ता च अयोध्यादर्शने च कुरुक्षेत्रे निरेपरमं मुदा ५ पावेर्न यो
 ध्यते तस्मान्नोपेति कथ्यते यथा ध्येत स्य शब्दस्य कथपि व्याप्तिपावति ६ दृष्टा पापानि चोरा
 र्णां गदामुद्यम्य सा पुरी दुद्रावयत्यंतं तेषां चोराणां तन्मुखी तदा ७ भयं तु ये निरे चोरा त
 स्माकिंतु हनिष्यति चोरे देहादिभिः सत्यपापानां पापविग्रहाः ८ नीलवस्त्राभराणां स्य
 तथा ये निम्ननाशिका लोहभूषणा सर्वांगालापारकृपिरोत्तराः ९ हस्तेन हरिभ्यां ता मेचि

प्रा. ११. ११
अथोऽध्या

४०

४०

भविष्यति कृषिप्राप्तौ तु यामराः एवं हि प्राप्य तस्याग्नेविबती वदनश्च सः २४ मन्त्राः शुभं
जिपिंश्चीधुं चौराणां पापं संभवम् योऽहं उवाच यमेन प्रेषिता दूता पर्युत्ति सदाचिते २५
पूर्या पत्रिपरे ते तु ददशुः पापविग्रहान् यमदूता उचुः केयूरं पिप्यन्ते सस्मिन्नुः खशोप
रायराः २६ किं कर्तुं नाश्रिता पूयं पिप्यन्ते कुत्र वासिनः पापनिग्रहा उचुः महतां तादेवो
त्यन्ताः पापिभिः प्रतिपायिताः २७ मातरं पितरं त्यक्त्वा मर्यादां वेदं संभवान् अस्मात्सुप्रीति
संयुक्ता ते वयं प्रतिपायिताः २८ ते वयं यात्रि संजे नत्वा केतं प्रति आगता तदिताश्च वयं स
र्वे पुण्यां तु विमलारूपया २९ देहं त्यक्त्वा तु ते धां वैदुःखिताश्च वसेमहि नवनीचे तमासस्य

मातराः

४-

भवपंचपापिनः तस्मिन्नालेतुचाहतास्त्रिजुष्टायमनवे ११ अतोप्रोवाचगुत्तंचयोरशतां
 सुखहेतवे यमोवाच इत्येतामपराधतु यन्मयाप्रोच्यतेधुना १२ क्रियतांभवताचाद्यचो
 शरांवायमार्जनम् ऐवंपापपंक्तेषुसत्ययासाप्रमार्जिता १३ विमोराद्यापुरीसत्त्वतस्या
 दृ माहात्म्यमीदृशम् पापनुक्तास्तुतेसर्वेपंचयोरशत्तथापरे २० मुमुक्षुवस्तुपेक्षेचिह्नयोध्यास
 मुपासते साकशुवाच कृतांतस्यवचःश्रुत्वाभलिनश्चबभूवसः २१ गतःपत्रिप्रमोत्सा
 कंवतुक्तालकृतोत्वयो चित्रगुप्तुवाच एवंभवतुभोक्राश्वलेखनादुपरतावयं २२ जम्भ
 भूमेतुतामस्ययदिपापानिपांतिवै पापिनस्तुगमिष्यंतिसांकेतंरामजन्मनि २३ गतपापा

४९

नः यमे निवेदयामासुः पापानां दुःखमेव च यम उवाच विमलाशक्त्यमाहात्म्यं न वनाश्व
मधीक्षथा ३२ नरापते तया हता देवस्य चक्रपाशिनः जन्म भूतुमाहात्म्यं वक्तुं शक्ते न पश्यजः
३३ पापकोटि समापुक्तश्चैवे न धर्मा केतिथो पापकोटिं नरास्त्यक्ता जन्म भूमेः प्रदर्शनात्
४० प्राप्ते निपरमं लोभं यत्र गत्या न शोचते प्रसन्ना यस्य सत्याचेतस्य त्रिंशु हते वमः ४१ भव
तां दुःखं दुःखं तु जाता वै विमलां प्रति कामनार्थं यं तस्या गमिष्यामि ह्यमाचिरम् ४२ शंकर
उवाच ईशु का यमराजोपि भूतप्रेतगरोर्वृतः आह स्वमहिषं वेगात् सत्यां प्रतिजगाम ह ४३
सा केतनि दृष्ट्वा विश्वकर्मा च शिखि राट् जमराजेन संपृष्टः कुतस्त्वया गम्यते धुना ४४

माहात्म्यं

३० तस्याप्रतप्रभावेण सत्यत्मानतः पुनः दर्शनाद्वानदेवस्य जन्मममेव
 ३१ नाम्ना संतानं लोकं विमानैस्तान्ने गता तेषां वियोगदुःखेन तत्राणां गमनं तव
 ३२ यैर्वयं पालितामि तैर्धर्मैस्त्यक्त्वा महात्मभिः परित्यक्त्वा च तेस्मान्ये लोकं संतानं लोकं गताः ३३
 मित्रसंजयियोगेन दुःस्थिताः स्यान्ने संस्थिताः शंभर उवाच मनो वै भद्रं ह्यथा यातुं दूता नां सवभूयत
 ३४ अबुबन्धयं न कुरु पापं रूपानसां त्वयम् यस्य दूता उचुः न तां यंतु करिष्यामि पुष्पां मित्रमेव
 ३५ कार्यं तु विद्यते रमा कंठता आ यमस्य वै ईदृशी विमला धृष्टा पापिनां च जीति प्रदा ३६
 भक्तिभिः स्थितां चान्नयावद्रामो वयं प्रीतिः शंभर उवाच इत्युक्त्वा संयमनीं जग्मु र्यमदूता त्वरा न्वि

५१ गोप्रतापंक्षितस्योत्तमः पूर्वतुल्यं कंठं पठेत्स्थित्वा सरस्वत्यास्तु सत्यायाश्च तृतिं मुहुः
 ५२ अथर्वीत्यापरमावासायामेधनादगभीरया ५३ ॐ इति श्री अष्टाध्याया महात्म्ये श्री
 शंकरसंवादे नवमोऽध्यायः ॥ ५४ ॐ यम उवाच अष्टाध्याये नमस्तु राम भूयि नमो नमः
 ५५ अष्टाध्याये नमस्तु भ्यं सत्याये नमो नमः १ सरस्वती वैदित्तये नमो नमस्तु ते सदा ब्रह्मादिवं
 ५६ दिने मातुः श्रीविभिः पुरुषास्तु २ राम भक्तप्रिये देवि सर्वदा ते नमो नमो ध्यायंति मातात्मना
 मनसा त्वां हि पूजिते ३ तेषां नश्यन्ति पापानि त्वां प्रार्थितानि च अक्रोधास्तु देवास्तथा धार
 तु प्रजापतिः ४ उवाच रूद्ररूपाश्च तां न्यायंति मुनीश्वराः सूर्यवंशो भद्रवानां तुराशां परम

नवमीविद्यते चाद्यतां त्यक्त्वा पुनरप्यसि विषयधर्मो वाच्य आगम्यते तु तावदेतास्मात्वाग्नी
सरपूजने ४५ दर्शनं जन्म भूतु देवे सांध्यं कृतं मया प्रसूता तत्र चान्नो जग्मिष्ये तत्पदं
ध्रुवम् ४६ तत्र गत्वा च वेदस्मान्नमस्तिष्ये घातं तावपि नवमी धर्तुं नातत्र सरपूजयिष्यामि
नः ४७ जगाम चातिवेगेन पदं विभ्राज्य कारणम् निशम्य तन्मुखो दीनं पदं च त्यागिष्या
स्मिरे ४८ जगाम यमराजोपि साधेत न गरो भूद्वयं माहात्म्यं प्रावयेत् त्यागं तमेतौ तु द
दर्शित ४९ मरिचं च परित्यज्य न नाम विधत्तां जयिः आदौ प्रतापं ध्यायेत् विमलायै तु म
धातः ५० नमश्चार्ते तुलं पूज्यं मे त्रयोदशमुदाहृतः सोम्य धाव्यं च वेगेन यज्ञपूर्वमुत्पत्स्य तम्

सितेवक्षेद्वितीयायां तु ये यमम् १३ तस्यातिचनरायेवैतेषां तव भयं नहि यानिति दंति पा
 पाविचोराणां चापि पिप्पले १४ विधयेयां तु भो देव नम वाक्यात्तथापि च येनेदमष्टद्वयं तु
 त्वया भक्त्या तु यत्कृतम् १५ यः पठेत्तं प्रातर्हृत्पायपापं तस्य प्रताप्यति प्राप्नोति सकलान्पुण्यं
 मया दत्तान् नरस्यदा १६ शंकर उवाच विद्मः अथ वचनं सत्यायनायां तदर्थं स्वयम् तेन
 स्थितिं सदा चक्रे वाशिष्ठ्यापुत्रिनेश्वरे १७ त्रिजगुप्स्यते ईता जजिता श्या भवन्मुहुः वि
 जहत्तु गतामासं पापाणां च क्षरां तदा १८ भ्रातापि यमुनायास्तु स्यान्स्कृत्वा पुरं गतः माहात्म्यं
 विमलायास्तु दूतेभ्यः श्रावयेन्मुहुः १९ शंकर उवाच माहात्म्यमीदृशं तु भ्यं मया ते वदु व

श्रीराम
अथोपा

४४

४४

धिनित् सीतायापाकसदसदापूरीविराजते २७ तस्यदर्शनमात्रेणकरस्यासर्वसिद्धयः
तस्मात्सर्वार्थदादेविपात्रास्यसर्वशालिनी २८ पाकस्यानस्यमाहात्म्यंयःश्रोष्यतिनरोत्तमः
आजन्मसंचितात्पापान्मुक्तोभवतितत्क्षणात् २९ पाकस्यानस्यमाहात्म्यंमयास्वयंनिर्द्दिष्टं
पितम् सकलसंचितात्पापान्मुक्तोभवतितत्क्षणात् ३० प्रत्यहंपश्यतो गेहे अन्नपूरीविराजते
अत्रक्षत्रवधात्पापान्मुक्तोभवतितत्क्षणात् ३१ शोभाशानक्षतं पापं तत्क्षणादेवप्रयति
अत्रसूतवधात्पापान्मुक्तोभवतितत्क्षणात् ३२ देवोशिक्षिं बहुक्तेन श्रेयसांसाधनं परमं जन्म
स्यानादायुक्तो पाकस्यानंतु कथ्यते ३३ जन्मस्यानादुत्तरेतुवर्तते भवन् श्रुत्वा धनुर्वि

माहात्म्य
४४

लितम् जन्मभूमैरयोध्यायानयन्त्याचैवपार्वति २० यईदंष्टुतायानित्येयस्वपिपारिकीर्ति
 तम् भुक्ताचविमलाभोगानंतेचातिगतिंलभेत् २१ अस्तेनपुराप्रोक्तंभुक्तीश्वरायचपार्व
 ति अहंश्रुत्वोत्तुतीक्ष्णाचरामभक्तानुतेयुवन २२ नसहायप्रकर्तव्यंनतपस्त्रायपापिने
 निंदकायगुरुतांचवेदानांचतथैवहि २३ निंदकायचपुरायानांतेषांनक्रययेकचित्
 पादुकावतेचैवभक्तिश्चेच्छूद्रवोषितम् २४ विस्मयंकायप्रेम्नावैस्वयंयूद्विचक्षताः पठ
 नंश्रवतांचास्यकपयवतदाहताम् २५ पार्वत्युवाच महानस्यवैदेत्यामाहोत्स्यवदमेप्रभो
 यच्छ्रुत्वादेवदेवेशप्रसीदतिमनोमम २६ कुरुत्वाच ष्टादेविप्रवक्ष्यामिजयापातकना

श्रीरामः
अथैधा

४५

४१ सुजीवकुडावापुश्रोरोसुदरं च मनोहरम् कुंडविभीषरास्यापि सर्वभ्रामकृत्प्रदम् ४२
तयो धात्रातु कर्तव्या नरेः प्रसन्नवित्तैः ये त्रेकुरुनवम्या तु तयो पात्रातु धार्मिकी ४३ तनु
मत्सुं ५ दक्षिरो स्वर्गो धानि हतमा यत्र चक्रे स्वर्गो धानि कुवेरै रधुजा भदयात् ४४ इति
श्री-अथोखं ५ गौरीशंकरशोधां दे दशमोऽध्यायः १० ॥ वावत्सुवाच भगन्धूतितलेन
स्वर्गो धानि हतमा यत्र चक्रे स्वर्गो धानि कुवेरै रधुजा भदयात् १ ॥ तत्सर्वं तनाच द्यविता
रा नमस्तुभूतः अत्रोक्तथारहस्यानि नतु प्रीति मनोमम २ शंकर उवाच अतु देवि प्रव
भाभिस्थाने हतमिति तनमः यस्या प्रवरा नाने रा जा पते विस्मयो न तान् ३ आसीत्पुनरधुप

५५

माता
४५

[illegible]

तिरि द्याकु प्रभनंदनः ॥ १ ॥ रघुनिजं भुजो दंवी र्यपा सि त भूत ॥ २ ॥ प्रतापिताराति र्वर्ज विद्या
 तसंधर्षः ॥ प्रजापति नया सप्तै न निमित्तं तं सा सदा ॥ ३ ॥ यथा पाठे तसं वी ता दिवो दया तपस्वि वा
 सचक्रे प्रौढा विभव संधि न विजये क्रमात् ॥ ४ ॥ नाना देशा समाक्रम्य चतुरंग बलवान्वितः ॥ भूप
 ति र्वसमा नीय धर्मे जगत्कुरुते ॥ ५ ॥ कृष्ण कृपति चोरो दराडिय वलाधिकार रंजो
 निधि धधा म्या सुअंजा ताति वक्षस्तदा ॥ ६ ॥ सावजित्यदिशा सर्वा गृह्णित्वा रत्न संचयम् ॥ अयो
 ध्या मा ज तो रा जा राज धा नि च तं शूर भव ॥ ७ ॥ तं जगत्पक्षा कुस्यो यशो यो सुक्रमे तं सः ॥ यथा र
 नि र्विंशो बुद्धि निज वंशो चित क्रियाः ॥ १० ॥ वशिष्ठ मुनि मा राप्य वाम देवं चक्र स पत् ॥ जागवति

४७

सपर्ययाधीकृत्यान् तत्र विहितः क्रियाम् पूजां संभारता शोध्य तादृशं समुन्निष्वराः २६ वि
स्मितो भूत्वा नन्दो दक्षिणायापि त्यजन् उवाच मधुरं वाक्यं वाक्यज्ञानं विमोहकः २७ कौत्स
उवाच राजन् भुङ्क्ष्यते सुगन्धाम्प्यन्यत्र तां प्रतप्तम् गुह्यार्थं तरतापेव दत्तस्य विसृज्य दक्षिणाम्
२८ त्वामप्येधमाभावात्तान्यत्र भ्रजाम्यहम् शंकर उवाच इत्युक्तेन ननु निनारधुः परपु
रं जयः २९ इतरांध्यात्वा प्रथी देयं विनयाद्विहितं ताज्जद्विः शंकर उवाच इत्युक्ते परमोदारव
चो मुनिमुदारधीः ३१ प्रतस्थे स्थिरार्थं तत्र कुवेरविजिगीषया तमाप्रां कुवेरोपविशाय पूजने
दिनैः ३२ तत्पुस नाम नाक्ष्यके वीर्यस्य चाक्षयम् त्वर्था वीर्यभूषणं त्रसास्वरी बानि हतना

श्रीराम
चरितम्
४७

अथाः शंकर उवाच रधुश्चक्रेतनो यज्ञं विश्वजिज्ञासुं च यः १८ नानासंभारमनुसंस्कृतं सर्व
 स्वदक्षिणाम् नानाविधानि दानानि दत्तानि मुनिगुह्ये १९ सर्वस्वेनैव प्रददौ द्विजेभ्यो बहुना न
 तः द्विजेभ्यो ज्ञेयं पुज्यते पुज्यते पुज्यते पुज्यते पुज्यते २० वंधुष्वपि विसृष्टेयु मुनिवृत्तये च तेन य
 ज्ञेयं विधिर्विहितो न नरेभ्यस्तः २१ विष्णुमित्रमुनेरंते वासीः कोशोऽप्यर्शितस्ततः दक्षिणार्धे ग
 रोर्ध्वं मान्याचितुं तं नरेभ्यस्तम् २२ यत्तु देवसु वंशानां कोटिमात्रं सत्त्वरम् न दक्षिणेति गुरुरा
 मिर्विधा दुक्तवानुवा २३ आगतः संनिविष्टोऽसौ ततो याचितुमादरात् रधुभूषा जतिः प्रदत्तं सर्वस्य
 दक्षिणाम् २४ तमागममिप्रेक्षेरधुरादत्तस्तथा उत्थाय पूजयामास विधिवत् स परंतपः २५

सः ४० प्रतस्ये निजकार्यार्थं गुह्ये रात्रि मसुत्सुकः राजा यत्कृतं त्योहि मो वं स गृह्यत एव नम
 ४१ द्विजेभ्यो विधिवदपाक्षयानात्सुप्रजाः एवं स्वर्गाख्ये ज्ञातं माहात्म्यं च मने धरात
 ४२ पार्थस्य वाच भगवन्मूर्ति न त्वेन कथं निर्वेधयन्मुनिः विश्वामित्रो निजं विष्यं कौत्सं
 क्रोधेन तादृशम् ४३ दुःप्राण्यमर्थं यत्नेन तत्प्रापितवात्तथा एतत्सर्वं तस्माच्च द्रव्यं यदति
 मयि ते कृपा ४४ मोक्षरथं वाच अराटु देवि कथामेतां तावधानं मनः कुरु विश्वामित्रो मुनिः
 ४५ श्रेष्ठो दिव्यविज्ञानलोचनः ४६ निजाश्रमे तयो दुग्धं चकार प्रयतो वृत्तौ एव दत्तं तयो दुग्धं
 दुर्वासा मुनिराज्ञातः ४७ आज्ञाय च कृधा कृतं ४८ प्रोधा च सा द्विजः भोजनं दीयतां मत्स्यं

माहात्म्यं

३३ तं मुनिर्दर्शयामास त्वनिं जन्मनि येदि ताम् तस्मै स सर्वयामास तं रधः त्वनिमुत्तमान् ३४
 मुनिं द्रोणिं गृहीत्वा तु ततोऽथर्वयमादरात् राज्ञि विवेदयामास सर्वमन्यकुलाधिकम् ३५ यदा
 नथ ददौ तुष्टः श्रोतुः स हि मत्तां वरः श्रोतुः उवाच राजधूम्रमस्य त्वं पुत्रं निजवंशे गुलात् विवृतम्
 ३६ ईदं रीत्य निर्दिष्टव्या मनोभीष्टं प्रदत्तं नृपादत्र परं तीर्थं सर्वपापहरं सदा ३७ त्रैज
 स्मान्नेन दानेन नन्दराजं दत्तं प्रजायते वैशाखे शुक्ल दश्या यात्रा सा वा सरीर्भवेत् ३८ ना
 नाभीष्टं प्रदत्तं प्राप्तिर्भूत्वा यन्ना नन्दराजम् आश्रितेन दत्तं रूपं देयं दशम्या ताना नमादरात् ३९
 सर्वकामदत्तं प्राप्तिर्भूत्वा यन्ना नन्दराजं विद्वान्महर्षिः इति दत्वा धरा राज्ञी श्रोतुः स तुष्टमान

मन् ५४ तस्मिन्प्रातःप्रतिपद्यते विश्वामित्रतपोनिधिः शोत्सविद्यावतं श्रेष्ठं विसर्ज्य तत्प्रति ५५ संवि
 द्येष्टुं गुरुं प्रातः दक्षिणां प्रार्थयतामिति विश्वामित्रस्तुतं प्रातः शुश्रूषातव दक्षिणा ५६ पुनः प्रातः गुरुं
 शिष्यो दक्षिणां प्रार्थयतामिति विश्वामित्रपुनः प्रातः दक्षिणां ५७ पुनः पुनः गुरुं प्रातः शिष्यो निर्वधवा
 न्यदा तदा गुरुः कृष्यतु शिष्यं प्रातः च निदुरम् ५८ सुवर्गस्य सुवर्गस्य चतुर्दशसहस्रमाहरत् कोटि
 र्भेदक्षिणा विप्रपक्ष्या कृच्छ्रं ते प्रति ५९ इत्युक्ते गुरुणा शोत्सो विचार्य समयागतः आकुर्येदिव
 जेतारं यथा चे गुरुं दक्षिणाम् ६० इति ते क्षारतां सर्वमयामद्रे प्रकीर्तितम् अतुया अक्षपापस्तु सर्वपा
 पे प्रमुच्यते ६१ ॐ इति श्री अयोध्याखण्डे गौरीशंकरसंवादे द्वादशोऽध्यायः ११ ॐ शंकर उवा

अधापीडितचेतसे ४७ पायशंखचिचोसंचरीध्रुंस्त्यांतयेदिज ईतिश्रुत्वाथचतस्रविश्व
 मित्रप्रयत्नतः ४८ स्थाप्यंवायसमादायतंसमभ्युत्थितस्त्रयम् तदादयेत्पितंदुष्टादुर्वीसात्
 विश्लोकयन् ४९ उवाचमधुरंधाध्वंमृनिज्यलनसन्निभः दुर्वीसाधवाच क्षरांसतस्वविप्रे
 न्नस्नानार्थंनुब्रूयस्वतम् ५० दुरांतिष्ठक्षरांतिष्ठआगच्छामोवसांप्रतम् इत्युक्तासजगामासुदु
 र्वीसाश्चाश्रमंतदा ५१ विश्वामित्रतपोनिष्ठः सदादस्यात्पुरिवाचक्षः वर्वातांतुसतसंयैत
 स्योस्थिरमतितादा ५२ तस्यशंखदुष्टराष्ट्रेमृनिःक्षेपयत्तुतक्रतः बभूवपरमोक्षरमतिविज
 तमतसदा ५३ पुनरागत्यमृनिर्दुर्वीसागतद्रक्ष्मणः भुक्त्वाथपायशंखोसंगतवास्थिनिजाश्र

पिंड
पुंड्र
५०

पिंड दानं विशेषतः ८ गद्याश्राद्धं संप्रोक्तं पितृणां तृप्ति कारकम् यत्पुण्यं क्रियते तत्र अस्वमेध सत्संभवे
त यज्ञवेद्यादक्षिणोत्तुसंगमः सिद्धिसेवितः तिलोदकीशरखात्तुसंगत्या भुवि विष्णुतः १० तत्र त्ना
त्यामताभागे भवति बिरुजो नराः दशानां न स्वमेधानां कृतां यत्फलं भवेत् ११ तदयमेति धर्मात्मा तत्र
स्नात्या यत्तव्रतः स्वर्गादिभ्यो दद्याद्वा स्रतो वेदपारगे १२ शुभां गतिं नवाप्नोति स्रजिश्चैव दीयते
तिलोदकीशरखात्तुसंगमे लोकविष्णुते १३ दत्तान्तु विधानेन संभूयो भिजायते उपवासचयः
कृता विप्राश्च तर्पय नरः १४ सोत्रा मरौत्तु यज्ञफलमाप्नोति मानवः एवागारत्तु पीतिष्ठे न्ना संतत्र
यत्तव्रतः १५ यावज्जीव कृतं पापं ब्रह्मताया तस्य नश्यति अमाया तु भाद्रपद च यात्रा सांवत्स भवेत्

५०

माहात्म्य
५०

च तस्याः पश्चिदिग्भागे यज्ञवेदी प्रकीर्तिता यत्र यज्ञो बभूवाथ रामस्य परमात्मनः १ तस्याः प
 क्षिपदिग्भागे अग्नि कुंडं मनोहरम् नानारत्नैर्विचित्रं चक्रं ताम्रमिश्रनाशनम् २ आत्मानं ह
 रिभक्तान्गुनिवशंति शतस्रसः अग्नयः स्यापितास्तत्र ब्राह्मणे वेदपारजेः ३ दक्षिणादिनगैर्ह
 पत्याहवनीयेषु यज्ञयः तस्य यात्रा प्रकर्तव्या नरैः प्रधासमन्वितैः ४ यत्र यज्ञो महादानं तोत्रस्य
 पठनतया अत्र स्नायंति येन तर्प्य अमृतत्वात्तेन संसंयः ५ त्वर्तुं चान्नं च वासाति देयानि प्रध्या
 न्यतैः पयशिनीगोर्देया सवत्सखतीष्टं गिष्ठा ६ अत्र स्नानेन दानेन नृणां लक्ष्मी प्रजायते नार्गशी
 र्वस्य कृष्णाया पद्मांतौ च वरानने ७ यात्रायां वत्सरीथार्याः सर्वे भीष्टं पूज्यं यज्ञवेद्यां नरः कुर्यात्

५१

५१

नैनाजेः सप्तपत्नीति मुक्तिः २४ मंदारजलदली गुल्मताज्जा समावृत्ता प्रियंगुभिः कदंबैश्च त
 थावकुलैरपि २५ जंवातिदाडिमश्चैव कोविदारश्च शोभिता सर्वदा कुशमैरन्यैः कृत्यभिर्म
 नैरनैः २६ दिव्यजंधरसोपेतैस्तैस्तहता कुर्यात्तुर्वैः तपैवत हभिर्दिव्यैः शिष्यभिः प्रकल्पितैः २७
 चारुपुष्पपुष्पाढैर्मत्तभ्रमरसंकुलैः क्रोडिलैर्भंगराजश्च नानावर्णैश्च पद्मभिः २८ शोभिताया
 न्नाश्वित्रीश्च नववशांतकैः शान्तकुम्भनिभाकैश्चैव चट्टिनिशिषोपमा २९ नीलाजस्रनिभाः
 केचिद्भक्तैस्तत्र तज्जपादयाः सुरभीरिति च पुष्पाणि व्यानिविधाय च ३० दीर्घका विविधाकारा
 पूरिताः परमवात्रिता मारिा कृतसौषणाः स्फटिकांतरकुट्टिनाः ३१ कुक्षुपकोत्पन्नवनाश्च त्रवा

नागलम् ५१

१६ तमेतन्निर्मितापूर्वतदीसिंधुरिवापरा सिंधुजानांतुरंगानां जलपानायशुब्रते १७ तिस्र
 वत्स्याभ्युदयं यत्तत्तस्यां सदाबुभौ तिलोदकीतिसाख्याता पुरातनोयां सदानदी १८ संगमादभ्य
 तोयस्य तिलोदकां श्रुचिब्रते स्नानेविमुच्यते पापैः सप्तजन्माजितैरपि १९ तस्यातिलोदकीस्ना
 नं सर्वपापहरं प्रिये कर्तव्यं च विशेषेण प्राप्तिभिर्धर्मैर्नास्ति हि २० स्नानं दानं तपो होमः सर्वम
 क्षयतां जेतुं तिलोदकी सरख्यातु पश्चिमे तु तटे स्थिता २१ अशोकवाटिका नाम्ना रामचन्द्रस्य शो
 भते चंद्रनागगुह्यं च तैश्चतुंगशा लोपकैरपि २२ देवदारुवने श्यापि सनंताद्रूपशोभिता चंपका
 गुरुपुष्पागमधुभायनसासने २३ शोभिता पात्रिजाताश्च विधूर ज्वलनप्रभैः लोध्रनीपार्ज

नानि सुमिच्छानि फलानि विविधानि च रामस्याभ्यवहारार्थं विंशतस्तूतीमाहरन् ४० अप्सरोग
रासंधाश्चक्रिन्नरीरांजरास्तथा दक्षिणाक्षपवत्याश्चप्लवः पानवशंगताः ४१ उपनृत्यंति
राजानां नृत्यगीतविशारदः मनोभिरामा रामात्ता रामो रामयतांवरः ४२ रमयामास धर्मी मानित्यं
पदभूषिताः सतपाशीतयासाध्वमासिनो विरराजते ४३ अरुंधत्या ईवासीनो वशिष्ठ ईवतेजसा
एवंशो मुद्रा युक्ताः शीता सुरसुतोपमा ४४ रमयामास वैदेही महान्यहनि देववतं तथा तयोर्विहार
तो शीताराधयोर्यथैस्म ४५ तस्यां तु धाटिकायां च सीता कुण्डं विराजते शीतायाः क्रियत कुण्डं ह्य
यमेव विनिर्मितम् ४६ रामाय वरदानेन महाफलानीधीकृतम् श्रीराम उवाच ऋणुसीते

मातात्म्य

श्रीमद्
पा. ५

श्रीयशोभिताः दत्तपूतशुभसंपुष्टाहंससारसनादिताः ३२ तदभिः पुष्पशबलैस्तीरजैरुपशो
भिताः प्रकारैर्विविधैः कारैर्वोभिताश्चमिषातलेः ३३ तत्रैवचमनोदेशोपैदुर्यमनिसन्नि
भैः शादलैः परमैर्युक्तापुष्पितातदुज्ज्वला ३४ तत्रसंधर्वजातानां यद्वा नां पुष्पशाखिनः प्रता
रापुष्पशवधानमत्तारागौरिव ३५ नंदनं हरियपेकस्यवनंचैवरथं यथा तथाभूतं तिरामस्य
जाननंतमिवेशितम् ३६ वक्रासनजटोपेतांशोभितां अशोकधाटिकां स्फ्रीतां प्रविश्यरधुनं
दनः ३७ आशनेतुशुभाकारेपुष्पप्रकारशोभिने लक्ष्मितातरासंतीरोरामः सन्निवस्यदह
३८ सीतामाहायहसैनमधुमैरेयकाक्षुचिः पापयामासकाकुस्यः शचीमिवपुरंदरः ३९ भोज

श्रीरामः
श्रीयोगेश्वरः

५३

५३

रासिपुत्रः स्युः कुरोस्थिताः तदजे सरसि स्नात्वा स राविघांतु यो नरः ५६ पश्येति श्रद्धया युक्तः स या
ति परमं गतिम् सीतापीठमिति ख्यातं सर्वप्रत्ययकारकम् ५७ धूपं दीपं च नैवेद्यं मंत्रैः शान्तिं नकारये
त् आदौ प्रणम्य आर्यं नमः यथा तु कीर्तयेत् ५८ चतुर्थींतामहाविद्याततः स्तोत्रमुदीरयेत् भक्त्या
परमया देवित्तुतिं कुर्व्यात्समाहितः ५९ येषां देवि महेश्वरी प्रीतिं दीनं ध्यायेति पूजापराः ते ते गजे
न्द्रमदश्नुतिं हतया राजधूली च याः ६० ऐतन्मंत्रजपेति विधिवत्ते देवि देवोऽयतः ये निःश्रामतया
भजंति भवति मुक्तिभाजोऽयिन् ६१ मंत्रं यः श्रद्धया देवि शैवं शाक्तं मया पिवा गरापत्यं वैष्णवं वा त
त्र यः प्रयतो नरः ६२ एतां गृह्णान् सो भूत्वा स्वाराधितुं तान् सुरान् तस्य सिद्धिर्भवेन्न च मत्कारी भवे

नाम
५३

प्रवक्ष्यामि माहात्म्यं भुवि यादृशम् ४० लकुंडस्य च शृङ्गभङ्गे त्वत्प्रीत्या कोऽप्ययम्पुत्रम् अत्र स्नानं च
 दानं च जपे तो मत्तपस्तथा ४१ सर्वमक्षयतां यांति विधानेन श्रुचिस्मरे मार्गकृष्णचतुर्दश्यां त
 त्र स्नानं विशेषतः ४२ सर्वपापहरदेवि सर्वदा स्नायिनां नृणां इति रामो वरदत्वा सीतां वै तु प्रजा
 प्रिये ४३ तदा प्रभृति सर्वत्र तन्नीर्धेयप्रथे सीताकुंडमिति ख्यातं नीर्धेषु परमाद्भुतम् ४४ तस्मि
 न्नीर्धे नरः स्नात्वा नरो राममवाप्नुयात् तत्र स्नानेन दानेन तपसा च विशेषतः ४५ धूर्त्वे दीर्घैः सने
 वेद्यैर्नानाविधैः पितृभ्यः रामं स सीतां संपूज्य मुक्तः स्यान्न त्रसशयः ४६ मार्गमासे नरः स्नात्वा ग
 र्भया सद्यो भवेत् अन्यदापि नरः स्नात्वा विष्णुलोकं स गच्छति ४७ शंकर उवाच श्रुतं परं
 वक्ष्यामि तीर्थमन्यं शुभावहम् सीताकुंडात्पश्चिमे तु महाविद्यामिधं मतम् ४८ तस्य दर्शनमात्रे

द्विमेवपर्वतो राजर्षे प्रये २ नानावत्सलतनुः पतिः परिवारितः तिस्रोदकीवरिसरेयत्रथा
 तिसदानदी ३ एकदाजनेकीभद्रेरान्वयचनमब्रवीत् प्रसन्नमानसं तात्वा क्रीडितुं कृतमानसा
 ४ जानक्योवाच राधवेन्द्रमहाराज यदि तुष्टोऽसि मे प्रभो क्रीडां पर्वतं दिव्यं समायुतधूत
 म ५ सस्मारगहं रामः शीघ्रमागत्य पदिराट् उवाच वचनं श्रेष्ठं किं कर्षितं हृदयप्रभो ६
 राम उवाच येन ते यत्नया गत्वा को वैर्पादिशोऽर्धतः आनयस्यस्य गच्छ मरिचापर्वतं वंदुमम्
 ७ येन ते यत्नतो गत्वा पर्वतं मरिचा न पुनम् शौच्यं रामचन्द्राय नमस्कृत्य पुरा स्थितः ८ गुरु उवा
 च आनीतः पर्वतो दिव्यः स्थापनार्थं स्य अंबदं रामचन्द्रमहायाहो जनेकी क्रीतिवर्धनः ९ राम

नरः ५३ तस्मादत्र प्रकर्तव्यं जपादिभ्यस्तद्विज्ञेः प्रतिमासस्य चाष्टम्या यात्राया प्रतिमासिकी ५४
 देवारत्नाभ्यानि बहुलानि नानाविधि फलानि च क्षीरेण स्नपनं कार्यं पूजनीया प्रपन्नतः ५५ (६)
 आटनं मोहनं संभनं च विशेषतः अत्र प्रजपेत् प्रायत्नेन मंत्रसर्वोपि सिध्यति ५६ सिद्धिपीठपरं
 मोक्षवत्सीकरा मुत्तमम् जपेत्तो मन्त्रा दानं सर्वमन्त्रा पतां व्रजेत् ५७ आश्विनेश्वरः कृष्णस्त्य न
 वरात्रिषु यत्नतः तत्र गत्वा नरो देवि सर्वपापैः प्रमुच्यते ५८ ॐ इति श्री अथेधिकाखंडे गोरीशं
 करशंका देवदशोऽध्यायः १२ ॐ शंकरश्चिदाय विद्याकुंडादक्षितो नु त्वर्जुं कुंडं च वर्तते यत्र
 स्नात्वा नरोगा कुंडादिभ्यो विमुच्यते १ रविवारे तस्य यात्रा कर्तव्या सुविचक्षरैः विद्याकुंडात्

पात्रां वा तस्य दीक्षायां सर्वपापप्रणाशिनी १७ गतो शंखजये तत्र ब्रवीत्सुविचक्षणाः धूपदीपं च
नीधेयमंत्रेणानेन धारयेत् १८ अमो गतो शंखजया धारया यतात्मनाः कृतिः प्रसन्नचित्तेन भ
र्तव्या तस्य प्रीतये १९ सीदरपूरासूराधारणास्योद्यतानां सकलवर्षदाता विधायमज्जुनता
वत्सवं ददौ मे हृदये सदा तु २० नीलांजनाभं गजतुंडवक्त्रेशत्रुं गृह्णित्वानिजपुष्पैरेता उवा
च यंतं गजरोशध्यायेच्च नित्यं विधिवन्मनुष्यः २१ गतो शास्त्रस्थ मे भाजे कोपाख्याकुंडमुत्तम
तत्र रत्नानेन दानेन सर्वलोख्यं प्रजायते २२ भाद्रे मासि पूर्णिमाया द्वयोर्वा त्रासद्वयप्रदा सुमित्राया
तथा कुंडं पश्चिमे शुभदायकम् २३ भरणीया कृतं कुंडं दक्षिणे पावनदाशनम् पात्राकुंडद्वयोः कार्यं

रा. भ. ६. प. ४. व. ५. प. ६.

महा

उवाच विधाकुंडात्यक्षिमेतुस्मिपेस्याप्यतां गिरम् जानकीप्रीतिजननं पर्वतं मरिासंज्ञकम् १०
 राधवस्य च ऋचास्थापयानासपर्वतम् तादृशं रासपरिक्रम्य नमस्तु तज्जतो दिवम् ११ राधयो
 जानकिं प्रादृश्यतां मरिापर्वतम् तस्मिन्निर्दिष्टां सार्धं त्वया जनकतं दिनी १२ जानकीपर्वतं
 दृष्ट्वा तु तोषादिभिरागता यक्षास्त्रीडां सानित्यं सखीभिर्जनजात्मजा १३ मेहमंदिरतुल्यो
 पिराशिः पापस्य भर्त्सनाः तत्क्षणाब्जाशमायांति मरिापर्वतदर्शनात् १४ जन्मान्तरसहस्रेषु य
 त्यापं समुपाजितम् तत्सर्वं नाशमायांति मरिापर्वतदर्शनात् १५ पर्वतदक्षिणे भागे गतो शुक्लं
 उमुत्तमम् तत्र स्नानेन दानेन ध्यानात् फलमाप्नुयात् १६ मध्ये मासि चतुर्थी तु कल्पवृक्षे वरानने

श्रीराम
प्रबोध
५६

त३

५८

रिष्यतः वाञ्छितार्थसमायुक्तौ द्वावप्यत्र भविष्यतः ३३ महाभरातुवायव्ययोगिनीकुंडमुत्तमम् ३४
यत्रासतेचतुःषष्टिः योगिभोजनस्थितः ३४ सर्वाप्यसिद्धिदं नृणां स्त्रीणां चैव विमोक्षतः स्नातव्यं
प्रयत्नेन योगिनीप्रीये नृभिः ३५ अत्र स्नानतथा स्नानं सर्वसफलात्तां व्रजेत् यद्विंशतिप्रभृतयः सि
द्धा भवत्यत्र न संशयः ३६ योगिनीकुंडतः पूर्व उर्वशीकुंडमुत्तमम् यत्र स्नानं चो रव्यं क्षीतुं देवलो
कं च सागताः ३७ पुरा किं जमुनिर्धीरे रेभ्यो नाम तपो धनः च चारहिमवत्पार्श्वे निराहरो विनेन्द्रि
यः ३८ ततः तपो विपुलं दृष्ट्वा नीतः पुरा ततस्तथा उर्वशीप्रेषया मासतपो विधाय चादरात् ३९
ततः साप्रेषितेन्द्रेण जगाम गजगामिनी उवाच हि मवत्पार्श्वे रेभ्यो नमः नृत्तमम् ४० वने प्रकुं

माता
५६

भाद्रदशैशुभावतम २५ तस्मान्नैः यदि जभागेदुर्भराख्यसहस्रभूमि महाभारेपरेतीर्थे तपादूर्ध्व
 संज्ञकम् २६ भाद्रैः कृष्णचतुर्दश्याः यः कुर्याच्छ्रद्धयान्वितः शिवपूजाविष्णुपूजाविजयपूजाविशेषतः
 २७ यः करोति नरो भक्त्या बांक्षितार्थमवापुयात् विलसद्द्रोचतस्यात्ता सुप्रसन्नौ सनातनौ २८
 तयोः स्मरतामत्रैरा सर्वपापैः प्रमुच्यते महाभरो दुर्भरश्च भ्रातरौ द्वौ समागतौ २९ ३० त
 दाकस्य पुष्पाणां भारेण कृतजीविष्यौ पुष्पभारस्य युक्तायागतौ तत्र शोभने ३० यत्र विष्णुदि
 वोऽस्यात्तां सत्रयस्तौ भुवः तत्वे तत्रैव स्यापितो भारः क्षमन्ना नान्दुर्भानने ३१ तेन तुष्टेस्तु भो देवा
 वर्धतः प्रीतमानसौ नैम्ना तु पुत्रयोरत्र तीर्थे पुराये भविष्यति ३२ नरो वा यदि ध्याना रीत्या नमंत्रक

श्रीमद्
अथोपा
५९

४८ त्रिनेत्रवचनार्थैव प्रसिद्धां प्रत्यक्षं तनुम् तामाश्रम्यता पुष्पकोचिरचितकुन्त
४९ विज्ञोक्तताविद्या आदिमृनिर्वाकृतिनेद्रियं वभूवरोवसंतप्रः प्रापयचवतु क्वा
५० रैभ्य उवाच कुरुपतां वृजं प्रयात्यसौ दर्पगर्विता समागता तपोविधूतेन ये मनसन्निधौ
५१ शंकर उवाच इति शस्त्राह्वानेन मुनिना सा शृणु मे क्षरा उवाच विनता भूत्वा प्राजलिर्मुनि
मादरात् ५२ उर्वमपुत्रा च भगवन्मै प्रक्षीद पराधीना यत्तत्स्वतम् मन्त्रापस्य क्रयं मुक्तिर्न वि
जीनियत व्रतम् ५३ रैभ्य उवाच अथोपायान्तीति र्पावनं परमं मतम् तत्र नानं कुरु व्याध
सौदर्यं परमा मुहि ५४ त्वनाम्बैव च विद्याति तपो यं यास्यति ध्रुवम् शंकर उवाच एवं सा विप्रव
चसा विधे सर्वमादरात् ५५ सुंदरी सा नवमी प्रंतस्याख्यातिमययौ अत्र नानं नृपः कुर्यान्मोक्षेव

धृताकुंजै मत्तकुंजद्वितंगमे किन्नरीकेलिसंजीतस्मिन्नि त्याकुंजगणे ४१ पुन्नागप्रेषारशो
 ककिन्नकिजकपिंजरे कल्पतेकाचनगिरोद्वितीयईववेधसा ४२ सावभौकांसि सर्वस्वकोशः कु
 शुमधन्वनः ध्रुवपसरसाश्रेष्ठ्यावावराण्यतवाहिनी ४३ अंगप्रभासुवरोनशितमोक्तिकशो
 भिता नादरायत्तचिरेत्येनतत्तुरायेनविभूषितः ४४ विस्फोटालोचनापांगतरंगधवलोज्यक्षाम् क
 ल्पयंतीमिवसुतैः करोतिस्फुटदआवाहिनम् ४५ कान्ततानतवकीनीमदराधरपक्षवान् सुधागर्भ
 समुद्भूतापायिजाताऽतजथा ४६ तनुमधोपयकश्रोतीपीनोन्नतपयोधरान् निःशेषितशरदये
 वक्षतिंकुशुमधन्वनः ४७ अपश्यदश्रमेतस्मिन्निदरायतलोचनाम् नयनानन्दज्ज्येनविद

श्रीराम
श्रुयोध्या

५८

50

भाद्रे शुक्लस्य पंचम्या यात्रा तत्र परः प्रदत्तः ५ अन्यदापि गुह्यार्थे स्नानं बहु प्रदत्तं यत्स्थितं तत्
नो विस्मोः पूजां तत्र समाचरेत् ६ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके समोदते भवेद्बृहस्पतेः पीडा यत्
जोचरवेधतः ७ तेनात्र विधिबन्धनां गुह्यार्थे स्नानं कर्म कर्तव्यं सुप्रयत्नेन तस्य पीडा न संचरे
त् ८ तस्मादत्र प्रकर्तव्या स्नानं विधिपुरःसरम् होमं बृहस्पतेर्होमः शुक्लो न विनिर्मितः ९
स्नानं दत्त्वा प्रयत्नेन पीतांबरयुताजस्रं वेदज्ञायाति श्रुचयस्नात्वा पीडा यन्तये १० होमं च कार
येत्तत्र गृहजापविधानतः एवं कृते न संदेहो गृहपीडा विनश्यति ११ देवैरोचमो देवि वृषि
रुक्मिण्युतमम् पार्वत्युवाच १२ कदायादवेन्द्रं श्रुयोध्या माजगाम ह १३ त्वमिह सीतहिता देवः सत्या
कथं वेदमिह सीतहिता देवी श्रीरामस्य प्रिया त्वया १४ त ॥ वाजिकानि अवासात्तु चक्राः

श्रीरामस्य प्रिया त्वया

माता

विधिन्नरः ५६ सोदर्यपरमंतस्य भवेत्तत्र नशस्यः भाद्रेशः कृततीया सांघात्रासांवत्सरी भवे
 त् ५७ विष्णुतत्रजनैः पूज्यः सर्वकामार्थसिद्धये एवं कुर्वन्नरो नारी विष्णुलोके वसेत्तदा ५८
 इति श्री अयोध्या खंडे जोरीशंकराचार्ये त्रयोदशोऽध्यायः १३ शंकर उवाच पूर्वमि
 न्नुर्वशीकुंडातीर्थं चातिमनोरमं त्वाते व्यहस्यतेः कुंडं पञ्चमं ह्यप्युक्तम् १ सर्वपापप्रसमनं
 पुण्याच्च ततरे गिराम् पत्रसाक्षात्सुखं तौर्निवासांश्चिन्तयन्निर्ममे २ यज्ञं च विधिवच्चक्रे व्यहस्य
 तिरुद्वरधीः नानामुनिगणैर्युक्तं रभ्यं वृक्षं प्रदत्तम् ३ इन्द्रायोपविष्टुधा पत्रसाक्षात्प्रय
 त्ततः मनोभिष्टुत्वं प्राप्तिः सोदर्यद्वयतुदिता ४ यत्र तानेन दानेन नरो मुच्येति लविषात्

श्रीराम
स्य पोथी

५६

५७

वोषतः २१ ध्येयोऽयमिषीर्जितसत्रसंखचक्रगदाधरा पीतांबरधरा माण्डुनि नारदादिभिरिडितः २२
ताक्ष्यासनेन कुटवाले मां गादिचविभूषितः सर्वभामफलंप्राप्तेवक्षोऽयद्वितकोत्तुमः २३ अतः
क्षीकुशुमस्यामः कमलाय न लोचनः एवं कृते न संदेहः सर्वाभामानवापुयात् २४ इत्योक्तेः
खं भुक्ता हरि लोके समोदते अतः परं प्रवक्ष्यामि तीर्थमन्येदधाय तम् २५ उत्तरे त्वकिमसी कुंडाक्षी
तेदक्षमिति तम् तम् क्षीरोदक्षमिदं स्थानं सर्वदुखो धनाशनम् २६ पुरा दशथोराजा पुत्रैश्च नामना
मताः चकारा विधिं यच्च जं पुत्रार्थं चासकृत् २७ क्रतुं समापयामास सानंदो भूविदं च राम जज्ञां
ने क्रतुभुक्तं तत्र मूर्तिमानसमदृश्यतम् २८ ततो हि हेमपात्रैश्च त्रिविः पूर्णमननामन तस्मिन् विधाय

माता
५६

दिभिः समन्विताः तीर्थयात्राप्रसंगेन स्नात्वा श्रीसरयुजले १४ सात्वताग्रस्थितिचक्रेत्यावतारं म
 नुस्मरन् चकार यत्संयं देवि हस्मिन्ती कुंडमुत्तमम् १५ तत्र विष्णुसंयं चक्रे निवासं शालिने सदा
 धरप्रदनात्स्नेहेन भार्यायाः प्रगुणीकृतम् १६ तत्र स्नानं तथा दानं होमैर्यैस्त्वयं संवत्स्रम् विजपू
 जं विष्णुपूजां कुर्वीत यतो नरः १७ तत्र सांवत्सरीयात्रा कर्तव्या सुप्रयत्नतः पुज्यं कृत्वा नवव्या
 तु सर्वपापानुत्तये १८ पुत्रयाज्ञा यत्ते वंध्योऽदमी बान्नात्र शंसयः नारीभिर्वीजशेषापीकृतं
 व्यंजनात्मादरात् १९ भुक्ता भोगाः समयाश्च विष्णुलोके समोदतेः २० अदमी भ्रातृनया तत्र स्नातव्यं
 यद्विशेषतः २० सर्वभामानया प्रोत्ति तत्र स्नानेन मोक्षं हस्मिन्ती श्रीपतिः प्रीत्यै दातव्यं च वि

आराम
प्रबोध
६०

66

लोसुधाक्षिधितर्मुद्रिस्वर्गतंरंजितीविहरणाकल्पदुर्मीरावने तद्विस्वरनः स्वसत्रांत्वांरपपीठे
दुतं द्विजेर्यद्वैक्यविमलैस्त्यमर्चयामोवयम् ३१ एवंसंपूज्याविधिवत्सर्वाकामानवाप्नुयात्
तस्मात्प्रीतोदृक्स्थानानैस्त्येनीर्यमुत्तमम् ३२ प्राप्तिक्लिष्टिखलंरकारकंप्रत्ययात्मकम् पर
मपवित्रमातुषं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ३३ धनयक्षैर्दत्तित्यन्तंपरंप्रत्ययकारकम् हरिचंद्र
स्यराजैर्वैस्वसीतत्रधनंमहत ४० तस्यरक्षार्थंरत्यर्थंस्यापितोयच्च उच्यते विष्णुमित्रोम
निबरोदाजयामासत्तत्पम् ४१ हरिचंद्रनरपतिराजसूयकरंपरम् राजंजयाहसकलंचतुरं
जवलात्तितः ४२ धनंरसंस्यापयामासत्तभुवितत्रनशंसयः तद्रक्षार्थंप्रयत्नेनयक्षंस्यापिधा

माता
६०

क्रांतवैश्वदेवेन जन्तुम ३८ चतुर्विधं विभज्यैवपनीभ्यो दात्वा यिदः यत्तत्क्षीरसंप्रैपिर्जी
 तापरमदुर्लभाः ३९ क्षीरोदकमिति ख्यातं तत्तीर्थं भविष्यप्रपं (उदकेनानिबिक्तं च सर्वोत्तमफलप्र
 दम् ३९) तत्र स्नात्वा जरोधीमान्विजितेन्द्रिय आदरात् सर्वाङ्गान्नवाप्नोति पुत्राश्च वरुणविश्रुताम्
 ३९ प्राणिनेश्च कृपणस्य चैकादश्यां जितेन्द्रियः तत्र स्नात्वा विधा नैव दत्वा शक्त्या द्विजन्मने ३९
 विष्णुसंपूज्यविधिवत् सर्वाङ्गान्नवाप्नुयात् पुत्रानवाप्नुयाद्विद्याधर्मश्च विविधान्नरा ३९ क्षीरो
 दकायश्चिमेतु नाम्ना क्षीरेव रः स्मृतः राक्षसादरायो नैव स्यापितोऽपराप्रिये ३९ पूजातस्य प्रकर्त
 व्याधूपक्षीपपुरःसरः स्तुतिप्रसन्नचित्तेन कर्तव्या च मनीषिरा ३९ कैलासे निखयं सखाधनपतिर्भो

६९

विनयावनतस्तद नाथातं त्यक्तपयाजातः सुरविधिग्रहः ५१ एतस्यानं यथाख्यातिं याति सर्व
इतत्फुल्लं त्वत्प्रसादेन विप्रैर्वर्तयत्तन् विधेहि मे ५२ शंकर उवाच एमुक्तः क्षरां ध्यानीति
मिति लोचनः यक्षप्रसन्नात्मा उवाच क्षयदरायागिरा ५३ विश्वमित्र उवाच प्रसिद्धमनु
व्यायद्वन्तवस्थानं गमुष्यति धनैर्दुर्गतिरव्यातं नाम्नातीर्थमविष्यति ५४ सौदर्वदक्षीरीशस्य
परंप्रत्ययकारकम् यत्र स्नात्वा विधानेन सौगंध्यं त्यजति क्षरात् ५५ दानं प्रदात्वा भक्तिभ्यां लक्ष्मी
पूजा विशेषतः तत्र स्नानेन दानेन लक्ष्मी प्राप्तिर्भवेन्मृत्युना ५६ पूजयान् नीधिनानां च नवानाम
पिसुधूत इतलोद्रे सुखं भुज्या परलोके समोदते ५७ महापद्मश्च यक्षश्च शंखो नक्षत्रश्च दक्षो

नतो ४३ प्रत्यथं रं रं निरव्यातं प्रमोदमंदमंदिरम् रक्षां विदधतस्तस्य बहुयत्नेन सर्वसः ४४ तु
 तोषसमनिर्दमिन्नुदाचिद्विजितेन्द्रियः १ उवाच मधुरं वाक्प्रीत्या परमया युतः ४५ विम्वामिन्
 उवाच वरं वरयथ मे ज्ञयते मनसि वर्तते भक्त्या परमया वीक्षुभ्यं दस्यामि ते प्रियम् ४६ यम उ
 वाच प्रयक्षसि वरं मत्प्रयक्षमसि पिरम् ममांगमनिर्दुर्गं वंशायादनपत्रैरभूत् ४७ सुगंधयो
 पीक्षुर्बर्षे तत्प्रसीद मुनीश्वर वाक् ४८ उवाच एवमुक्ते तु पद्मे रामुनि ध्यानस्थो यमः ४९ तं वि
 चिंत्य नया भक्त्या अभिषेकं चकार सः तीर्थोदकेन विधिबद्धिष्यामि त्रे महानयाः ५० ततः सोम
 शो नैव सुगंधितं विग्रहाः तथा भूतः तप्तधुरं प्रोवाच प्राज्जिबिर्बचः ५१ मुनेः पुरः स्थितो धीमान्

र अत्र स्नानेन तेनैव कर्तव्यं पूजनं त्वित ६६ त्वपूजनेन विधिबन्धुणां पापक्षयो भवेत् नमः
प्रसंयरापेति पूजामंत्रोऽप्युदाहृतः ६७ तीर्थमध्ये प्रकर्तव्यं पूजनं अथ यान्वितैः निधिर्यद्वमो
स्तथा पक्षे तप पूजाविधौ यतः ६८ एवं यः कुरुते वीरसर्वं कामानवाप्नुयात् धर्मीर्पीधनमाप्नोति
पुत्रार्थी पुत्रमाप्नुयात् ६९ मोक्षार्थी मोक्षमाप्नोति सर्वभामानिहायते यत्तु मोक्षान्नरोपक्षान्नं
न कुरुते किञ्च ७० तस्य सांवत्सरी पुरायं त्वं गृहीष्यति सर्वसुः शंकर उवाच इति दत्वा वरान्तस्मै
विप्रया मित्रमुनीश्वरः ७१ अंतरदधे मुनिवदः तद्देव स तयो निधिः तद्वा प्रभृति तत्स्थानं वरमा
ख्यातिमाययो ७२ तस्य तीर्थस्य सर्वं लाभः स्वर्गादिनिर्मिता दिव्यरत्नौघस्य चिन्ता समंतादु

माता
६३

मुकुंदनाम्नाक्षयसर्वस्य निधि यो न चः ५८ एतेषां सपि कुंडेऽत्र संनिधिर्भविता न ध एषां तु विशेषो
 यथा पूजायुक्त फलप्रदा ५९ जलमध्ये पूजार्तव्यं निधित्वस्मी प्रपूजनम् अन्नं बह्विधं देयं सांवि-
 विधिनिच ६० सुवर्णादियथाशक्त्या विनंशां विवर्जयेत् गुणदानं प्रयत्नेन कर्तव्यं च विधान-
 तः ६१ फलान्यन्नं सुवर्णानि पानि च विशेषतः कृष्णपद्मे चतुर्दश्यां स्नानं बह्वु फलप्रदम् ६२ अ-
 ष्ठ्या परया युक्तैः कर्तव्यं अष्टयाधिकम् माधेयं चतुर्दश्यां यात्रा सांवि त्तरि मेवेत् ६३ तत्र स्नापि-
 त्वां तु तर्पणं च विशेषतः अग्रस्मत्ते धर्पयंतं जगत्पुत्रमेव जलैः ६४ अयं संधेः निधिविना तर्पये-
 दजलित्रयम् एवं कुर्वन् नरो पद्मेन मुखं तिष्ठन् धनः ६५ अत्र स्नातो विंशत्योऽष्ट त्रिंशतः पुत्रो भवे-

ते१

कर्तुं समुद्यतः सर्वेस्तत्र तपते पेशाकमूलफलदाशनः ४ श्रीक्षेपंचाग्निमध्ये स्थो नयनकाक्षं
महामनाः वार्षिके चानिराखं वो हेमं ते च सरोवरे ५ स्नात्वा यथोक्तविधिना कृत्य विज्ञोक्तपार्चनम् ६
ठीकते द्विपञ्चाशो विभु ऊनंतरात्मना ६ मनोविज्ञोत्तमाये प्रविधाय प्रातः संयमम् ७ कारो
आराणां धीमातुः पञ्चविंशत्यम् ७ तन्मध्ये रविमोमग्निमंडलायथाक्रमम् कल्पयित्वा तरेः वि
तस्मिन् देशे सनातनम् ८ पीतांबरधरं विष्णुं शंखचक्रगदाधरः तं च पुष्पैः सप्तभ्यर्च्य मनस्तस्मि
न्निवेश्य च ९ व्रतं रूपं त्रिंशत्पन्नजपनवैवाकशाक्षम् वा पुष्पास्तत्र विनयस्त्रीरां पुता
समान १० ततो द्विजरीध्यात्वा कृतिं चक्रे तरेरिमान् प्रीतिपत्य जगन्नाथ चराचरगुरुहरीम् ११

पशोभिना ७३ एवंयः कुतः ते विद्वन्सयाति परमां गतिम् तस्मात्पश्चिमादिगभागे नम्रा विस्मृत
 रिह्यतः देवोदष्टप्रभावोसौ प्रध्यानेन वसत्यपि पार्वत्युवाच भगवन्किं प्रभावोसौ वोयं विस्मृत
 रिह्यतः ७४ क्रीतितो देवसा द्रष्टुं सिद्धिं गतवान्कथम् एतत्सर्वं समाचक्ष्व वित्तदेरा समाग
 तः ७५ ॐ इति श्री अयोध्या खंडे जोतिषां अष्टादशोऽध्यायः १४ ॐ वा ॐ वा
 च विष्णुसर्मेति विख्यातः पुराभूत्तात्तरोत्तमः वेदवेदांगतत्त्वज्ञो धर्मकर्मसमन्वितः १ योजय्या
 नरतो नित्यं विष्णुभक्तिपरायणः एकदा च तीर्थयात्राकुर्वन् वैष्णवसत्तमः २ अयोध्यामागतो वि
 प्रविशुद्रं बुभुक्षुः स्वयं तपसा तोषितो विष्णुः साक्षादक्षो भवोदिति ३ चिंतयन् मनसा धीरत्तपः

प्रसीदमंदरधरः प्रसीदमधुसूदन प्रसीदकमध्याकान्तप्रसीदभुवनाधिप २० शंकर उवाच ई
त्येव त्वुवचत्तस्य मुने भक्त्या महात्मना आर्विर्भूय विप्रवात्सा विस्तृर्गृहऽवाहनः २१ शंखचक्रज
दफारिः पीतांबरधरोऽच्युतः उवाच स प्रन्नात्मा विस्तुर्दाम्भारामव्ययः २२ श्रीभगवानुवाच
तुष्टोस्मि भवतो वत्स महता तपसा धुना तोत्रेणानेन सुमतेन नष्टपायोऽसि सांप्रतम् २३ धरं धरय वि
पेन्द्र धरदोहं तथा गतः नात्तप्रतपसा प्रबुंशक्याः केनाप्यहं विजः २४ विस्तुर्दाम्भारामव्ययः कृतकृत्योऽस्मि
देवेशा त्वां प्रतमत्तव दर्शनात् स्वभक्तिमयधामेकां मनमदेति जगत्पते २५ श्रीभगवानुवाच
भक्तिरस्य च धामे ते वै सखी मुक्तिदायिनी ईदं स्या महाभागः त्वन्मात्मा त्व्यातिमेव्यति २६ शंकर उवाच

विष्णुशर्मा यत्तु छाव नारायण मत्तंदतः विष्णुशर्मा याच प्रसीद भगवन्विस्मो प्रसीपुह नम १२
प्रसीद देवदेवे सप्रकृप नंक्रम धेक्षराः जपकृष्ण जपाचित्य जपविस्मो जपाव्ययः १३ जपयज्ञपते
नाथ जपविश्वपते विभो जपपाशुराज नत जपजन्मदुरापहा १४ नमः कर्मक्षमाभाय नमः कर्मक्षमा
क्षिने नमः सर्वेसम्भूतेश नमः कैटभमर्दिने १५ नमः त्रैलोक्यनाथाय चतुर्भूते जगत्पते नमो दे
वरधी देवाय नमो नारायणाय च १६ नमः कृष्णाय रामाय नमश्चक्राधाय च त्वं माता सर्वलोकानां
त्वमेव जगत्पिता १७ मायातीनां सुहृन्मित्रप्रियत्वं च पितामहाः त्वं हवित्त्वं वषट्कारं प्रभुत्स्यतु
तासना १८ करारां करारां कर्ता त्वमेव परमेश्वरम् शंखचक्रगदापाशं सप्तमुखरमाधव १९

३३ पीतवासा चतुर्वीहर्मा चक्रहस्तिस्ततः कार्तिकेशश्चक्रपद्मस्यप्रारम्भदशमीतिपिम् ३४ पु
 र्णिमामवधिं कृत्वा पात्रासायत्सरी भवेत् चक्रतीर्थे नरः स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ३५ बृहथर्वस
 त्त्राशिस्वर्गलोके महीते पितृभूदिष्येत्तत्रापिंडान्निर्वाययिष्यति ३६ तद्वात्तु पितरो यांति
 विष्णुलोके नशंसयः चक्रतीर्थे नरः स्नात्वा दह्युविष्णुहरिं विभुम् ३७ सर्वपापक्षयं प्राप्य नाक्षर
 ह्ये स मोदते स्वराभ्या तत्र दानानि दत्त्वा निष्कम्भो भवेत् ३८ विष्णुलोके वशो धीमान् व्यावर्द्धि
 श्यतुर्दश अन्यथापि नरः स्नात्वा तत्र तीर्थे जितेन्द्रियः ३९ दह्युविष्णुहरिं देव सर्वपापैः प्रमुच्यते
 चक्रतीर्थे स माहात्म्यं मया प्रोक्तं तव प्रिये ४० ईशाने चक्रतीर्थे तु चान्यन्मनो हृदम् वशिष्ठकुटीमि

वाच ईत्युक्ता देवदेवेषा चक्रैस्तो त्वा यभूतक्षम जलप्रफुटयामास गंगं पातालतः क्षणात् २१
 जलेन न तेन भगवान् पवित्रे तादयानिधिः पितृजलं गतमलं क्षणाच्चक्रे क्षपावशात् २२ च
 कृती र्यमितिरव्यातं ततः प्रभृपावति जातत्रै लोभ्या विख्यातमधो धधं स कश्चुभम् २३ तत्र
 स्नानेन दानेन विष्णुलोकं वृजेन्नरः ततः स भगवान् भूयो विष्णुशर्मा तामच्युतः ३० रूपयापर
 यापुक्ता उवाच दिजवत्सलः श्रीभगवानुवाच त्वन्नामपूर्विष्णुविप्रमस्मिन्निति त्वत् ३१
 विष्णुत्वं प्रितिरव्याता भक्तानां मुक्तिदायिनी शंकर उवाच ईति श्रुत्वा वचो विप्रो वासुदेवस्य बु
 धिमान् ३२ त्वन्नामपूर्विष्णुमूर्तिं स्थापयामास चक्रैस्तो ततः प्रभृतिभो देवि शंखचक्रगदाधरः

नि श्री अथोध्य खंडे ओरि शंकर शंवादे पंचदशोऽध्यायः १५ ॐ शंकर उवाच वशिष्ठ
 कुंडमुभो देवि ईषानो दिग्दलोऽस्य श्रितं विख्यातं सागरं कुंडं सर्वकामार्थसिद्धिदम् १ यत्र स्नाने
 नरानेन सर्वकामान् पुयात् पूर्तिमाप्स्यन्मुद्रस्य स्नानाद्यत्पुराय नवा पुयात् २ तत्पुराय सर्व
 शिस्तान्नेन रक्षाभयमाप्नुयात् तस्मादत्र विधानेन स्नातव्यं पुत्रक्रीडाया ३ आशने पूर्तिमाप्स्य
 तु विशेषात्मानमाचरेत् एवं कुर्वन्नरो धीमान् सर्वपापैः प्रमुच्यते ४ अत्र स्नानं नरो दत्वा यथा ३
 स्नानादिवं प्रजेत् सागराद्या योरोतु ब्रह्म कुंडं मनोहरम् ५ पुरा त्रैलोक्यं जगत्प्रव्याविहा हृदि न्युतम्
 अथोध्य वशिष्ठं देवं तत्र चक्रं स्थितिः स्वयम् ६ आगत्य कृतं वा तत्र यात्रां ब्रह्मा यथाविधि यः नागत्य

तित्वा तं सर्वपापपतं सदा ४१ वशिष्टस्य सदा तत्र निजसुतस्य यो निधेः अहंधती सदा तस्य
 वर्तते निर्मलप्रता ४२ अत्र स्नानं विशेषेण अत्र पूर्वमर्तं द्रितः यः कुर्यात्प्रयतो धीमात्तस्य पु
 रायमनुत्तमम् ४३ वामदेवस्य तस्यैव तं निधिर्निर्तते नद्ये वशिष्टवामदेवो च पूजनीयो प्रयत्न
 तः ४४ पतिप्रतपूजनीयाऽहंधती च विशेषतः स्नानं विधिना सम्यग्दत्तं च सशक्तिः
 ४५ सर्वभक्तप्रसन्नं प्राप्नु जीयते नात्र शंसयः अत्र यः कुरुते स्नानं स वशिष्टस्य मो भवेत् ४६
 भाद्रे मासि सिते पक्षे पंचम्यां निपत प्रतः तस्य सांवत्सरीया चार्तव्या विधिपूर्विका ४७ विशु
 म्ना प्रयत्नेन भर्तव्या अथ यान्वितैः सर्वपापविशुद्धात्मा विशुद्धोऽनेन स्त्रीपते ४८ ॐ

प्रासम
पयोध्या
६७

67

रयंसुरश्रेष्ठरूपपात्यमनोवद प्रमोधाच स्वरं तु सर्वे त्रिदशाः सावधानाः सविस्मिता १५
कुंडलस्य स्य महात्म्यं ना ना फलसमन्विताम् अत्र स्नानेन विधिबत्पायात्मानोपि जंतवः १६ वि
मानहंससंयुक्तमास्यायुतचिरं वरा निवशन्ति वृत्तलोके पावदा हतसंप्रवः १७ अत्र स्नानेन
दानेन यथासक्त्या सुरोत्तमाः तुलास्य मेधयोः पुराणं प्राप्नुयात्मानयो भुवि १८ नमोऽस्मिन् सरसि श्री
माज्ञायते स्नानतो नरः तस्मादत्र विधानेन स्नानदानजपादिभ्यः १९ सर्वमक्षयतायाति मंग
पातनाशनम् वृत्तकुंडलमिति ख्यातं दितौ यास्यत्यनुत्तमम् २० अस्मिन् कुंडले च सानिध्यं भवि
ष्यति सदा मम आर्तिवैश्वरूपदत्तं तु दृश्या सुरोत्तमा २१ यात्रा भविष्यति सदा पुरः सांवत्सरी न

शंखविधिवच्चक्रेनानासंभौसंभूतम् ७ ततः सकृत्वास्तत्र प्रोक्तलोकापितामहः कुंडं स्वनाम्ना
 धिपुंजनानादेवसमन्वितः ८ विस्तीर्णजलकक्षो लकक्षितं कक्षुषापहम् कुमुदोत्पलकक्षारं
 पुण्डरीककुक्षो लकक्षम् ९ तं ससारस्य चक्राश्च विहंगममनोहरम् तदांतं विटपाक्षापासुक्षाया
 नमलंसदा १० तत्र कुंडे सुरासर्वस्नात्वा प्रधासमन्विता बभूवुः सद्यो विगतं रजसा विमलं वि
 षा ११ तदाश्चर्यं महादृष्टान्ते सर्वे सहसा सुराः वृत्तारोपरापत्युचुर्मत्स्याप्रांजल्यस्तथा १२
 देव्या उचुः भगवन् प्रीतिं तत्त्वेन माहात्म्यं कथयन् अत्यकुंडस्य महतो दिव्यस्य विमलं विषा
 १३ अत्र स्नानेन सर्वेषां मत्स्यां विगतं रजः महदाश्चर्यं मेतस्य दृष्ट्वा कुंडस्य विस्मिताः १४ स

ताम्पुमुपैः २८ भुजामूर्ध्वेन पादौ त्वार्कौ त्वाश्रुयिष्ये च नः शोभश उवाच अतामोचन
 संसृजतीर्थमेदनुत्तमम् ३० अत्र स्नानेन जंतुनामि रानिः पातनं भवेत् एहि धं पारमे श्री धं य
 दृशात् न पं भवेत् ३१ तत्सर्वं स्नानमात्रेण तीर्थेऽस्मिन्नक्षयति क्षणात् सर्वतीर्थं तमंचैतत्स
 वः प्रत्ययकारकम् ३२ मया चास्य फलं सम्यगनुभूतं क्षणादिह तस्मादत्र विधितेन स्नानेन दानं
 च शक्तिः ३३ कर्तव्याश्च पापुक्तैः सर्वदा फलं भोक्षिभिः दातव्यं च सर्वतो च देयमन्मादिश
 क्तः ३४ शंकर उवाच इत्युक्ता तीर्थमाहात्म्यं शोभशो मुनि सत्तमः अंतरदधे मुनि श्रेष्ठः
 वन्ती गुरां मुदा ३५ एतन्नेकपितृदेवि अतामोचन संज्ञकम् सर्वपापविशुद्धात्मा तत्र स्नानेन माहात्म्यं

म पुराण प्रदामहापायराशिनाशकरीतदा ३२ स्वराशिनां सदा देववासां सिविविधानि च नि
जगत्प्राप्त्यर्थं कर्तव्या सुराणां निर्दिष्टजन्मनाम् ३३ शंकराख्या च ईश्वरदेवदेवसो ब्रह्मा लोकपितृ
हः अंतरदधी सुरैसां तीर्थद्वयचलंदरी ३४ तदा प्रभूतिं तत्कुंडं विख्यातिं परमागतम् अन्य
च्छृणु महाभागे तीर्थदुः कीर्तिदुर्लभम् ३५ सरा मोचनसंज्ञं तु सरयुतीरसंगतम् ब्रह्मकुंडं
तु भो देवि धनुःसप्तसत्तेन च ३६ पूर्वोत्तरदिशा भागे संस्थितं सरयुजले तत्र पूर्वमुनिवरो
लोमसो नाम नामतः ३७ तीर्थयात्राप्रसंगेन स्नानं च क्रेविधानतः ततः सरा निर्मुक्तो बभू
व गतः कल्मषः ३८ तदा श्यर्षमहं हृष्टा मुनिः स्नानं हसन् ब्रवीत् पश्यतीर्थस्य महतो गुरामा

श्रीराम
प्रयोध्या
६८

खंडे २

69

स चतुर्दश्यां तत्र स्नानं प्रशस्यते ४४ ॐ इति स्नानं च मनुरजैः कार्यं सर्वपापविनाशकं च
न्यदापि स्नाने स्नाने सर्वपापक्षयो भवेत् ४५ ॐ इति श्रीप्रयोध्यामाहात्म्ये श्रीशंकराचार्योद्देशे
षोडशोऽध्यायः १६ ॐ शंकर उवाच पापमोचनी र्थात् पूर्वतः स्नानं पूजयेत् धनं सप्तप्र
कारो नववर्तते तीर्थं भूतनाशकम् १ सहस्रधारालं शं तु सर्वं क्रिच्छिन्ननाशनम् यस्मिन् रात्रा शयनी रोत्य
स्मरन् पठ्यतीरह २ प्राणान्मुत्सृज्य योगेन यथोक्तं शेषात्मनां पुरा श्रुत्वा प्रिये कृपा मे तां कृप्यमानाः
मया नधे ३ सहस्रधारतीर्थं सप्तत्पतिं महोदया पुरा रामो रथपतिर्देवार्थविधा यवे ४ श्री
देव स ह स ग म्य सं न च क्रे न रे ख रः आ वां मंत्र प्र मा रौ हि य प से रं ति जा ग तः ५ य मा त्या ज्यो भ वे दि

मानवः ३६ जायते तत्क्षणादेव नात्र कार्या विचारणाम् अस्मात् च नतीर्था तु पूर्वतः सरज्ज
 ले ३७ धनुर्विंशत्प्रमाणेन पापमोक्षसङ्गमं पापमोचनतीर्थस्य दत्तं मातात्म्यमुत्तमम् ३८
 पांचालदेशसंभूतो नाम्ना नरहरिर्दिजः असत्संगप्रभावे रापायात्मा समजायत ३९ नाना
 विधानि पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च कृतवान्पापसंगेन त्रयीमार्गविनिंदकः ४० सकदाचित्
 साधुसंगं गच्छति तर्थात्राप्रसंगतः अयौ मागतौ देवि महाकृदिजः ४१ पापराशिं विनाशयेयानि पापः
 समस्तक्षणात् दिवः पपात नूर्ध्वं पुष्पव्यवस्थया पार्वति ४२ विं विमानमाह त्वविमुक्तो नंगतो दि
 जः तंददुमहदक्षर्वतीर्थस्य नगनंदिनी ४३ अथ यापयान्नात्र कृतस्मानं विदोषतः नाथक

दि३

श्री रामः
अध्या

१०

७०

तत्र गत्वा च योगशोधनमाह्वयसत्वरम् १३ चिदात्मनि मनःशान्तं त्वं नि यम्य व्यवस्थितः
ततः प्रादुरभूतत्रयसहस्रं फलमिदं १४ शेषः चक्षुःश्रवःश्रेष्ठः क्षितिभित्वा सहस्रधाः सुरसो
प्राप्तुरेन्द्रोपि स्वभादमरैः सह १५ ततः शेषात्मतां वातं स्वच्छरां तत्पसंगरः उवाच मधुरं शक्तः स
रसं धाम न्वितः इन्द्र उवाच स्वच्छरां तत्पसंगरः देवकार्यं कृतं धीरत्वं यद्वि
पुनिसूदन १६ येन वं परमस्थानं प्राप्नुहि त्वं सनातनम् भवन्मूर्तिः समायातः शेषोपि विंशत्य
साः १७ सहस्रधारं क्षितिभित्वा सहस्रं फलमिदं क्षिते सहस्रं छिद्रेषु यत्ना भेदाः सम्यक्तः १८
विस्मादेतन्मगातीर्थं सरयूतीरं गच्छन् त्वान्तं सहस्रधारं क्षितिभित्वा क्षितिं न संशयः २० एतत्क्षेत्रं पूर

प्रमित्यं चक्रं संविदम् तस्मिन्त्रायमातो हृद्धारितिल्लितिल्लदमरो ६ आगतः सतवों राशिदु-
 सात्तेजसनिधिः आगत्य लदमतां क्षीधूमित्यवोचत्तुधा क्रुः ७ दुर्वीसा (वाच) लोमित्रेज-
 हृदीधृत्यं रामागेमानिवेदय कार्पायै नमिदं वाक्यं नान्यथा कर्तुमर्हसि ८ संशर उवाच शप-
 म्भीतसं लोमित्रे दुतं जत्वा तपोः पुरः मुनिर्निवेदयामासु रामागेदं नार्पितम् ९ दुर्वीसा संतपे-
 राशिमंत्रिनं दनमागतम् रामापि ज्ञात्वा मामं प्रस्थाप्य च वदिर्येवो १० दृष्ट्वा मुनिं तं प्रतातः तं
 गोत्रप्रभरादरात् दुर्वीसा यमुनिवरं प्रस्थाप्य स्वयमादरात् ११ सत्यभंगमया वारोऽयं कौतं त्य-
 क्त्वा तदा १२ कौतोपित्तदावीरः कुर्वन् न वितथं वचः १३ आर्जुन्यष्टस्य मुनिः सत्पूतीरमायमे

पुरःसरम् ३२ संतुष्टाकरानः सर्वेषां यतिनां मानुषं वैष्णवमासे येनानं कुर्वन्त्यत्र समाहिताः
 ३२ नतेषां पुनरावृत्तिः कौटिल्यैरपि तस्मादत्र प्रकृतं माधयेयत्नो नरैः ३० स्नानं नंतरं
 पूजाध्यात्मरास्यविशेषतः तीर्थे कृतेऽत्र मनुजैः सर्वकामफलप्रदम् ३१ विलुप्तं देवयोदयात्
 संकारं पयस्वनीम् सवत्सामन्त्रतीर्थे सत्यत्रा यद्विजन्मने ३२ तस्य वासो भवेन्नित्यं विष्णुलोके
 सनातने अक्षयं स्वर्गमाप्नोतीति स्नानेन मानवैः ३३ अत्र पूजयेति विशेषेण नरैः श्रद्धासमन्वितैः वै
 शाखेनास्य संकारे यत्त्रैक्यं विजदं पतिः ३४ अक्षयिनी नारायणप्रीत्यैः अक्षयिनी प्राप्तेः विशेषतः वैष्णवैः
 मातृतीर्थं निष्कपिबीसं स्थितं नरैः ३५ सर्वा रायपि च तं सत्त्वस्थानं तत्र नरांस्ययः तस्मादत्र

रां तु धनुषा पंचविंशतिः अत्र स्नानेन दानेन आर्घ्येन अर्घ्यान्वितः ३१ सर्वपापविशुद्धात्मा वि
 सुखो ब्रह्मजेन नरः अत्र स्नानेन रोधीमांशो बह्मपिरासीश्वरम् ३२ तीर्थेन संपूज्य विधिबन्धिसु
 लोके मवाप्नुयात् तस्मादत्र प्रकृतव्यं स्नानं विधिपुरेः परम् ३३ रोषहृपीह विधिं या पूज्या विप्रविशेष
 तः स्वर्गाच्चान्नं च वासांसि देयानि अर्घ्यान्वितैः ३४ स्नानं दानं तरेः पूजा सर्वमक्षयतां ब्रजेत् तस्य
 देतुं नमः तन्तीर्थं सर्वकामफलदम् ३५ दितौ भविष्यति तदनात्र कार्यो विचारः आचरो मासः
 कृपक्षस्य याति पितृपंचमी न वेत् ३६ तस्यामंत्रप्रवर्तयो रागा नृदिश्यन्तः उत्सवो विपुलः सन्नि
 शेषपुक्षापुरः परम् ३७ उत्सवे तु कृतः सन्निः तीर्थेन तत्तिमानवेः संतोष्य च विजानेत् तस्यानागपूजा

श्रीराम
श्रियोध्या

७२

व्यं

72

तरणीधिराजते वैतरण्यां कृतस्नाने यमलोकं न पश्यति ३ भाद्रेमासि प्रीतिमायायात्रा सा वत्सरी भ
वेत् धोषार्कतीर्थमपरं वैतरण्यात्तु दक्षिणे ४ एततीर्थस्य सहस्रानां परवर्षे घटे कश्चित् वृत्ति
कृच्छी हरिद्रोयादुःखाक्रान्तेऽपि यो नरः ५ करोति विधिं वत्स्रानं सर्वान् कामानवाप्नुयात् सर्ववारे विधि
वेत्ता कर्तुं स्नानमादरात् ६ भाद्रेमासि तथामाधेशु कृष्यो प्रयत्नतः कर्तव्यं विधिं वत्स्रानं
यं लोकानि कांक्षया ७ यो वैमासितया स्नानं सर्ववारे विधिं वेत्ता वाप्यस्य सर्ववारे विधिं वेत्ता वाप्यस्य
फलप्रदम् ८ धोषाभिधो भवत्सर्वसर्वधर्मो नरेभ्यः समुद्रमेष्वामेकः पवित्रं समं पावनं
९ यद्यंशं शिप्रं शंते त्रिलोकी मंडलाय वै यत्प्रतापस्तु रभाति प्रभावाकर इवापरः १० प्रं प्रं

विधानेन वैशाखे स्नानतो नृणां ३६ सर्वतीर्थं यथा तस्य भविष्यति फलं मत्तं यथा रथवा
 युक्ता सुरराजेन्द्रो लक्ष्मणं सुरसंगतम् ३७ शेषप्रस्थाप्य पाताले भूभारधरं ययनं लक्ष्मणं
 प्रणामारोप्य प्रतस्थे दिवमादरात् ३८ तदा प्रभृति तूतीर्थं विष्णुं परमाययो वैशाखे मासि तीर्थं
 माहात्म्यं परमस्मृतम् ३९ पंचम्यां मासि पशूनां यावत् प्रावरास्य विमोचतः अन्यदा पर्यगतां श्रेष्ठि
 शेषे स्नानमाचरेत् ४० सहस्रधारा तीर्थं च नरः स्वर्गमवाप्नुयात् ४१ इति श्री अयोध्याखण्डे
 जीरीशंकरस्य वादे अंतःपुरप्रदक्षिणावर्तनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ११ ॥ ११ ॥ पार्वत्युवाच ॥ भगवन्
 नमस्तु मीदं तीर्थं माहात्म्यं मुत्तमम् श्रुत्वा त्वतो मनमनः परमानंदमाययो १ अन्यतीर्थं तुरं क
 रितं त्वेन मनसा प्रीतम् जनतरति मनसं सत्परावतां मनसु यत २ यथा रथवाच विद्यां गृह्यति तत्तु वै

श्रीराम
मंत्रार्थ

७३

हा

७३

मने १२ पराधपररूपाय त्रिलोकीति सरदिदे अचिंत्याय सदा तुभ्यं नमो भावयते जसे
१३ यो गप्रिया ययोगाय योगज्ञाय सदानमः अकाराय वषट्काररूपितो वृक्षरूपितो २० यज्ञ
प्रयजमानाय हविषोऽमृतिं जे नमः रोगधाय सत्पाय कनधानंददायिने २१ आतलो न्याति
तीक्ष्णग्रेणां पतये नमः सन्नेशाय नमस्तुभ्यं भक्तत्राय प्रियात्मने २२ प्रकाशाय दातते नो
क्षानां प्रियकारितो प्रसीद प्रसाताया धनं धर्मं भक्तिं कृते स्वयम् २३ शंकर उवाच इत्येव ध्रुवस्त
स्य संप्रसीदन्ती रवि स्वयम् आविर्भवत्सहस्राभक्त्यैकात्म्यदा २४ उवाच मधुरं वाक्यं प्र
वक्तुं धृजं रवेः रवि उवाच वरं वरं पराजैः प्रसन्नो निनयाग्रतः २५ इदमितु वरं ते दद्यामि पात

जिप

दैर्घ्यं डितारातिमंडलः सकदाचित्प्रजाः सर्वमंत्रिबुन्यत्यभूतलम् ११ वभ्रामभ्रज
 राक्षोवनेऽतिगहनदुर्गैः सराजापूर्वजमोत्यैः पापैरशुभसंचयैः १२ क्षमिष्यप्रकराभोजः सु
 दरोपिगतस्मयः स्रगापायांभवेदेष्टाः कदाचित्पूर्वन्यने १३ वराहसिंहहरिणीनिधून्धावन्मिता
 तः तृधाक्रांतोऽनानतनुसरोपथयसुरोत्पः इदंशपाशिं प्रदास्यनिःक्षिप्यजलजौरवात् ततोवि
 धिवदचस्पृशानंचक्रेनरेष्वरः १४ ततोदेवारिहोदानंमलमासनः मुनिभित्तीर्षमाहावचक्रे
 सूर्यस्तुतिंप्रियां १५ राजोवाच भगवन्नेवदेवेशनमस्तुभ्यंचिदात्मने नमः सवित्रेसूरीयज
 गदानंददायिने १६ प्रभाजोहापदेवायत्रयीमूर्तिमतेनमः विवस्वतेनमस्तुभ्यंप्रयोगज्ञायसदा

天

साखरपीद २६ मन्नाप्राकृतमूर्तिसेतिष्ठ
अतयथांक्षासमनोहरा २७ सततोत्रत्वयो
मसवाङ्मा नरेश्वराः २८ एतस्यानंदरथासिंवा
तयोत्रज्ञानसमाचरेत् २९ मभ्यर्त्तेनसदारा
चित्तंतेकाममपुयात् ३० शंकर उवाच इतिदत्ताव
त्रकिररातः तदन्तरधीनमाययो ३१ राजाभास्करदेहो
अप्याजगामस्यगृहंततः ३२ त्र्यर्पकुंडेनरः सान्निध्यैः

श्रीराम
अयोध्या

१/५

उधेष्ठकार्येषु भयेवासु पस्थिते १८ पश्चात्सतोद्भूतां सर्वसिद्धिप्रजायते अग्रेतस्याः सदा
कार्योन्मिदगुणितो धनिः १९ दीपदानप्रयत्नेन कर्तव्यं नियतात्मनिः सर्वसिद्धिप्रदं नृणां
दीपदानं प्रकास्यते २० चतुर्दश्यां चतुर्दश्यां तस्यायात्रा विनिर्मिताः तत्पश्चिमदिशा भागे कुंडन
तिशतक्रतोः २१ कार्तिके शुक्लपक्षस्य अमायां च विशेषतः तत्र स्नानेन दानेन च र्गल्लोकसवा
पुयात् २२ ततः पश्चिमदिग्भागे निर्मली कुंडनममं ब्रह्महत्याभया भूतो यत्र हत्यायात कर्तुः
२३ यत्रागत्य पुरा देववृज्जी निर्मलतां गतः अन्ये च मनजापापाः सुराया गृहं तस्य गाः २४ अत्र
स्नानेन दानेन निर्मल्युर्नश्येयः अन्यानि यानि पापानि ब्रह्महत्यासमानि च २५ तानि सर्वाणि

विशेषतः १० कर्तव्यं सुप्रयत्नेन नृभिः सर्वार्थसिद्धये विस्फोटकरोगादि भयं नरेत्तु संमुपपत्ति
 ते कर्तव्यं पूजनं सम्यग्देवादिनामानम् ११ तदुत्तरे तु तत्रैव वंदी देवीति विष्णुता १२ यस्यास्मिन्
 तामात्रेणानिगडादिभयं नहि राजा कुर्वेन्नयेव जाः श्रुत्वा निगडादिभिः १३ वंदी सत्यं कर्तव्यं देवी
 मुक्तायां तिष्ठतां नराः पात्रातस्थाः प्रयत्नेन कर्तव्या फलकांक्षिभिः १४ मंगलं हि विशेषेण सर्व
 कामार्थसिद्धये गंधपुष्पैस्तथा धूपैः दीपैरपि सुव्रते १५ नैव धैर्यं विधेयं धीरपि पूजनीय विशेषे
 वतः वंदी प्रीत्येन ह देवि देयं ब्राह्मणभोजनम् १६ एवं कृते न संदेहो सर्वकामानवाप्नुयात्
 तदुत्तरीदिशा भागे चुटकी भुवि क्रीर्तिता १७ वर्तते परमातिष्ठति परीस्मरन्तं ताम् सुखं हि

श्रीगणेश
प्रयोगः
७७

76

जगामासु विनीतात्मा सुवन्निति ३३ तस्मिन् नवसरे देवि सर्वदेवगणैरुत्तम ईश्वर उवाच
नमस्तस्मै यमीदंते योजिने गतमृतव ३४ परमं पुरुषं पारैतमस्य महता तपो यज्ञा पुरुषि वै
ऋज्यपुः साममृतये ३५ नमः सरस्वतीया सहस्राद्याक्षर-रूपितो सत्याय धर्मनिधये क्षेत्र
ज्ञाया भूतात्मने ३६ सांख्ययोगप्रतिष्ठापनमोक्षैव तेन वै धीरा यन्मायानिधिने सहस्रसिंहर
त्वे नमः ३७ योगनिद्रात्मने नाभिपद्मे भुवः जगत्सृजे नमः सविस्वरपायकारणा यज्ञग
त्सृजे ३८ कार्यध्यायचवलिने जीवाय परमात्मने गोप्रेपाराय भूतानां नमो विषयाय वेद्य
स्ये ३९ हृन्नाय सिंहवपुषे देवसंहारकारिणे वीर्याय नतमनसं जगद्भावभूते नमः ४० संता

श्येति निर्मलीधुमजनात् प्रंडस्य वार्षिकी पात्राभ्यावरोपति मातिथौ २६ तीर्थतदुत्तरश्रे
 ष्ठजोप्रतापमिधंमरुत् विसृष्ट्या नंतत्रैवनाम्नाश्रुतप्रिस्मृतः २७ पुरादेवासुराद्युद्धे
 ग्रामेभ्यः शहरतो दैत्यचरमकेसिके देवायुद्धे पराजिताः २८ तेषां पक्षायमानानां देवा
 नामग्रतीर्हता पुरस्कृत्य च तप्तसर्वाणां पापैश्चमत्पानम् २९ कीरोदसायिनो विष्णुं बोधय
 र्षे प्रशायिनम् सद्धमीपविष्णुपापशेर्वचरतां वृजतस्तथा ३० नारदाद्यैर्मनुजतौ हृद्गीतगुणगो
 रवम् गह्रडेनापुरस्येनानिशंप्राजसिनात्तुतम् ३१ विभ्रंतकुंडलेशुभ्रे प्रराम्यामौ क्लिप्तौ ज्ये
 शं स्वचक्रधरं त्रिवेखेतदीपनिवासिनम् ३२ विरीक्षितं पद्मपतं वनमाद्याविभूयितम् सरतां स

श्री राम
अयोध्या
७२

तेजोविष्णुर्वैदेत्यशान्तये भवन्तक्षयतपस्तीर्णकुर्वन्त्यचमानसा ४८ अयोध्याप्राप्यतामेध्या
देत्यनाशायसत्वरम् ४९ ॐ नमो श्री अयोध्याखंडे जौरी वाकरसंवादे एकोनविंशोऽध्या
१६ ॐ शंकर उवाच इत्युक्तांतरदधी देवा देवो गहडवाहनः अयोध्यामागतः क्षिप्रं चक्रा
रत्नपुच्छमम् १ गुप्तो भूत्वा यदा विष्णुः पुरतेजोविष्णुं दधे तेन गुप्तरुग्निर्नाम देवो विदधा
त्तिमां गतः २ आगतस्य हरः पूर्वयत्र तत्तत्तत्साच्युतम् सुदर्शनाख्यं तच्च कृतेन चक्र इति स्मृ
तः ३ तयोदर्शनात्तत्रैरा सर्वपापैः प्रमुच्यते हरस्तैः प्रभावे रादेवाः प्रवक्ष्यते जयाः ४ जि
त्वा देत्या नर सोत्यर्वाः संप्राप्य स्थय दान्यथा रोजैर्विपुला नंदपुरा आनंदं स्वपदः ५ ततः स

माता
७२

रतं त्रेतो हा पञ्चानायतिमिरक्षिदे अचिंतधाने गुणाय ह्ययच द्विजाय च ४१ शांताय ह्य
 स्वर्गधो मोक्षैव अपदकायने सर्वभावातिरिक्ताय नमः सर्वाननेतया ४२ ईश्वरं ह्यस्या
 स्फुरत्किंजल्कविभ्रमम् विभ्रां वाससीविष्णुं नैमीनेत्रसायनम् ४३ वांश उवाच मया तु
 तः प्रसन्नात्मा वरदो गहदधजः दशासर्वान्विधायाशु कृतस्तथा कृपा नितः ४४ उवाच मधु
 रं वाक्यं प्रप्रायवतां सुरान् श्रीभगवानुवाच जानामि विबुधाः सर्वमभिप्रायं समाधिता ४५
 देवैर्देविकमाक्रान्तं पदसमं दर्पितैः सर्वस्वैर्वलहीनानां प्रतापविजिता विलैः ४६ तां प्रत
 तु विधास्यामि तयोस्माद्विषा यवै अयोध्यानगरी गत्वा शरिष्ये तप उतमम् ४७ गुह्यो भूत्वा भव

ताधिजितेन्द्रियक्षयम् नारदमेव तदा कार्यशत्रुपक्षविनाशनम् १३ श्रीभगवानुवाच तथा
 तदिदं ध्यात्वा भवतामरिसंक्षयम् श्रीमतां तेन सोऽपि विष्णुर्वाणिमहासुराः १४ कथं यंचापि
 त्वातिं लोकेषां त्यजति चोत्तमा अहं नामा गुरुतरि दिवो भुवनविष्णुतः १५ मदीयं परमं गुह्यं
 न त्वातिं समेष्यति अत्र यः प्रारिणा श्रेष्ठ पूजा गुह्यतरे मम १६ करोति परवो भक्त्या स याति प
 रमां गतिः अत्र यः कुर्वते दानं यथा वा तपाजितेन्द्रियः १७ स स्वर्गं न तुल्यं प्राप्य न शोचति कदाच
 न अत्र मन्त्रप्रीतये देवाः प्रारिभिर्धर्मकांक्षिभिः १८ दत्तव्या गौः प्रयत्नेन स वत्सा विधिपूर्वकम्
 स्वर्गायं जीरोषं वत्सुदयसमावृता १९ कां त्यो यदेतन्नाता नृपुष्टिबहुगुरां त्विता रत्नपु

सर्वे समेत्पाश्र्व्य तस्यतिपुरसराः देवासेन्द्राभसन्मोक्षिमाधार्चिपदां बुजम् ६ हरिंद्रुमथाग
 कन्नयोध्यात्तुसमत्सुजाः आगत्यचपुनःतुत्यानानाविधिगुतादरम् ७ भावपुष्पसमभ्यर्च्य
 नत्वाप्रांजल्यतदा हरिमेकाग्रमनसाध्यायंतेध्याननिष्ठयाः ८ तानागतान्समाधोध्यमत्तया
 परमपाशुरान् प्रत्यक्षंप्राहविष्वात्मापीतयासेजनार्दनः ९ श्रीभगवानुवाच भोभोदेवा
 जितास्तितिवत्पादिभ्याहिसंगताः १० अर्चनाभक्त्यामिष्टं किं करोमि पुरातनम् १० तद्धृदयं पश्यति
 ताः किं विद्महे निर्भयाः देवा उचुः भगवन् देवदेवेश त्वपि पश्यति शर्वसः ११ सर्वे समभ्य
 त्कार्च्य निष्पन्नं योजगगुरो तथापि सर्वदा भाव्यं नित्यं द्रेसा त्वया विभो १२ अस्मद्दक्षार्चनादे

श्रीराम
अथो ध्या

२०

२१

स्तुत्यायात्राप्रयत्नतः अथो ध्यायांस्तुत्यानिधाय चक्रगुणविनोदताः २२ तदाप्रभृतिभोदेवितत्स
नेभुविपप्रये कार्तिभ्यांनुविषेरयात्रांसांयत्सरीभवेत् २३ स्नात्वादेवोचनीयोत्रसर्वभाष्य
वप्रदः स्वयःकुतयेयात्राविष्णुलोकेस्वमोदते ३० तस्माद्गुप्तरस्यनादुत्तरेवर्ततेमहत्
प्रतारविधंतीर्थेसर्वपापप्रणाशनम् ३१ यत्रस्नानेनदानेननवोचंतिनराःकचित् गोपत
रसमंतीर्थेनभूतंनभविष्यति ३२ वाराणास्यायददेविवर्ततेमरिाकरिाका उज्जयिन्यां
यथाचैवमहाकावनिर्लेतनम् ३३ भौमिषेचक्रवापीतुयपात्तीर्षोत्तमास्मृताः अथो ध्यायां
थादेवि गोपमाराविधंमहत् ३४ यत्ररामाश्रयादेविसाधेतनगरीजनः जगामस्वर्गंमनुष्वनि

कथं च दत्ता सती भरा भूषिता २० अर्चिता गंधपुष्पाद्यैः सुप्रन्नान्नजधरा दिजाय वेदविदुषे गु
 रिताने निर्मितात्मने २१ विष्णुभक्त्या पविदुषे आनन्दात्परताय च ब्राह्मणा यतु गौर्देवा सर्वत्र सुख
 भागभवेत् २२ न देयादि जमात्रा यदा तारं सोप्येन पेत् मत्प्रीतयेऽत्र दातव्यानि न लेनांतरात्मना
 २३ सर्वकामविशेषं यैर्वैश्वदेवभक्तितप्यते तेषां स्वर्गं दद्यात्तु नृत्तिकरत्नैः स्थिता २४ तस्य
 चक्रहरेः पीठे मत्प्रीत्येदानमुत्तमम् अपरोमादिभ्योऽपि कर्तव्यं यत्नतो नरैः २५ भवन्तोऽपि वि
 नेन यात्रां कुरु सत्तमाः अत्र स्नात्वा विधानेन द्रव्यैः प्रयत्नतः २६ देवो गुप्तं हि नो न सर्व
 मार्षसिद्धिदः शंकर उवाच इत्युक्ता तर्द्धदेवः पीतांबरधरोऽयुतः २७ देवा अपि विधानेन

दरुणात्त विभीषतामुवाचाथराधवः खलु दण्डयागिरा ४३ पावत्सुजाधरिष्यतितावदेवविभीष
रा करयस्वमहद्राज्यं संधात्वं परिपाधय ४४ स्थापितस्त्वं सखीतेन नान्यत्कुर्यादयो मम प्रजा
त्वं रक्षधर्मे राभो नरं वक्तुमर्हसि ४५ एवमुक्ता तु काकुत्स्थो तनुमंतं मथाब्रवीत् पापु पुत्रचिरं जी
वमाप्नुति जालपाकुर ४६ पावद्वोऽहं वदिष्यति मत्कथाः वानरर्वभ तावत्संधारय प्राणान्मूर्तिं परि ज्ञा
पक्षय ४७ मैदक्ष्यद्विविदक्ष्यैव जामत प्राणिना वृभो पावद्वोऽहं वदिष्यति तावदेतो धरिष्यत्
४८ पुत्रपौत्रक्षये त्माकं तानरक्ष नितवानरा एवमुक्ता तु काकुत्स्थाः सखीत्तान् वानरान् ४९
मया सार्धं प्रयातेति तदतनराधवो ब्रवीत् प्रभातायां तु सर्वर्षी एषु वक्षामहाभुजः ५० रामक्रमजे

मञ्जुपरमांभसि ३५ पार्वत्युवाच अथ जगाम स स्वर्गं तां जेत न गरीजं नः अथ च राधो विदुः
 नीत कथं पप्रक्षत ३६ शंकर उवाच सावधान कथा मे तां प्रिये शृणु शुविस्तराम् यथा जगाम
 रामो सौ स्वर्गं स च पुरीजनः ३७ पुरा रामो विधायेव देव कार्यं मतां प्रतः स्वर्गं गंतुं मनश्च क्रेभ्रा
 तृभ्यां सह धीरधीः ३८ ततो निश्चिंत्य चारेणानराग्रामं दपिताः स दंजो पुद्गरं क्षांसि तमुदे
 तुरनेव सः ३९ देवगंधर्वपुत्राक्षयः स विपुत्राक्षयवानराः रामश्च विदित्वा तु सर्वं एव समागताः
 ४० तैरा समनगा योचुः सर्वे धानराय यथाः तवानुग्रामनेरा जसं प्राप्ता स्म ईतानध ४१ यदि राम
 विनास्माभिर्गच्छेत्स्व पुरुषर्षभ सर्वे विधु रता स्यामो महतां नृप ४२ श्रुत्वा तु वचनं तेषां मृदुवान

अकारोऽथ वषट्कारः सर्वेरात्मतदाप्रजन् ५ सवयश्च महात्मानाः सर्वे चैव महीधराः अनुग्रहं तिष्ठा
 कुत्स्यं स्वर्गं वा तनुपस्थितम् ६ तथा नुयांति कुत्स्यं मेतः पुरगतास्त्रियः सद्यः क्वासादासीकाः स
 पार्थद्वारदक्षकाः ७ सोतः पुरश्च भरतः शत्रुघ्नसहितो ययौ रामं व्रतं तमागम्य रघुवंशमनुव
 ताः ८ ततो विप्रमहात्मानो सागिनी हीना समन्ततः सपुत्रदाराश्च कुत्स्यं ननु गच्छंति सर्वशः ९
 मन्त्रिणोऽप्यसर्वगं सपुत्राः स्रुपांधवाः सर्वे तेऽपानुगाश्चैव अनुग्रहं तिष्ठन्ति राघवम् १० ततोऽपि
 प्रकृतयो ह्यष्टपुत्रजनाद्यताः राधवस्यानुगाश्चाप्यनहका विगतप्रदं नवाः ११ स्नात्वा शुकुक्ष्णं
 वदधराः सर्वे प्रदात्तमानसाः कृत्वा किल किलाश्वमनुयाताश्च राधम् १२ न कश्चित् तत्र दिने मातुः

पञ्चोत्तरैश्च समथा धृवीत् अग्निहोत्रायां त्वज्जैदीष्यमानानि सर्वथाः ५१ वाजपेयानि तत्रा
 रिमिर्थातुचममाग्रतः ततो यथाष्टौ जलसिर्वा निर्विशेषतः चकार विधि यत्कर्म महाप्रस्थानि
 कं विधिम् ५२ ॐ इति श्री अथर्ववेदे गौरीयं संवादे विधौ ध्यायः २० ॐ वाजपेय
 ततः क्षोमां धरो धरो वृक्षचर्व समन्वितः कुशानादाय पाणिभ्यां महाप्रस्थानमुद्यतः १ नव्या हरकु
 भं किंचिदशुभं वा नरे श्वरः निश्चक्राम स नगरात्त्यागादिव च द्रुमाः २ रामस्य सव्यपार्श्वे तु सपत्नी
 श्रीसमाश्रिताः दक्षिणेति विशाखा दीव्यवसायस्तथाग्रतः ३ नानाविधान्यायुधानि धनश्चेत्या
 समन्वितम् अनुव्रजश्चक्राकुत्स्य सर्वपुरुषविग्रहाः ४ वेदाग्रास्तत्तत्पेतासावित्रीसव्यदक्षिणे

परिच्छिन्नो देवैः श्रद्धाभिश्च महात्मभिः २० आययोतत्र काकुत्स्थस्य गर्वात्मुपस्थितम् विमानं
 ततोऽपि दिव्यभिः सर्वतोऽद्यतः २१ दीपयन्त्यतोऽधो मज्जेति भूतिमनुत्तमम् स्वयंप्रभैश्च तो
 जोभिः महद्भिः पुन्यकर्मभिः २२ पुरायथा तावदुत्तत्र गन्धर्वतः सुरप्रदः स पुराण्यष्टदिवर्षे च
 वायुमुत्तमं महज्जवम् २३ गन्धर्वैरप्युत्तमैश्च तत्काले न विपरिस्थिते सत्यसखि क्षरामः पद्मभ्यां
 सुपचक्रमे २४ पित्तमहततदा वाक्यमन्तरिक्षादभाषत् आगच्छ विस्मोभ द्रुते दिव्या प्राप्तेऽसि
 मानद २५ भ्रातृभिरसह देवाभिः क्रयितव्यं प्रातनुम् वैष्णवी त्वं महातेजा यद्वान्यामनसोऽसिताम्
 २६। त्वं हि लोकगतिर्देव न त्वाक्ष्यन् वेति वै स ते मायां विधात्वा कीर्तय प्रवृत्तं पञ्चग्रहम् २७

भूजभूतोनापिंदुःखितः प्रहृष्टानुदिताः सर्वेवभूयः परमाभुताः १३ द्रष्टुभामाक्ष्यनिर्घाता
 राज्ञेजनपदास्तथा संग्राह्येपिदृष्टवंमनः स्वगायचक्ररे १४ अक्षयानरक्षोसिजना
 श्वपुरवर्तितः आगत्यपरयाभक्त्याकृतः सुसमाहिताः १५ तानिभूतानिनगरेखंतरेथ
 नतान्यपि राधवंतेषुपयः स्वर्गद्वारमुपस्थितम् १६ यानिनश्यंतिभोक्तुस्यस्याधरोरिगच
 रीराच सत्वानिस्वर्गमनेमतिंकुर्वेत्तितान्यपि १७ नापीसत्वनयोध्यायासुसूक्ष्ममपि
 किंचन यद्राधवंतानुयातंस्वर्गद्वारमुपस्थितम् १८ अथार्थयोपनंगत्वा नदीपक्ष्यमुरयो
 ययो सरयूपुत्रयसलिलाददर्शरधुनंदनः १९ अपतन्मिमुहुर्तेप्रत्नालोपितामतः सर्वे

सतीतमानवाः ३५ यश्च तीर्थगतोऽप्यत्र रात्रमेवानुचिंतयन् पारां त्यजति भक्तो वै स संताप
 खं लभेत् ३६ सर्वसंतानकं नाम प्रकृत्योक्तं नंतरं ध्यानं रात्र्यस्य योनिं रात्र्यायापि रात्र्या
 ३७ पश्चाद्विनिःसृता ये वै पुराश्च स्वतनुभवा आदित्यजनयश्चैव सुजीवसूर्यमंडलम् ३८ अ
 वधो नागपक्ष्याश्च तासर्वान् प्रतिपेदिरे तथा बुवति देवेशो गोप्रतापमुपासितः ३९ स्वजनः सर
 यूं भेजे परिपूर्णं न वै स्मरः अवगात्स्रजलं सर्वः प्राणास्त्यक्त्वा प्रहृष्टवत् ४० मानुषं देहमुत्सृज्य
 तीर्थमात्राभ्यधातुन तीर्थगो निगता ये च प्रविश्य सत्यं तदा ४१ देहत्यागं ते सर्वे दिव्यदे
 हवापुर्जिता तथा न्यायपितृत्वानि स्यावराच ४२ प्राप्य तोयममं देवलोकां मुपागताः तस्मिन् न मरता

श्रीराम
प्रयोध्या

२५

४५

१ कृपूणायां पितृदेवानरास्तथा स्नानार्थं तु समायाति कस्य वा सममिष्यः ५ कर्त्ति के मासि
भो देवि सर्वे देवाः स्वा स्वाः स्नातुमाया त्ययोध्या या गोप्रतारविमोक्षेत् ६ गोप्रतारसमं ती
र्थं न भूतं न भविष्यति यत्र वै तीर्थं राजोपि स्नातुमायाति कर्त्ति के ७ निःपापः अक्षयं त्यकाशुः
जः सितश्रुतः मृदुर्धनः साधुः श्रमोऽसौ प्रयागे न जनंदिनि ८ यानि धानि च तीर्थानि भूतो दिव्या
निच सर्वस्य कर्त्ति के तानि सर्वाणि गोप्रतारे वशंति वै ९ गोप्रतारे जपो होमः स्नानं दानं च वा
क्ति १० सर्वमोक्षयतां पाति श्रद्धया नियतव्रते ११ कर्त्ति के प्राप्य गर्जति तीर्थानि सर्वान्यपि
गोप्रतारं गमिष्यामः पापं नश्यति न क्षणात् १२ गोप्रतारे स्नानं सर्वपापैश्च नाशकम्

श्रीराम
२५

त्रैलोक्ये नैर्वा नराः क्षरा दसाः ४३ तेषां प्रविष्टः सर्वदेहानां क्षिप्यते तदा ततः स्वर्गं ग
ताः सर्वैः स्वर्गा लोका गुह्यं विभुम् ४४ जगन्मन्त्रिदशैसां रसो हृद्यो मतिः अतस्तदुप्रता रस्य
तीर्थं विष्णोर्निमाजन्तम् ४५ ॐ इति श्री अयोध्याखण्डे गौरीशंखादेः कविर्षोऽध्यायः २१
ॐ शंकर उवाच गोप्रतारैरेतैर्नो कृता ह कीर्त्यं न विद्यते जन्मतरात्तैर्देवि योगो यं यदि ह
भवेत् १ तीर्थं स ह स्रवात्तशो जन्मना लभ्यते न धे गोप्रतारे न संदेहोऽत्र भक्त्या स्व नृष्टितः २
एते न जन्मना व्योषि योऽं मोक्षं च विदन्ति गोप्रतारे नरो देवि यः स्नाति सुविनिश्चयिः ३ स पूयाति
परमस्थानं योऽजिनां मपि दुर्लभम् आर्तिं क्यं च विदो वेत्ता स्नातव्यं विजितैर्द्रुपैः ४ आश्विनैश्च

श्रीराम
प्रयोग्या
२६

श्रीम् १६ स्वर्गमाप्नुयोदद्याद्वात्मनो वेदपाठगे बहुभां गतिमवाप्नोति अग्निवत्सु वै दीप्यते
२० गोप्रतापमिधे तीर्थे त्रिलोक्या विशुते प्रिये इत्यान्नं च विधानेन स भूयो निजायते २१
तत्र ज्ञानं तु यः कुर्यादि प्राप्स्यंतर्पयन् नरः सौभाग्यतोश्च यस्तस्य फलं प्राप्नोति मानवाः २२ एवमहं
तु यः तिष्ठेन्मासं तत्र यत्तवृतः यावज्जीवकृतं पापं संहृता तस्य नश्यति २३ अग्निप्रवेशं ये कुर्युर्गो
प्रतारो विशो यतः ते विशन्ति पदं विष्णोर्निःसृदि गन्धं च पार्वति २४ तेन तुल्यं अतुभिः सर्वे ह्युता र्था य
जातं नम दीदानं कृतं येन कार्ति के के वा वाग्रतः २५ कुर्वन्त्यनमानं पेत्रविलुभक्ताः शूनि स्थिताः
न तत्रैवा पुनराव्यतिः शब्दोऽपि नैतपि २६ अर्चयेद्यत्तु गोविंदं गोप्रतारो हि मानवः ददासौ वरं

माता
२६

१२ सर्वपापैः प्रमुच्येत नान्यथा यो विचारं विमुक्त
 दिक्षु विप्राणां पूजनं च विशेषतः १३ कर्तव्यं श्रद्धया पुनः स्नानं पूर्वपतव्रतः पर्यायिनी गौ
 र्देयं साक्षं कारस्वशां कृतः १४ विप्राय वेदविदुषे नियमव्रतवाचिने ब्राह्मोपातिश्च ये वि
 स्मृप्रीत्यैपतव्रते १५ अन्नं बहुविधं देयं वासांसि विविधान्यपि दत्तव्यानि हरेः प्रीत्यै भक्ष्या
 परमया पुनैः १६ सूर्यग्रहे फल्गुक्षेत्रे नर्वदायां शादिग्रहे तु आदानयत्पुण्यं तत्फलं दीपदा
 नतः १७ धृतेन दीपको यस्तु क्षीयते ध्येन वा पुनः ज्वालयमानं यत्ततो देवैरुपमेधं कृत्वा
 त् १८ नानाविधानि तीर्थाणि भुङ्क्ते भुङ्क्ते प्रदायिनी गोपूतारस्य तान् पूजैः प्रक्षान्नाहीतवोऽ

विभंगुत्तमजिह्वासंपूज्यचविशेषतः नमस्तु तत्तत्पर्यशुचितदुत्तमानसः ३५ स्वर्गद्वारेचवि
धिवत्तमध्यानेस्नानमाचरेत् सर्वपापविशुद्धात्माविष्णुलोभेनहीयते ३६ यत्रासास्मोवयं स
र्वधत्तुं सुकृतश्रौतिभिः पत्रेयं सद्यंदीव्या नदीनामुत्तमानदी ३७ यत्कादृशी नमात्रेण पापरा
शि विनश्यति वृत्तेन्द्रवर्मिदं भद्रेनात्यस्याऽपि मा कश्चित् ३८ यस्य पादतलाज्जाता गंगा भा
गीरथी क्षितौ स्नानार्थं तु यस्याश्च गच्छते वै जनश्च ३९ पदे पदे मेधस्य न फलं दुर्लभं
वेत् मतिम्लहकापि गंगाया पादशत्रेण दृश्यते ४० सद्यः स्यात्समिमानं श्रोतुं श्रोतुं च पंडितः
यत्र नारायणो नाम्नारामाः स्नास्यंति सर्वदा ४१ धूम्रवंपुनश्चात्र चिन्नीडितो राधकृष्णयुगलः

अंपुतायं जयते नात्र संशयः २१ अग्निहोत्रसमेधियोगं धदानेन तच्छ्रुत्वा भूमिदशमेन तत्तत्
 गंधदानं कृत्वा तम् २२ अद्भुतमिदं विधं न्याजमेतत्प्रकीर्तितम् धार्तिक्यां तु विधेर्वैराग्यं तत्र
 स्नात्वा शृचि व्रते २३ स्वर्गदारेन नरः स्नात्वा दद्यात् स्वर्गाय फलं लभेत् उज्ज्वलं चतुर्दशं
 रात्रौ जागरतां चरेत् ३० उपोषितः शृचिः स्नातो विष्णुं पूजनं तत्परं दीप्यं दद्यात् प्रयत्नेन नाना
 विधा यिनां ३१ तावदुज्जतिं पुरापाणि स्वर्गं मर्त्यं रसात्तले यावन्नज्वायदीपं धार्तिकं केशवा
 ज्ञतः ३२ वैराग्यात् प्रभाते तु स्नात्वा निर्मलमानसः हरिसंपूज्य विधिं विधिं पाय आधुना दत्त
 ३३ इत्यानं च यथा तस्यासंशयोप्राप्तास्तथा वात्रादिभिः रत्नैः संपूज्यो दिजदं पति ३४

श्रीरामः
अथोध्य
२२

४७

श्री
रामः
अथोध्य
२२

समन्वितः शरक्षयकतविद्यमयपित्र भक्ति समन्वितः ५१ पुत्नीपतीधृतातस्यसो भाग्यगुणां
पुता भुक्तातुमुचिरंतज्यपुत्रदारैः समावृताः ५२ जगामविष्णुस्वानिधंविष्णुभक्तिद्वन्द्वः
नारदस्योपदेशेन धृतमेकादशीकृतम् ५३ तेनराक्षसकादेविपौरैः सार्द्धं सभक्तिजम् तेन
पुण्यप्रभावेन प्रोक्तान्निदिबंगताः ५४ विमानवरमाह विपत्नीपुंसमन्वितम् सतपोर न
जनैः हृष्टो वैष्णवो न्यपसक्तः ५५ जगाम वैष्णवं स्थानं योजिनामपि दुर्लभम् एतत्ते कथितं दे
विमन्य स्मरिषु हृदि ५६ ॐ नमो श्री अथोध्य त्वंदे गौरीशं शरसं वा देवा विंशोऽध्यायः २३
पादसुवाच देवदेमहादेव तीर्थान्यन्यनिमेव ह अथोध्यायाः पात्रसरे तीर्थनिधा संति साहायं
देवाः पुण्यल्लिख्यमयोदिव ह्यमांशुप्रेषिपराजीवि स खगधिर्बसेवितम् ५५ त्रुटि ५६ २२

जद ६

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible]

तस्मात्पूर्वदिशाभागेनाम्नविच्यह्यिस्मृतः ८८ यंदकुमानवोलेलेसर्वपापानिगोभवेत वि
 च्यनामाभवत्पूर्वगंधर्वोत्पथानिति १० अपहासपतेनितंरूपयोवजगर्वितः विषयाशक्त
 चित्तस्तुसैरपरमगर्वितः ११ अविंतपशिवनसर्वजगतेप्राप्तान्मुक्तः तंदकुमानदाम्ययं
 सप्तवान्नारदोमुनिः १२ शसायनारदस्तस्मैविच्यत्वंमहियोभवः सहस्रयुगपर्यन्तमाहिं
 योनिमाप्नुति १३ अनुग्रहतंततःकृत्यान्नारदोमुनिसत्तमः अयोध्यागच्छदुर्वेदेयत्रवेसरपू
 नदी १४ तत्रगत्यास्यरोमुत्वास्थीपतांरामजन्मतः रामदर्शनमात्रेणामुच्यतेपापजन्मयात
 १५ क्षित्तस्यवचश्रुत्वामाहिंषहपमास्थितः उवाचसरयूतीरेप्रतीक्षन्रामजन्मतः १६

के

च १ शक्र उवाच सर्वश्रुताश्चिमेतु दुर्गा कमनुत्तमम् तत्र स्नानेन दानेन अष्टादिभोज
 नैः २ अथ तोमार्चनैः पुंसां सर्वसिद्धिप्रजायते दुर्गा चामुजी तत्र सर्ववांछितदायिनी ३
 अष्टम्यां मंगले वापि यात्रा स्यात्सर्वकालिनी सर्वश्रुता दक्षिणोक्षो नरक्या मधिराजते ४ नर
 के च वर्तते परमं महत् कार्तिर्गुरुपदस्यैवा दद्यात्पुत्रिस्मिरे ५ योर्षात्र प्रकर्तव्याः सर्व त
 कामभिष्पुभिः सर्वश्रुतां सर्वभागे त्रिपुरासिर्वैजते ६ सरपुसली खेलात्वा कृत्वा संध्या जपादि
 भम् पूजयेत्त्रिपुरासिं च कार्तिं के पूर्णमाप्तिथौ ७ सर्वा लोमानवाप्नोति त्रिपुरारे प्रसादतः

५२

रा२

श्रीराम
अथोपायः

८०

४७

पिनुरः स्नात्वा विष्णु लोभं च गच्छति तृतीयात्पूर्वभागे तु वास्मीकं तीर्थं भूतं मम २४ अत्र
तोषिण्डितो नाम पूर्वमंत्रतिमा च धातु आगतो मृगं दूयेन अयोध्या सरपूतटे २५ अत्र
ताता अमंदद्युः करं विष्णुमण्डिः इह श्रीविष्णुगमभावे ततदा कनं वभूवत् २६ तत्र रात्रं
स्थितो भूत्या तीर्थं च परजं जयन् यदुभय अदेवे विधिर्मेति तत्र जायत २७ सरपूजयतु
त्येन दानधर्मपरायताः तपस्तेपे तदा देवि क्रिश्नो डिंडिरस्ततः २८ दिव्यधर्मसहस्रे तात
पस्तेपे सदा हराम् शरीरे जज्जरी भूतं तपसा दग्धं क्रमं २९ अस्थिमात्रं वा त्रिं च वास्मी
क्रमं भवन्तदा एतस्मिन् नरे देवि रामो ददार्थात्मजः ३० श्रीगमाक्षित्यवेगे न स्वागतः स ना

एवं वदु गते कायेत्युत्पन्नो रधुनंदनः इति श्रुत्वा तदा श्रुत्वा मुमुक्षुः शान्तं चतु
 र्भुजं सदा जातो रामनाम प्रसादतः दिव्यं विमानमाह्वय जगाम तत्र मंदिरम् १८ तेन ये स्य
 पितां मूर्तिः रामनो नाम पूर्विका तस्माद्विष्यत् तस्मिन् ददर्श नात्पापनाशनः १९ तत्र स्नात्वा
 नरो देवि मुच्यते च मत्ता त्रयात् नक्षोर्भाग्यं न दारिद्र्यं न चैवेष्टं वि योजनम् २० शत्रुतो न भ
 यं तस्य विष्यतीर्थस्य दर्शनात् तस्मिन्तीर्थे नरः स्नात्वा नरो राममवापुषात् २१ तत्र स्नाने
 न दामेन न जपेन च विशेषतः धूपैर्दीपैश्च नैवेद्येनाभा विभवा विस्तरे २२ रामः पूज्यः
 स्वस्ती ताप्य मूर्तिस्तस्या न्नात्र पशयः श्रमायां माधवे मासि स्नात्वा मोक्षमाप्नुयात् २३ अमुक

श्रीराम
त्रयोध्या
२९

वि३

छो१

तुभ्यं पुनरेव नमो नमः ३८ वेति तस्य वचः श्रुत्वा उवाच रघुमंदनः उति तित्थ मंदं ते आरौ
रुष्य विमान भ्रम ३९ प्रदिशि तां ततः कृत्वा रामाय परमात्मने विमानरुढं तं दृष्ट्वा सर्वे धिस्मितमा
नसाः ४० दिवदुंदभयो नेदुःखात्पेतुः पुष्पवत्तयः दिव्यैः मानसा रस्य सपातः सास्यतं पदम्
४१ तत्तीर्थे तु नरो दृष्ट्वा मुच्यते चक्ररात्रयात् वास्मीकदर्शनात् तर्जनलोचनमवाप्नुयात् ४२
तत्र स्नात्वा नरो याति वैष्णवं पदं नतमम् तत्र आशु प्रकुर्वीत तर्पणं च नरो यदि ४३ पितृणाम
क्षयात् पुर्जया आदादि कुरुक्षुम् ततः पूर्वदिशा भागे स्थानं येनोदकपावनम् ४४ यत्र शृंगी
श्रीविनीता भार्यया सां तया सह ततः करोति धर्मात्मा लोमाना सुखिते तवे ४५ सहस्रस्यैवै

त्यजते वाऽस्मिन्तत्र वैदुष्याविचार्यतनसाप्रभः ३१ किमिदं पृथुभावाऽस्मावाऽस्मिन्तत्र वैदुष्य
 तेपुरा एवंवाच्यमुवाचेदंतं तस्य शीघ्रकारके ३२ रामस्य शीघ्रमात्रेणादिव्यदेहोभवत्तद
 दिव्यविमानमाहृत्य सोऽग्नद्रासमंदिरम् ३३ श्रीराम उवाच अत्यन्तापसवेवेरावर्तते सरय
 तटे दिव्यदेहं समापन्नो दक्षयते सांप्रतं वद ३४ तापस उवाच किरातोऽङ्गिरो नाम आश्र
 मात्तेहिमाचक्षे मृगायुधं प्रसंगेन ह्यगन्तः सरयूतटे ३५ दृष्ट्वा तापसवेवं दक्ष्यन् सखीनत्रतपो
 धनात् तेषां दर्शनात्तत्रैरायुतोऽहं रामनाम्पथा ३६ निःशयोपतदा जातस्तप आस्थितव्यं तत्र तः
 तपस्तप्तुप्रभावेण प्राप्तं दर्शनं मुनिमम् ३७ तव त्वपं मत्वा वागेन मया वार्त्ता तं पुरा नमस्ते महावने

रोभूत्याक्षीरहारोपिवायुनाः १६ अजितं पूजयद्यत्तु तस्यासिद्धिं करे स्थिता मतोऽसवस्तु
 त्व्यो जीतवदित्रसंयुतः १७ एवं यः कुरुते धीमान् सर्वाङ्गान्मानया पुण्यात् तस्मात्पूर्वदि
 शाभागे नान्नाशत्रुधुकुंडलम् १८ तत्र स्नात्वा च दत्वा च सर्वाङ्गान्मानया पुण्यात् क्लृप्तपक्षे तु
 स्य चैत्रं सौम्यादशयात्मनमाचरेत् १९ तस्मादुत्तरदिग्भागे भरतस्य तु दक्षिणे गयाकुंडलि
 तित्वा तं सर्वेभिर्ब्रह्मप्रदम् २० अत्र स्नात्वा च दत्वा च यथाशास्त्रं अजितेन्द्रियः सर्वाङ्गा
 न्नैव प्रीतिः प्राप्ते कृत्वा च पार्थिवः २१ नरकस्थां च ये क्रोधि सितरश्मिपितामहाः विसृजन्तु लोका
 न्मुगधंति तत्र प्राकृते तु वै २२ तत्र प्राप्ते विप्रः कृता मनः कौ भवेत् धातुभिर्विदुः

पितृनुदिश्य कर्तव्यं तः ८ पितरस्तस्य तु व्यंति तुच्छास्तुः सर्वदेवताः सर्वान् चान्नविधाने
 न दातव्यं च द्विजन्मने १० अथापूजयेत्तत्तु कर्तव्यं प्रजतो नरेः कुंडस्य पश्चिमे दे
 विकाशिका नाराजते ११ तस्याः पूजनमात्रेण सर्वसिद्धिप्रजायते तस्यापश्चिमे दे
 विजठामुकुटमुत्तमम् १२ यत्र रागादिभिः सर्वैः जठपत्रिहता निजाः जठकुंडमितिख्यातं
 सर्वतीर्थानामुत्तमम् १३ यत्र स्नानेन कानेन सर्वान् कामान्नवाप्नुयात् भक्तकुंडे भक्तः
 संपूज्यः श्रीसमन्वितः १४ जठकुंडं हि संपूज्यां सती तारासरामभक्तमेवौ वैत्रलस्य चतु
 र्दश्यां तपो यात्रातु कार्थिकी १५ जठकुंडात्पश्चिमे तु अजितोपि विराजते निराकारेण

श्रीराम

श्रीयोग
५३

७२

निच पत्नोदंपतीपूज्योवत्त्रादिभिरप्यंस्तैः २ तस्मादुत्तरदिग्भाजेनंदीआमोथरानने
नदीगामेवपसूर्यभरतोरधुवंशजः ३ रामचन्द्रदिध्यायनिर्मलात्माजितेन्द्रियः तत्र
स्थित्वाप्रजास्यर्वांरक्षदितिमंडलम् ४ मन्यंतरसहस्रैस्तुशीवासैनयस्फुल्लम् तत्सं
समवाप्नोतिनंदीग्रामस्यदर्शनात् ५ जायाप्रादंस्तुवेनपुत्रबोन्नमदर्शनम् तत्फलं
समवाप्नोतिनंदीग्रामस्यदर्शनात् ६ भद्रतस्थमहत्कुर्मनाभापुष्टौसमन्वितम् कुमुदोत्प
लहारपुंडरीप्रसन्ननितम् ७ त्वं सखरासचक्राक्षविहंगमविराजितम् ८ ध्यानपादपद्मा
वासंकायासमंस्कृतम् ९ तत्रज्ञानंमहापुण्यंप्रमोदानंदनिर्भयम् तत्रज्ञानंतथाप्राप्तं

स्नात्वा पूजयंत मुनीश्वरम् सर्वान् कामान् नवाप्नोति तस्यैव तु प्रपूजनात् ४६ कार्तिके शुक्ल
 रितायां यात्रा तस्य तु वार्षिकी चेन्न शुक्ल नवम्यां च यात्रा तस्य फलप्रदा ४७ तस्मान्नैत्रात्य
 भागे च नाम्नापराहः कस्मिन् तः तस्मिन् कुण्डे नरः स्नात्वा सर्वान् कामान् नवाप्नुयात् ४८ रविवारे वि
 शेषेण यात्रा तस्य विधीयते स्नात्वा दत्त्वा च विधिवत् पारादुरोगो विनश्यति ४९ कृष्णस्य मेम
 तापुराणं रम्यं भरतकुण्डम् कुमुदोपलब्धं हारैः पुष्पैरन्यैश्च संदितम् ५० इति श्रीश्रयो
 ध्याखण्डे गौरीसंज्ञकसंवादे त्रयोविंशोऽध्यायः २३ इति रघुवाच्यं भरतकुण्डे नरः स्नात्वा सर्वान्
 कामान् नवाप्नुयते तत्र स्नानं तथा दत्तं सर्वं नवाप्नुयतां व्रजेत् । अन्ववतु विधं देवं वासं विधिं विधा

श्रीगणेश
प्रार्थना
६४

३३

मन्त्रं विद्याचमोचनं नाम विद्यते च फलप्रदम् ३० तत्र स्नात्वा च दत्त्वा च पिशाचो नेव जा
यते तत्र स्नानं तथा दानं श्राद्धं चैव विमोक्षतः ३१ कर्तव्यं तु प्रयत्नेन न हि श्रद्धा समन्वि
तैः मार्गशीर्षे चतुर्दश्यं शुक्लपक्षे विमोक्षतः ३२ स्नानं तत्र प्रकृत्यं श्राद्धं चैव विमो
क्षतः तीर्थं पुराया निवात्य स्नातव्यं तत्र मानवैः ३३ तत्र स्नानेन दानेन सर्वाः कामानवा
प्नुयात् नानाविधानि पापानि मे हतुं व्यभिचारे पुनः ३४ तत्र स्नानात् कुर्यात्प्रातिनात्र कार्या
विचारणा यत्किंचिद्विद्यते पापं मानसं कार्यं कृतं वा ३५ वाच्यं कृतं पापं स्नानो विज
यं प्रजेत् प्रौढपक्षा तथा कार्या प्रौढा मास्य विमोक्षतः ३६ यात्रा तस्य न्यभिर्देवि पुराय व

दानं च संयाचैः पापसेनैः २३ कर्तव्यं विभिर्दिष्टं पितृणां न गुरोर्न च आकृतं तीर्थं
 अंशोक्तं पित्राणां तुष्टिं कारकम् २४ अतः श्राद्धं प्रकर्तव्यं तैरेव वा समन्वितैः पितरस्तस्य
 तुष्टं नितुष्टास्यः सर्वदेवताः २५ तुष्टेषु पितृषु श्रीमा आकृतं पुत्रवात्तथा श्राद्धेन
 पितरस्तुष्टाः प्रयच्छन्ति सुता व्यह्न २६ श्रियं च विपुला भोगाश्चाकुरुन्निर्मलाशयः
 तस्मादत्र विधानेन विधानं प्रयत्नतः २७ श्राद्धं प्रदायुतेः सम्यग्भीष्टफलश्रादि
 निः जयाकुण्डविशेषेण पितृणां हितमक्षयम् २८ अत्रावैश्वानवारेण तत्र श्राद्धं विधानं
 तः पितृसंतोषकं नित्यं तत्र दत्त्वा क्षणे भवेत् २९ तस्मात्पूर्वदिशा भागे तीर्थं सर्वोत्तमोत्त

श्रीराम०

प्रपेध्या

२५

१५

पदमुत्तमं यस्य दर्शनतोऽहं सर्वपापक्षयो भवेत् ३ प्रकुक्ष्णानां विधगुल्ममोमि
तं लज्जायित्तानं च मनोहरं सुभसं विरुहपुष्पैः पयितः प्रियंगुभिः सपुष्पितैः कंठफलेभ्यश्च कान्
कैः ४ तमाहं गुल्मेर्नर्चिन्तं सुगंधिभिः सकलिकां रौचकुलैश्च सर्वतः अमोक्षपुष्पा
ज्वरैः सपुष्पितैः द्विफल्गुमाभाकुलपुष्पसंचयैः ५ कचिप्रकुक्ष्णां पुजरेणुभूषितैर्वि
हंगमैश्च ककुलप्रवादिभिः निनादिसारसमत्पुलादिभिः प्रनतदात्पुतैश्च वल्गुभिः
६ कचिप्रकुक्ष्णारौ नादनादितं कचिप्रमत्तादि कुलकुलीकृतं मदाकुलमिभ्रमरी
गरादिभिर्निषेवितम् ७ याहं सुगंधिपुष्पितं कचिप्रवल्गुः सकाश्च पथैर्लतोपग

माला
२६

भिः क्रियापरैः तस्मादक्षिरादिजभागे वर्तते सुकृतैः कर्मैः ३७ तमस्यानाम तद्विनीमता
 पातकनाशिनी यत्र स्नातपादनं सर्वपापहं सदा ३८ यस्यातीरेतयारब्धे सर्वानि क
 प्रदाने वै नानाविधानि स्थानानि मुनीनां भवितात्मनाम् ३९ विद्वद्भिरिति च पुराणानि
 सर्वपापहराणि वै मांडव्यस्य मुने स्थानं वर्तते पापनाशनम् ४० ॐ इति श्री अत्र
 विंदे गोविंदं कर्मणां वादे चतुर्विंशोऽध्यायः २४ ॐ श्रीशंकर उवाच तमसा यातमशु
 देवि सर्वत्र यमनो हरम् तस्याप्रसंगं महाकुर्वे मांडव्यस्य च पार्थिव १ यस्यास्थानात्तमुन्मत्ता
 तमसा सुतरीगनी तद्वनं पुराणमविज्ञं नानाव्ययमनो हरम् २ नान्नाप्रमोदकं लोके पावनं

मि
वोध्या

६६

मिता परमाभुतम् १५ तत्र ह्यवेन दानेन श्राद्धेन च विशेषतः सर्वकामार्थसिद्धिः स्यात्
त्राया विचारणा १६ मार्गशीर्षे शुक्लपक्षे पंचम्यां च विशेषतः स्नानेन साफल्यप्राप्तिः
यत्सर्वदा ह्यराम १७ तस्मादत्र प्रकृतं ध्ये स्नानं दानं च तर्पणम् प्रयत्नतो मानि श्रेष्ठं
तत्तु शुद्धमनसै १८ अतः परं प्रवक्ष्यामि तमसा पारंगं शुभम् सीता कुंडा मितिख्यातं श्री
उग्रधैर्यवरसंनिधौ १९ भाद्रपदे शुक्लचतुर्थ्यां तु तस्य यात्रा शुभा बह्वर्कसु यात्रा रामकुं
उत्सवा रात्र्यं सीता कुंडस्य च प्रभो २० वदने क्षपयाना पक्षीना नाथ दयाकर शंकर उवाच
च न्यासि कृतकृत्या सिद्धिं प्रिये प्रपन्नमासिने २१ श्रीरामस्य च सीता यामा रात्र्यं शुक्लपक्षे

ध।

95

नारद
६६

छोल्लल्लकप्रमैश्च २ प्रहृष्टनानाविधपक्षिसेवितं प्रमत्तहारितकुलोपनादितम् निविं
 उन्निचुल्लनीलं नीलकंठमिरामं प्रमुदितवहं जगत्तनादाभिरामम् ३ कुशुमत्ततरुशाखानी
 लसत्तद्वारेण नवमिशालपशोभाशोभिप्रातशाखम् ४ इत्यादिवतुशोभाखं सर्वदिक्मनो
 हरम् यत्रमांध्यमुनिनातपस्तदामलकिल्ल ५ यत्प्रभावादभूतीर्षणवनं परमं महत् तत्प
 र्वं गौतमसंख्येरात्रमं पावनं महत् ६ तत्पूर्वच्यवनस्यापि यथाशरमुनेस्ततः तत्पूर्वमेव
 जतस्यैव दर्शितं पादनाथानम् ७ नानाविधानि तीर्थानि त्वश्रमाराचसर्वसः तमसायातु
 पवित्रो वर्तते च न ततः ८ तपस्यामानसा ह्येवावर्तते तद्विनीशुभा यत्तपूयसमुद्रापाशो

मिच

प्राधान्य

३७

अहं क्षेत्रे च यानि स्युः स च चारपथाविधिः २८
 कश्चि प्राप्नोष्वन्धी रोषमहं तोऽत्र कुंऽयोः ३०
 त्याकुं डेतु रामस्य सीता कुं डेतयेव च ३१
 सा श्रित्य विप्रतदगतमात्मनः ३२
 मरुताक्षो विताक्ष्या पुरोगताः ३३
 देवं माहात्म्यकुंऽयोः सयोः ३४
 देवभागे भैरवो नाम नामतः ३५
 २८ अन्यानि च मरुता ते जातिर्यानि तु स माहितः
 ३० रामकुं डेतु स न्नात्मा यथाना नान्यत्र वेतथा स्तु
 ३१ मनः प्रसादमगमतास्य तत्र मरुतात्मनः ततो योगं स
 ३२ प्राणायामैः स्वकुं डेतं परित्यज्य दिवंगतः विमानेनाति
 ३३ रामकुं डप्रभवे रौ ब्रह्म सायुज्यकारिणी इत्येतत्कथितं
 ३४ यः पठेत्तु रायानि त्यं स्वर्गलोकं स गच्छति तस्माद्विप्रत
 ३५ यं हृष्टाय धर्मप्रेयो नुयते नान्यसंया यः तद्विप्रत

३७

माहात्म्य
३८

योः संक्षेपेण महादेवित्तथप्रीत्यायदाभ्युत्थ २२ तयोः स्नानफलं यत्वा तस्याभावात्
 ते बह्वंशोत्तिष्ठुषो न च यव्यं शनैरपि २३ तयोः स्नानसमाचरेत् वा
 हनादिहिरण्येक्ष्य ग्रामध्वेनादिदानतः २४ यत्फलं जायते तस्य तत्फलं स्नानमात्रतः ॥
 यो दातुं रंती र्थेनिति हासपुरातनम् २५ आरुणः श्रुति संपन्नो भूत्वा दत्तो महाभक्तिः विच
 चारमहीमेतां शाकमुल्लं फलं शनः २६ जगाद्यमुना येव गोमती मयजरादुकीनं वातु
 दुपयोस्मीचयन्द्वा भागात्वरस्यतीन २७ प्रयाजं नमंदां येव शोराक्ष्येयं महाभक्तम् गया
 चविंध्यतीर्थं नित्यं यत्प्रवराणि च २८ आश्रमे बुचयानि स्युर्ने हि वं पुष्कराणि च

श्रीराम
प्रबोधा
६२

वि३

१७

कस्मात्सुरगवीप्रादुर्भूताश्रवत्तुमी तनेभ्यश्चभुश्रावदुग्धंयतुगुणान्वितः १ तन्ममि
पतितंदुग्धंदधुर्वानराक्षसा ५ रास्मपंपरसंजग्मुःपप्रक्षुत्तेराध्वम २ क्रिमेतदितिरा
जेन्द्रतानुवाचरधुद्वरः वशिष्टोवोतितसर्वेणहामस्ततपरावयम् ३ इत्युक्त्वांतुततःस
वशिष्टप्रमुखेस्थिताः राममगशरंरुत्वापप्रक्षुरिदमादरात् ४ वशिष्टोपिज्ञरांध्यात्वा
तमुवाचनिराकुलम् राधयंप्रतिसंबोध्यसर्वेवामिगतोमुनिः ५ वशिष्टउवाच ॥
राुराममहाबाहो कामधेनुरियंशभा समागतानवसेहात्प्रश्रवन्तीनांपरात्ययः ६ दुग्धं
मध्ये समुभूतोहृस्त्वांद्रुमागतः निष्पन्नशार्पदेवानांनिर्जितारतिमुत्तमम् ७ इमं

मारा
६२

ध्या
५

यात् तत्प्राच्यादिशितं स्यानेतन्मत्तुंडमित्यपि ११ तस्य पश्चिमदिग्भागे विभीषणासदः शु
भम् योऽस्मानेन दानेन रामसंप्रज्यते न च १२ सर्वकामानवाप्नोति तस्मिन्नेव विधानतः
आसिक्तस्य ततः स्थानं पश्चिमे दिग्दक्षे स्थितम् १३ तस्य दर्शनमात्रेण सर्वमिनेव जायते
ततोऽस्माकं स्थानं दृष्ट्वा पापे प्रमुच्यते २० तस्मात्पश्चिमदिग्भागे धृताया तीर्थमुत्तमम् स
कूजलमध्ये तुल्यदातिरिति सुंदरी २१ मातात्म्यं कथयिष्यामि शृणु राधतिर्माता पुंस्त्वे तः
क्रोडं मुनिर्दीशे वास्योऽस्मान् स तपो तुल्यम् २२ यथा हि भवत्या सर्वे निराहारो जितोद्भूयः तत वो वि
पुलं दृष्ट्वा भीतः सुरपतिः सतः २३ धृताचं प्रेषयां मास तपो विधाय सत्वरम् ततः सा प्रीयता

तः

मातात्म्यं

सो र बुधमिः शिमेवमिः को

दे

द

वाच एवं साविप्रययसाविधे सर्वमादरात् ३१ सुंदरी सा भक्षिप्रतस्थ नं व्याति माययो तत्र
 स्नानं च वैशायः कुर्याद्विधिवज्जले ३२ सोऽर्घ्यं परमं तस्य भवेत्तत्र न संशयः पोषणं शुक्लचतुर्द
 श्यां तत्र स्नानमाचरेत् ३३ तत्र विष्णुर्जनैः पूज्यः सर्वकामार्थसिद्धये एवं कुर्यान्नरो वद्वान्विष्णु
 लोकेश्वरतत्पदा ३४ नरोऽपि दिवानां स सर्वकामानवाप्नुयात् ततः पश्चिमादिभागे योजनद्व
 यसंमिते ३५ संगमं धर्तते देवि सर्वपापप्रणाशनम् तत्र स्नानात् पुण्यं शृणु तत्कथयामि ते
 ३६ अस्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतानि च राजस्रयसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ३७ ऊर्ध्व
 त्रेमहाक्षराहस्यं तदिवाकरे तत्फलं स्नानदानाभ्यां संगमे तत्समं भवेत् ३८ अमायापौराणिकस्य माता

तेन जगाम जगामिनी २४ वशंतेति मया पार्श्वे वास्य प्रमनमनुत्तमम् तामाश्रमस्यतापुष्प
 कीचीरचितकुंतलाम् २५ विलोक्यतां विशादी मुनिव्याकुलितेन्द्रियः बभूवरो बभूवतपुःशासा
 पचयतु छलाम् २६ वास्य उवाच कुरुयतां याति हि प्रयातं सोदर्पगर्विता समागता तपोविधूते
 तवेममपन्नधौ २७ ईश्वर उवाच इति सप्ताह्वानेन मुनिना साधुभेदरागा उवाच विनताभू
 त्या प्रांजलिर्मुनिमादरात् २८ धृतायुवाच भगवन्ने प्रसीदस्व पराधीनाय तत्स्वित्मं तच्छा
 पस्य कपं मुक्तां कर्भवभीनि रयादनुः २९ वास्य उवाच श्रयो ध्यामातितीर्थं सत्पूजयेत् पावनम्
 तत्र त्मानं कुरुष्व घृतौ दर्पपरमापुति ३० त्वन्माणाव विष्याति स्थानं पात्यति तच्छुभम् शंकर उ

चपोदघातधृतां सदीपमुत्तमम् ४८ विधिवच्च फयादेविष्टरातस्याचयस्त्वम् नानाज
 मार्जितं पापं स्वध्यां यदि वा च ह ४९ तत्सर्वं भस्मसायाति तूत्तराशिर्वधानले आपुरारोग्य
 मेश्वर्यं शतं तिस्रोऽप्युत्तमम् ४८ प्राप्नोति सकलं राज्यं दीपदेनेन सुव्रते यत्तु शुक्लचतुर्द
 श्यां पोषे च संयतो व्रती ४८ जागरं कुरुते धीराः सगच्छे भवन्तहरेः होमं चकार्ये द्विप्रेनिय
 तात्माश्चिप्रतः ४० वेस्मवो विष्णुपूजां च कुर्वन् शरावन्तरेः कथाम् गीतवादिजन्तयेक्ष्य
 विष्णुसंतोषकारकैः ४१ कथाभिः पुराणपुक्ताभिः क्षययेत्सर्वरीनरः ततः प्रभाते विसृजेन्मात्वा
 विधिवदरात् ४२ त्रिभुवं पुन्यविप्रं भयं ह्यं स्वर्गादिशक्तिनः शब्दश्चान्न च धासां सितुरगं

चक्षुदशपाहभयोरपि गुरुतोचयतीपातस्नानं वैष्णवलोदम् ३६ तिष्ठेयुगसहस्रं तुपादे
 नैकेनयः पुमान् विधिवत्संगमेपौष्पांस्नायात्सचविशिष्यते ४० तन्वतेऽर्वाकृषिरायतुगा
 नामयुतं नरः अत्रस्नानेन दानेन पौष्पांस्चविशिष्यते ४१ द्वाश्रोटिसहस्रत्राशिदशश्रोटि
 शतानि च सरपूधर्धरयोस्संगेनीर्णानि संति पार्वति ४२ संगमसहितस्मिन्नरः स्नात्वा वि
 धानतः संतर्पयितुं नैवांश्च दत्त्वा दानं स्वशक्तितः ४३ कृत्यो वैष्णवसंनैराविष्णुलोकां प्रजे नरः
 पौष्पेमासि विषोषे रास्नानं वरुणप्रदम् ४४ तस्मात्सप्रयत्नेन संगमे स्नानमोचरेत् ब्राह्मणा
 क्षत्रिया वैश्या वरुणैवावराणं शंकरः ४५ स पाति ब्रह्मणः स्थानं पुनराव्यतिवर्जितम् पौष्पेमासि

शं

त्वं सो गार्भवाक्षयो भवेत् ६१ श्रीवाराह उवाच एवमस्तु तदा देवाः संपापनाशनः धर्मार्थं
 काममोक्षाणां प्राप्तिस्तत्र नशंसयः ६२ अरु उवाच इति श्रुत्वा तदा देवा गंधर्वा मुनयस्तदा
 तत्रैव निवशंतीत्यस्य सभां कृत्या विधानतः ६३ इति श्री अथर्ववेदाख्ये गौरीशंकरसंवादे षड्विंशोऽध्यायः २६ ॐ ततो गच्छेत्तदेवो शिजम्यतीर्थमनुत्तमम् वाराहात्म्ये मेभागे सर्वं
 कामदुधस्मृतेन १ तस्मिन्तीर्थे नरस्नात्वा प्रमत्तापि विशुद्धाति देवेभ्यो न विख्यातो ब्राह्म
 णो वेदपारगः २ तस्याऽग्रमे महादेव जन्तुकोऽप्यागतस्ततः आग्रमदर्शनादेवादिद्व्यदेहम
 पुधात् ३ शंकर उवाच अपरौ त्वं महाभागेऽष्टगुणैकमनाशति जंबूतीर्थोदुपाद्यते जहं

तत्र निःपठितं तीर्थं धाराहेतामहात्मना

गमनमनुत्तमम् ५३ संगमेधिदिवदत्तासयातिपरमागतिम् वेधवेधेन तु भर्तव्यायात्राध
मार्थतत्पदेः ५४ सर्वतीर्थवगात्स्य फलं वा इह स्मृतं दितो तादृक् फलं नृणां सम्यग्भवे
संगममज्जनात् ५५ पुराकृतयुगेदेविष्टपिबुद्धारोक्तम् अत्र देवाः संगंधर्वाहर्षाणि
भरमानसाः ५६ समागत्यस्तुतिः चक्रुः यज्ञवाराहस्तुष्टवे देवा उचुः देवाधिदेवाय नमो
नमः प्रभो श्री यज्ञवाराहमपापहृषभो ५७ स्वदहयो हृतमती प्रवृत्तिने कृपासमुद्राय वरप्रदा
यिने ५८ श्री वाराह उवाच किं वो नमसि भो देवा मत्तत्प्राप्य तां ध्रुवम् संमेत्रमहा
क्षेत्रे भक्तिमुक्तिप्रदायिने ६० शत्रुतो न भयं तस्य न चैव लविवोजनम् संगमे मज्जना

वा एव भावे कृतं पापं यो वने वा र्द्ध केन पा १३ तत्सर्वं नाशमायाति अगस्त्य दर्शनादनु अथातः प्र
यतां भद्रं स्वर्ग्य उत्तरे तटे १४ यानि तीर्था निवर्तते तानि ते कथयामासुः सर्वं उत्तरे तीरे व
राहस्यं वंशुभम् १५ सर्वस्य लिखेत्स्नात्वा पूजयेत्पुपराशम् सर्वं आमानवाप्नोति नान्न कार्यं
विचारया १६ जो कुलादीनि तीर्था निपुण्यान्वा यतनानि च तेषां वदामि मात्म्यं तव प्रीत्या धरा
नमे १७ जो कुलायामहा तीर्थं श्री कुंभसिद्धि विष्णु तम् श्री कुंभसिद्धौ देव महा लक्ष्मी धिराज
ने १८ स्नात्वा श्री कुंभसिद्धौ संपूज्य जगदम्बिभक्तौ पितृ संतर्प्य विधिवत्तीर्थं श्री कुंभसिद्धौ
१९ दत्वा दानानि विधिवद् वन्दनीयं प्रमुच्यते लक्ष्मी देव महा पीठं साधकानां सिद्धि दम् २०

उर्ध्वतदा दीर्घादरक्ष्यंशंप्रोक्तः कृष्टसाधामवतदा १

तुदिलकाश्रमम् ४ नदुर्गतिमवाप्नोतिस्वर्गलोकेचपुज्यते तुविशोधा त्वराः कश्चिज्जटावल्गु
लधारकः ५ कदाचिदेवयोगेन सरागस्तौसरयूतथे १ म्यमनोहरं तत्रपुलिनं तमदृश्यत् ७
तत्राश्रमं ततः कृत्या तुदिलोधा त्वराः तमः त्रिरात्रोपोषितस्तत्र आक्षयं पशु रासुंदरि २ त्रिरात्रां
नेत्तमुत्थाय दन्धावनपूर्वकम् स्नात्याचयिधियत्र रोगा मुक्तस्ततो भवत् ३ सरयूदरीना
देवैकुंठनिखपंगतः तत्राश्रमसमाभ्यासे स्नानं कुर्यात्तिमानथाः १० नर्तवापुनराद्यतीराम
चन्द्रप्रसादतः आश्रमाद्विरोभागेऽप्यगस्त्यसंभयम् ११ अगस्त्यसर आद्यपितृदेवाचने
रतः त्रिरात्रोपोषितस्तत्र अग्निहोमफलं भवेत् १२ याजन्त्युपैर्धार्पकस्यैत्यतिमात्मनः

२
प्रवृत्ततत्रदेवोपि साधनाः ३६२

राम
योध्या

१०४

उ गौरीशंकरशंखादेशप्रविशोध्य यः २१ ॥ शंकर उवाच ततो गच्छेत्तु देवेशिनीये वाप प्रसा-
शानम् कुञ्जायाः संगमतीर्थे सर्व तीर्थाधिष्ठितम् १ चंपकाख्यो पुरे देव लवो नाम वेदिजः त-
स्य शिष्यो महातेजा त्रिषु लोकेषु नृपः २ समग्रार्थी तद्विद्यातु गुरुशुश्रूषणो रतः गुरुशुश्रू-
षा प्राप्ताः संजोषाश्च तु देशः ३ गुरुणा पुत्रिकादना तस्मै शिष्या यधी मते अथ का लो गते देवि
संगमो जायते यधू ४ तस्य गर्भे समस्यन्नेव तत्तपो नरा युतिः ततो वेत्तु पराजाने स्वाध्यायन-
करोति ता ५ गर्भस्थे न च पुत्रेण बोधितो वेपिता तदा प्रदोषेधी तया विद्या अफला सा स्मृता बु-
धैः ६ इति गर्भवचः श्रुत्वा शोष प्रसूतो द्विजोत्तमः गर्भस्थः शापयानात् समुनिदित्ये चक्षुषा ७
अतः परं प्रवक्ष्यामि शतलुब्धनं गर्भदिनी अथ का लो तु संप्राप्तेषु पुत्रे स्मृते तुला ८ अथैव

103

न

महात्म
१०५

साधयत्तत्र तत्राथ नरः सिद्धि मया पुयात् महालक्ष्मी पीठ समं नान्यलक्ष्मी करं परम् २१ न
 तालक्ष्म्या लक्ष्मी प्राप्य तत्र पात्रा कृतान्तरात् संप्रजितं तत्र विधिय तस्मात् सन्नमं चति २२ ततः
 स्वप्ने स्वरी देवी देवि पूज्या विधानतः भविष्यं कथयेत् स्वप्ने भक्त्या जेश्वर भाग्युभम् २३ अथा
 पिप्रत्ययस्तत्र कार्ष्ण वयि जानतः भूतं भावि भवत्सर्वं धदेत् स्वप्ने स्वरी निशि २४ अथ व्याच
 चतुर्दश्यां वा ज्ञास्यात् प्रतिमासिकी ततः पूर्वादिशा भागे वरश्चोत्ते विराजते २५ नवा कुठिलया
 तस्य संगमः पापनाशनः तत्र स्नानं प्रकुर्यात् कार्तिवै प्रीतिमाति पौ २६ दानानि विधिवद् दद्या
 त नरः श्रद्धा समन्वितः मुच्यते सर्वपापेभ्यो देवलोके च गच्छति २७ ॐ श्री अयोध्याय

ताः पितृसन्नि ११ पित्रा तु दृश्यमानास्ता कस्मा ज्ञाताश्च कुत्राः अन्यैर्युः अष्टावक्रो हि
 जम्बोष्ठो यमुनानाः स्थितस्ततः १२ अस्माभिर्दृष्टमात्रो लोतपत्तेपे समाहितः अस्माभितुव
 तथैव विज्ञाप्योनिः सत्पारह १३ अष्टाभिः स्थानैव क्रोदह्यो लोमुनिपुंगवः मनोभंगस्ततो
 स्माकं निवृत्ताश्च ततो वयम् १४ श्रीविरागशोपिताश्चैव कुटुम्बाजान् श्रुत्वा एव जाताः
 पराधा स्मरन्तुमर्हसि सुप्रतः २० ईततासां वचैः श्रुत्वा च वचसुधापतिः गम्यतां गम्यतां शी
 ध्रमयो ध्यासत् पूतठे २१ इति पित्रा खन्यताः सर्वानार्यास्तु संस्कृताः आगताः सत्यनीरे अ
 धिरास्त्रमसंनिधौ २२ वृत्तौ पादौ प्रक्षाप्य स्वायान्ताः सुखमानसाः उपसृष्टाः शुभाचाराः स

104

क्रौंततो जातं पुत्रमानंदसुंदरम् तेजसादिव्यमानंतुवन्निर्भातस्मद्युतिम् ८ जातमात्रज्ञतोयाधः
 पित्रानुज्ञामवापुषात् अगामतपसेधीरः शांतो दातो धृतव्रतः ९० वसुजातीरमासाद्यतपसेपेव
 दाहराम् ९१ तस्मिन्नंतरे देविमंधिता प्रवरो नृपः ९२ तस्य कन्या समायाता भ्रातानि च चतुर्दश
 तंच दृष्ट्वा मुनिवरं हृदा बभूवुः समध्यामाः ९३ परस्परानुवचंस्मत्तममिधं परयामहे द्विजपुत्रं तनु
 त्यापवराणां ताकुमादिकाः ९४ अष्टावक्रं तु तं दृष्ट्वा तत्पुत्रं तं द्विजम् द्विजस्य ते खनं कृत्यानि
 व्यतीराजकन्यकाः ९५ श्रीविः कोपसमविवृष्टः क्षापापराजकन्यका श्रीविराशापिता नारायणकुंजा
 ता अभयक्षरात् ९६ कांपकुञ्जेति विख्यातो देवास्तत्रावसुंदरी अंगीक्ष्य ततः शापमाग

श्रीराम

अथोपा

१०६

३० वरुणो भोजितो विप्रा गावो दत्त्वा विधानतः तत्र तीर्थे नि स्वर्गोति देवाः सर्वे सखा सखाः
३१ सदा तिष्ठति भो देवि सती र्षं सख दायकाः पौराणिकं श्यांतु चैत्रस्य समागतं शुभादिभिः
३२ नरेर्मनो रमायांतु येः कृतं पितृ तर्पणं तारताः पितरस्तैस्तु मातु माता महादयः ३३ ज
न्मां तरुता तस्याग्रयणिं चिदुः कृतं कृतं तत्सर्वं विद्वत्पाति स्नानदा नैः न संशयः ३४
यो यो मनोरथो यस्य तत्तदंते मनो रमा ततो ग्रे राम रेखा या माता तस्य सन्निबोधमे ३५ य
स्यादर्शनमात्रेण यमलोकां न पश्यति तावन्महापाप च यः शरीरे शुद्धीरतातिष्ठति निर्वि
शंकः यावत्कृतं नाम यो न भद्रे रामस्य रेखां प्रतिमां चैत्रे ३६ यो नैव नयनपि पुण्यं

105

माता
१०

तृतीयांशः २३ तन्मात्रेण निर्मुक्ताः कुञ्जाभादो बतः इत्यात् कुटिलापासंगमेतुत्ता
 नं कृत्वा शुचिस्मिताः २४ सुदर्पस्या भवन्निपुणं राजकुमाराश्च पावति चेन्नेमासि सिते पदेन
 यस्यां रामजन्मनि २५ तत्र ज्ञात्वा च दत्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते कुटिलापासंगमादेवि ईशाने
 क्षेत्रमुत्तमम् २६ मरुत्स्या नमरा पुण्ययत्र पुण्यामनोरमा नदी पतति पापश्च भुक्तिमुक्ति
 प्रदायिनी २७ चेन्नेमासि राकायां यात्रा सावत्सरी भवेत् देवैर्वैष्णवाजैः किन्नरैश्च न
 रैस्तथा २८ अन्यैरपि मरुदेवि कृता यात्रा शुभायिनिः पक्षकामावते तत्र तत्र दाप्नोति सा
 नवः २९ यत्र राजा दशरथो ह्यनेधो चकार वै तेन पुण्या प्रभावेण जाना रामादयः पुताः

श्री राम
प्रयोग
१०९

इति श्री अयोध्या खंडे गौरीशंकरशंवादे अष्टाविंशोऽध्यायः २८ ॐ पार्वत्युवाच राम
तीर्थस्य माहात्म्यं सर्वबुद्धिर्न हेश्वर मनोनतु णते देवकयां शुभनो हराम् १ शंकर उवा
च कथयिष्यामि भो देवि माहात्म्यं रामतीर्थं जम् यच्छुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नान्न संशयः २
एकदा चैत्र नवम्यां तुरामदेवस्य जन्मनि सुरासुरनरनागायक्षगंधर्वकिंनराः ३ पिशाचाः
त्यक्ताः सिद्धाः सूतसांगधवंदिनः आदित्यादिगृहे सर्वे नक्षत्राणि चतस्रः ४ इन्द्रादिलोकपाला
श्च शैबेरासुरपन्नगाः वृक्षादिदेवता प्राणा ह्रादिभूतमातृकाः ५ तैस्तु सर्वे स्वागताः आपन्न अयो
ध्यासरयूतटे नवमीदिनस्य प्राप्ते स देवाः सुरमानुषाः ६ दर्शनाय महादेवि रामदेवस्य जन्मनि

106

माहात्म्यं

१०

नमो भगवते सर्वे गृहीत्यानुसंगं प्राप्ता रत्न तीर्थे तन्मत्वा त्पतितः सर्वोत्तम तीर्थे तथैव च १५ इ
 तन्मत्वा त्पतितः सर्वोत्तम तीर्थे तथैव च १५ इ
 रत्नपद्ममानानां दिव्य देहोपजायते तस्मात्कुंऽप्रभावात्सर्वदेहो विमुक्तवान् १६ दिव्यं वि
 धिमां हस्य चतुर्भुजयमन्यतः पश्यतां सर्वजंतूनां वैकुण्ठपदमुत्तमम् १७ दिविदुंदभयोनेदु
 तस्य पुष्पं कच्छयः स्रवयत्तत्र दक्षु च विस्मयं परमं ययुः १८ ततो नूरद आगत्य लोका
 कर्णकाम्यया रामतीर्थस्य मातात्म्यं जनेभ्यो कृष्य यद्विषः १९ देवर्षेभ्यं वशिष्ठस्य वाक्यं
 राधां तु तेजनाः कृत्वा स्नानं विधानेन पूजयित्वा जनार्दनम् २० चतुर्भुजं च तैश्वर्यं भूत्वा
 उमुः हरेः पदम् दिव्यं विमानमाहस्य जग्मुः सर्वे हरे पदम् २१ इति लोकां समिपुताय अंत्योभि

नि५

७: शुभं पादयस्नात्यप्रीत्यरयुजले ९ समन्विताः संस्थिताः परयुतीरवासिनः एतस्मिन्नंतरे
या आशिषेऽसमागताः ८ यशिलं नृशार्द्रं माताम्यं सरयुभवनं पप्रक्षुः परवाभक्तपादेवागम
गाम ६ जनाः ५ भो भूमिदेवाः शंभुं त्वं तु लोकानां संकुलं महत् किमर्थं मागतास्व त्र
सरयुतटे १० यशिलं उवाच ये त्रशुनवस्यांतु ये पश्यन्ति रधुत्तमम् नतेषां पुनरायति
पातकिनामपि ११ मागता एतदर्थं धेनुष्याः भोजनादिल्य श्रद्धया ध्येयमाकर्ष्य सर्वे वि
मानसाः १२ पप्रक्षुः रामतीर्थस्य माताम्यं पुनरुत्सुकाः यशिलं कथयामास तन्मया कथ्यते
१३ श्रूयतां देवि माताम्यं रामतीर्थस्य सुंदरम् एतस्मिन्नंतरे देवि आगतान् पुरीशुभा

नयथाविधिः पत्राकर्ममहादेवसम्पन्नोमहेयवत् २८ फलंयुक्तिक्रमेणैवयात्राविधिवि
 त्त्वर करोमित्यप्रासादेनतथाकृत्यतथतः ३० शंकर उवाच श्रुत्यध्यामिपत्नेनया
 कर्ममथादितः अपोधायांतुतीर्थंतांयथावदुपपूर्वतः ३१ मनोवाक्षादयशोदेननिर्दे
 तरांतरात्मना यःकरोतिविधिंसम्पन्नसतीर्थंफलमपनुते ३२ मानसेषुसुतीर्थेषुस्नात्वा
 कलाजितेन्द्रिया पावत्युवाच मानसान्येवतीर्थानिअथयस्यमहासते ३३ येषुस्नानेबाह्य
 ताविमर्शुद्धिर्नयसोभवेत् शंकर उवाच श्रुतीर्थानिगदतोमानसानिममानये ३४ ये
 बुद्धसम्पन्नस्नात्वाप्रयातिपरतां गतिम् सत्यंतीर्थंक्षमातीर्थंतीर्थंमन्द्रियनिग्रहम् ३५ स

माहम्य रत्न
 १०८

तिस्रमन्त्रितः तस्य भुक्तिश्च मुक्तिश्च पितृ तृप्तिश्च जायते २२ पात्ये लौचं श्रुतं विद्यात्प्राप्त्य
 त्वं क्षमार्जनम् सर्वं चायं संतस्य अयोध्यां नागतो यदि २३ मनसा भासिता अयेव अयोध्या
 प्रययुषिभिः अमरं च ते पाति नात्र कार्यं विचारण २४ अयोध्या काला लेतु प्रातस्तथा
 निर्दिता तेन पुन्यप्रभावेन स्वर्गं याति न शंसयः २५ यास्यः शोविष्यं न शोमेन आनिशा
 निभासितकर्म अयोध्या नागतो यदि २६ यत्किंचिद्विप्रेते तीर्थस्नानं देवार्चनं तथा दक्षि
 णा दानतः सिद्धिः सकलं सफलं व्रजेत् २७ पार्वत्युवाच दुर्लभा सर्वजं नृणां कथा वितर
 तः क्रमात् पात्राक्रमोपचमया श्रुत आगच्छतां हराणां २८ इन्द्राणि श्रोतुमिहामिदं त्रयम्

५। नमो भगवते वासुदेवायः

महान्यन्य

990

यन्मृतदयातीर्थं तीर्थानां तीर्थमादितम् ज्ञानतीर्थं प्रतन्तीर्थं तपस्तीर्थं मुदा हृतम् ३६ सर्व
 भूतदयातीर्थं विषदुर्द्धर्मनसः शृचिः अजलापुतदेहस्य स्नानमिदं विधीयते ३७ तस्मात्तो
 मानसं स्नानः शृचिः शुद्धमनोमलम् भोमानामपि तीर्थेषु पुराय त्वेकारतां श्रुत्वा ३८ ॐ ई
 नं श्रीं अयोध्या खंडे ओं शिखरसंवादे रत्नोन्नतिशोऽध्यायः २८ ॐ शंकर उवाच यथा
 तारी तस्यो देशाः केचिन्मध्यतमा स्मृताः तथा पृथिव्या उद्देशाः केचित्पुण्यतमा स्मृताः १ प्र
 नाद्यादभुतं भूमे सा विषयचतुर्जला अन्याग्रतानुनीनां तु जयातीर्थानि सन्ति च २ तस्मा
 त् ॥ भोमे बुतीर्थेषु मानसेषु च संभवेत् उभयेषु च यः स्नानं कुर्यात् परमा गतीम् ३ तस्मात्

१९२ शः सप्तपावनाप्रलसूनयः शाखग्रामो महायोगः संभलग्रामरथच १९ नंदीग्रामस्त्य
 वोध्यापात्रपाग्रामाक्ष्यमुक्तिदाः अयोध्यामपुरामायाकांचीकाक्षीत्ववन्तिका २० द्वातुवन्ति
 तपाक्षीयाः सप्तपूर्वाक्ष्यमुक्तिदा दराडकं सैधवारराया जम्भुमार्गक्ष्यपुष्परत्न २१ उत्पलाव
 तमारतायनेमिबं कुहजोगलम् हिमवानर्धुक्ष्यैवमधाररायाक्ष्यमुक्तिदा २२ कोकाकुक्षु
 र्धुदक्ष्यैवमाराकरावटस्तथा शाखग्रामभूकरक्ष्यमपुराक्ष्वहरेः प्रियाः २३ रेराकाक्ष्वक
 राकाक्षीकाक्षिकाक्षवटेश्वरी काक्षिंजरो महाकाक्षभरकरानवमुक्तिदा २४ गवानिःक्रम
 राक्ष्यैवमक्ष्यलोहागवस्तथा स्वयंभामाक्ष्वक्ष्यैववदरीचहरेः गहम २५ गुहान्येतानि

ततो धर्मतरिंदुः क्वा जन्मस्य न विच्छेदयेत् चक्रतीर्थवृत्तकुंडे तया अराविमोचने १२ त्वा
 त्यास्तु प्रधाराख्ये मुच्यते जन्मसंकटात् एकादश्यां मेकादश्यां मियं यात्रा शुभावता १३
 स्वर्गद्वारे नराः स्नात्वा स्वर्गलोकमवाप्नुयात् नानाविधानि पापानि बहून् जन्मकृतानि च १४
 सचेत्स्नानतः शुद्धः सचेत्स्नानाच्चरेत् एवां वेगदितायात्रा सर्वपापमहाशुभा १५ इमां
 यः कुरुते यात्रां नित्यं शुभफलप्रदम् न तेषां पुनरावृत्तः कस्यकोटिशतैरपि १६ अथो ध्या
 परमं स्थानं मयो ध्या परमं मरुत् अथो ध्या या समाकाचि त्पुरा नैव प्रहृष्यते १७ अपरं मृगं भो
 देवि मर्त्यं मुक्तिं प्रदायि कम् सो रासिंधुहि राराया क्षत्रोक्तिः शोहितधर्धरः १८ शतं च ज्ञान

शारदा
संस्कृत
११२

प्र

विजन्मने योवाचकार्येदं दानविहितं अथा पुनोऽनं च पथात्मशक्त्या गाक्ष्यैव वत्त्राशिम
नोहराशिरोप्यं सुवर्णं स सुविधनाढ्यः ३३ यकिंचिन्निपतेतीर्थस्नानं देवार्चनं तथा द
क्षिणादानं तः सिद्धिः सकलं सफलं भवेत् ३४ वाचके पत्रितुष्टे च सकला सफेलाः क्रि
याः पुत्रार्थं स्वभते पुत्रार्थं नापि धनमाप्नुयात् ३५ मतिथिपुल्लविधाने वारितं धर्ममाद्यं
क स्वर्गति परमं भक्त्या क्षेत्रमाहात्म्यमेतत् यद्वत्तनर उदारः श्रीसनाथाय स सम्यग्बु जतिहरिवा
सं सर्वभोगाक्षयभूतया ३६ ॐ इति श्री अथो ध्यातुं देवो जीरी वांकरवां वादे अथो ध्यातुं क्षेत्रम
हिमावर्गानं नाम त्रिंशो ध्याऽध्यायः ३७ ॐ शुभं भूयात् सम्यत् १८। ४० शारदा १८। ५ समा माहा

१११

११२

दिव्यानि मुक्तिदानि चतुर्दश सप्तपूर्यस्त्रयोग्रामानवारयानवोषराः २६ अमुं देशैव गु
 र्वादिमुक्तिद्वाराभिभूतत्वे गंगास्नानं सतां संगोजोदानं हविपूजनम् २७ आतिथ्यं च पु
 राणां श्रेयमुक्तिसाधनम् वदन्ति मुनयः सर्वसाधूनां संगमं वरम् २८ यज्ञो ज्ञानं तरे भ
 क्तिः पापहानिश्च जायते एतेषां दर्शने नैव यत्फलं जायते नृणां २९ तत्फलं समवा
 प्रोति अथार्था दर्शने क्षते एतत्तत्कथितं देवि भयाच्छ्रित्य त्वया ३० इदं मातात्म्यं मतुल्यं
 पठेत्प्रयतो नरः अथ वा श्रावयेच्च पितृयातिपदं मागतिम् ३१ तस्मादेतत्प्रयत्नेन श्रोतव्यं
 च नरेः सदा विजपूजा विष्णुपूजा विधातव्या प्रपन्नतः ३२ इतद्व्यानि सुवर्तानि यथाशक्ती